catalunya música revista musical catalana
JUNY 1999 NÚM. 176 PREU: 500 PTES

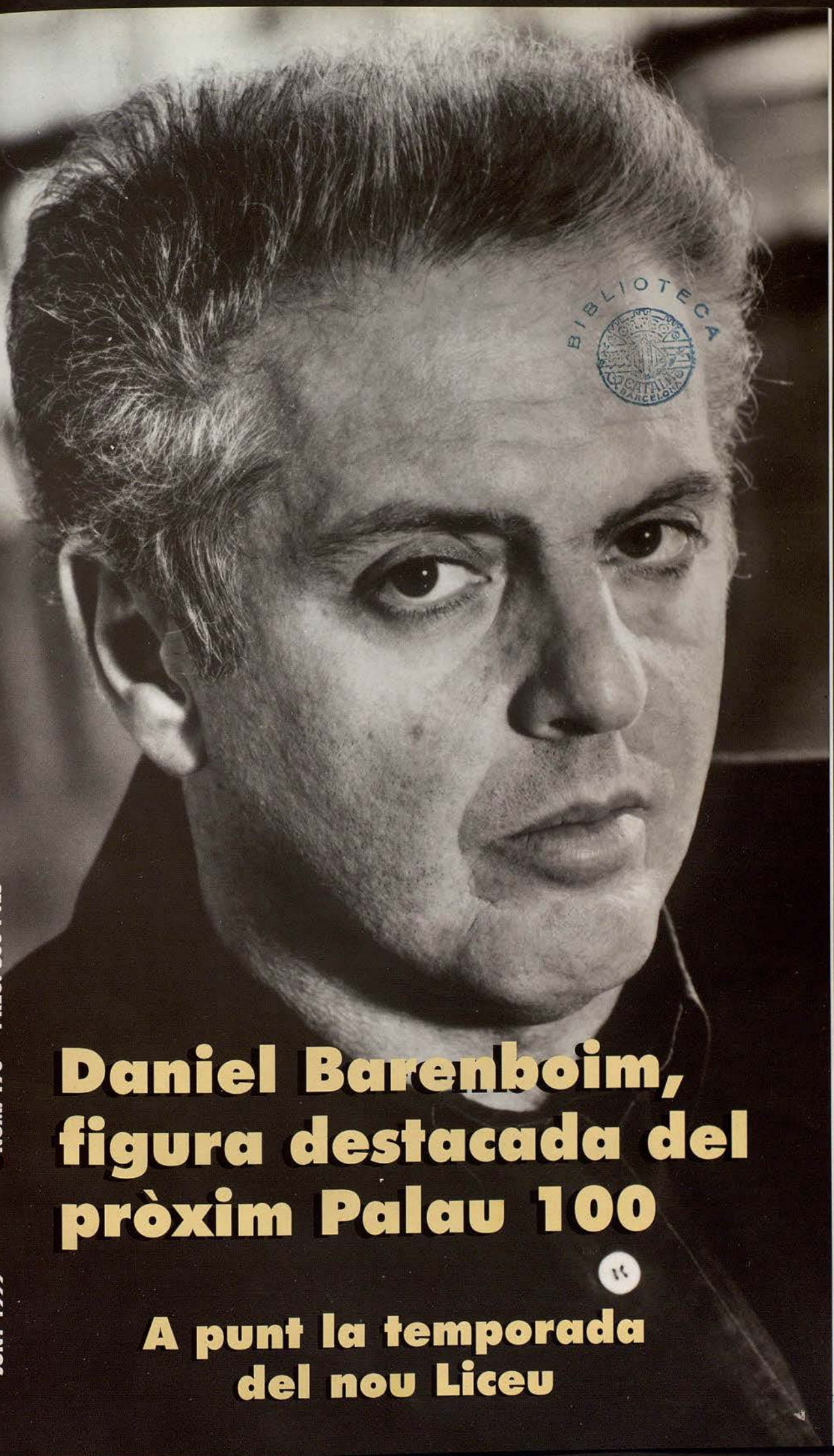

BIBLIOTECA

Daniel Barenboim, figura destacada del pròxim Palau 100

A punt la temporada del nou Liceu

Adagio, la vostra botiga de música.

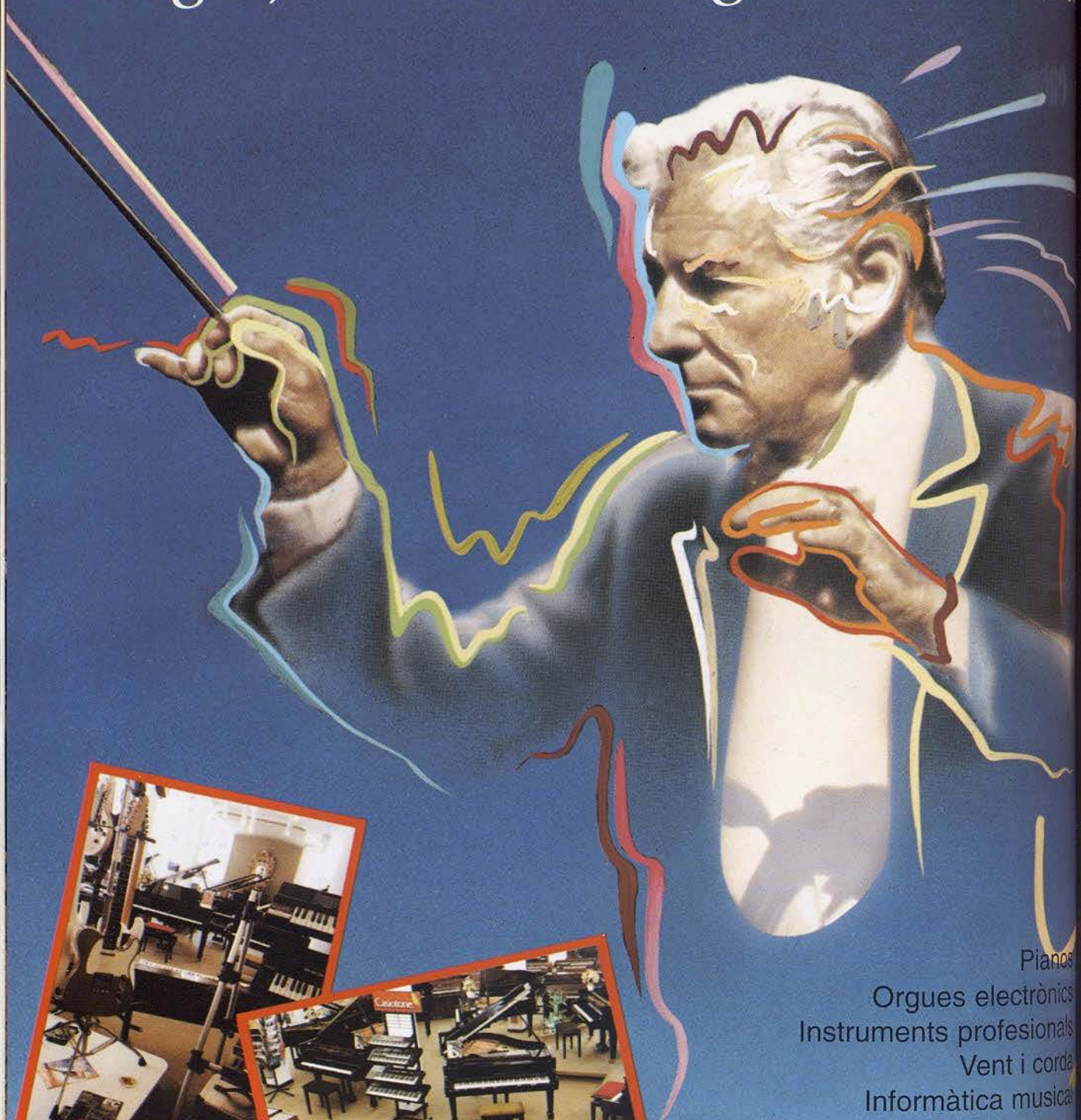

Pianos
Orgues electrònics
Instruments profesionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

adagio

BARCELONA

Muntaner, 300, Xamfrà Laforja
Tel. 200 81 00

Sants, 304 bis
Tel. 440 24 48

CENTRE COMERCIAL GLÒRIES

Avda. Diagonal, 200, local B228
Tel. 486 01 87

BARBERÀ DEL VALLÈS

BARICENTRO - Tel. 718 97 51

MADRID

Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardiñas
Tel. 435 69 88

MADRID

LA VAGUADA - Tel. 730 46 82

176
catalunya música

3A ÈPOCA ANY XVI
NÚM. 176, JUNY 1999

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla, Eugeni Sallent i Xavier Turull.**

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) **i Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetació: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número: **PERE ARTÍS, JORDI CASAS, CÈSAR CALMELL, CESC, JAUME COMELLAS, FRANCESC BONASTRE, JORDI MALUQUER, MÒNICA PAGÈS i SANTACANA, MIQUEL PARDO, PEPA PASAMÓN, MONTSERRAT PUIG, MIQUEL PUJADÓ, ALBERT SUÑÉ i FRANCESC TAVERNA-BECH.**

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel. i Fax: 93 268 10 00

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 1999.

Portada: Daniel Barenboim (foto: David Carter).

SUMARI

revista musical catalana

BIBLIOTECA CATALANA BARCELONA

EDITORIAL

5 *El Liceu, davant d'una nova fita zero*

PANORAMA

6 *Daniel Barenboim, figura destacada del proper Palau 100*
per RRMC

Daniel Barenboim

10 *El 7 d'octubre, el gran dia del Gran Teatre del Liceu*
per Jaume Comellas

Liceu

15 *Robert Saladrigas: ritme i paraules*
per Miquel Pujadó

FOTO: A.O.C.L.

Robert Saladrigas

19 *Mikrokosmos: De simbolismes extramusicals*
per Pere Artís

20 *Tangents: Les autonomies*
per Jordi Maluquer

27 *Un gran concert d'Alba Ventura*
per Miquel Pardo

28 *Música coral catalana d'avui*
per F.T.-B.

29 *Música de cambra amb esperit*
per F.T.-B.

30 *Els fruits d'una tradició secular*
per M.P.

31 *Un Hall glaçat i poc acollidor*
per Albert Suñé

TEMA

32 *Ramon Oller estrena espectacle al Festival de Granada*
per RRMC

33 *El Festival de Galícia ofereix una programació d'envergadura*
per RRMC

36 *Pep Prats descobreix l'impressionant món coral d'Estònia*
per RRMC

39 *Commemoració Joan i Ricard Lamote de Grignon*

40 *Joan Lamote de Grignon: la feixuga renúncia*
per Francesc Bonastre

43 *Ricard Lamote, entre el desconeixement i el noucentisme*
per Cèsar Calmell

MUSICALIA

47 *Carlos Álvarez. La nova generació de l'òpera internacional*
per Mònica Pagès i Santacana

52 *Mercè Cunningham a la Fundació Tàpies*
per Pepa Pasamón

SCHERZANDO

55 **per Cesc**

LLIBRES

56

DISCOS

57

I Festival Flamenco Ciudad de Barcelona

«Jerez en el Palau»

Programa

dia 4-6-1999 a les 22:00 hores

José Llerena «*Chato de la Isla*» (*cantaor*)
Lorenzo Gálvez «*Ripoll*» (*cantaor*)
Manuel Carmona «*Nene de Graná*» (*cantaor*)
Magdalena Montañés «*Marelu*» (*cante* i *baile*)
María Vargas (*cante* i *baile*)
Sonia García (*cante* i *baile*)
Isabel Vargas «*Mive de Jerez*» (*cante* i *baile*)
Antonio Higuero (guitarra)
Fernando Moreno (guitarra)

dia 5-6-1999 a les 22:00 hores

Alonso Núñez «*Rancapino*» (*cantaor*)
Santiago Sánchez «*Santiago Donday*» (*cantaor*)
Juan Moneo «*El Torta*» (*cantaor*)
María Vargas (*cante* i *baile*)
Sonia García (*cante* i *baile*)
Isabel Vargas «*Mive de Jerez*» (*cante* i *baile*)
Antonio Higuero (guitarra)
Fernando Moreno (guitarra)

dia 6-6-1999 a les 22:00 hores

Antonio Núñez «*Chocolate*» (*cantaor*)
Miguel Flores «*El Capullo de Jerez*» (*cante* i *baile*)
Milagros de los Reyes «*La Chiqui de Jerez*» (*cante* i *baile*)
Manuel Fernández «*Manuel de Palma*» (guitarra)
María Vargas (*cante* i *baile*)
Sonia García (*cante* i *baile*)
Isabel Vargas «*Mive de Jerez*» (*cante* i *baile*)
Antonio Higuero (guitarra)
Fernando Moreno (guitarra)

organitza:

A.A.A.F.C.

Asociación de Amigos del Arte Flamenco de Cataluña «Cabal»

col.labora:

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

El Liceu, davant d'una nova fita zero

La notícia de la pròxima inauguració del nou Gran Teatre del Liceu ocupa un protagonisme especial a les acaballes de la temporada que estem vivint.

No és el factor sorpresa, per descomptat, el fet que destaca en aquest moment. Hi afegiríem més, encara; la cosa sorprenent en el fet que ens ocupa és que al llarg de tot el procés de reconstrucció del Liceu, no s'hagin produït fets sorprenents. Fets que comporten, gairebé sempre per via negativa, escarafalls mediàtics de gran relleu. En definitiva, la sorpresa, perfectament somorta, per descomptat, en gran mesura és que els cinc anys que van des de la destrucció en l'incendi fins a la seva reinauguració no s'hagin produït fets sorprenents. I això, d'antuvi és un fet profundament satisfactori que prova fins a quin punt les coses s'han endegat amb criteris racionals i intel·ligents.

I aquí sorgeix inevitablement una reflexió que ens porta a valorar l'esforç de coherència que ha constituït aquest procés. Un esforç en el qual totes les parts en joc, les diverses administracions fonamentalment, han sabut avantposar de forma generosa el gran objectiu a interessos partidistes del tipus que siguin.

De forma derivada cal destacar també el paper cabdal de la Propietat, que una vegada més i com ha estat norma des de la constitució del Consorci, ha sabut estar a l'alçària de les circumstàncies i, posant a prova la seva estima pel teatre que els seus avantpassats van crear, ha esdevingut factor cabdal dels bons resultats que avui som a punt de tastar ja.

També la societat civil entesa de forma oberta –des d'empreses a particulars– ha fet mostra d'un considerable sentit de la coherència. Totes les parts en joc, definitivament, han demostrat tenir un sentit molt exacte de com és de transcendent per a l'existència cultural i social de Barcelona, i per extensió de tot Catalunya, d'un teatre com el nostre.

Tot plegat, juntament amb una gestió coherent i poc donada a l'estridència i a l'escarafall propagandístic, ha fet possible que hom arribi a un nou punt zero del Gran Teatre del Liceu, que posa fi a aquest procés tan digne.

Ara resta un futur obert. Un futur que, pel que sembla, haurà de jugar amb molt tacte i intel·ligència la difícil equació entre la grandesa artística i el seny pressupostari. Aquest és ara el gran repte d'un teatre, la funció social del qual ara més que mai esdevé una responsabilitat irrenunciable si volem que tot aquest esforç a què ens hem referit coroni definitivament l'èxit global del projecte.

Daniel Barenboim, figura destacada del proper Palau 100

Les dues intervencions del pianista i director argentí Daniel Barenboim constitueixen fites especialment destacades de la programació del cicle Palau 100 de la propera temporada. En una oferta d'una considerable importància, cal fer esment també d'altres noms d'un gran relleu, com són els cantants Alfredo Kraus i Teresa Berganza, Zubin Mehta i la Filharmònica d'Israel, Murray Perahia, Jordi Savall i Le Concert des Nations i el guitarrista Pepe Romero.

Daniel Barenboim

Per RRMC

El tenor canari Alfredo Kraus obrirà la propera edició del cicle Palau 100 el dia 4 d'octubre en un recital en què actuarà acompanyat al piano per Edelmiro Arnaltes i al violoncel per Asier Polo, dos instrumentistes amb els quals forma un trio de característiques insòlites. El retorn a Barcelona després d'una molt dilatada i, en bona part, humanament –per la mort de la seva muller– justificada absència, constitueix un esdeveniment d'una importància fàcilment contrastable.

L'apartat de virtuosisme vocal comptarà amb un altre important protagonista. Es tracta de la mezzosoprano Teresa Berganza, nom cabdal en la història de la lírica dels darrers anys, que actuarà acompanyada per Juan Antonio Álvarez Parejo, en un programa encara no determinat.

Palau 100 aposta una vegada més pel concertisme de gran format, circumstància que s'accentua d'una manera especial en aquesta edició, en la qual tretze de les setze propostes es mouen en l'àmbit del concertisme simfònic i simfonicocoral, encara que en algun cas sigui amb formacions no exactament simfòniques.

El fet que s'ofereixin quatre produccions d'obres cabdals del repertori simfonicocoral esdevé, en aquest sentit, una referència significativa. Es tracta de la *Simfonia núm. 2 "Lobgesang"* de Felix Mendelssohn, que interpretarà l'Orquesta Ciudad de Granada amb l'Orfeó Català i direcció de Josep Pons, titular de la formació andalusa; Le Concert des Nations, el conjunt instrumental que dirigeix Jordi Savall, interpretarà juntament amb el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana l'*Oratori de Nadal* de Johann Sebastian Bach, comptant amb un aplec de destacats solistes. La direcció serà a càrrec del mateix Savall. La Petite Bande, una de les formacions més prestigioses en el camp de la música antiga, oferirà *Les set últimes paraules de Crist* de Franz Joseph Haydn, amb el concurs del Collegium Vocale de Gant, formació creada per Philippe Herreweghe i ben coneguda a casa nostra. Dirigirà el concert el titular de La Petite Bande, Sigieswald Kuijken. Finalment, en el concert de cloenda del cicle, la Real Filharmonia de Galícia i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, amb un trio de veus important –James Taylor, Andreas Schmidt i Ingeborg Danz–, interpretarà l'oratori laic *Les estacions* sota direcció de

BIBLIOTECA

Israel Philharmonic Orchestra

Pepe Romero

Helmuth Rilling. Cal recordar que la Real Filharmonía de Galícia és una formació creada a instàncies del govern autònom de Galícia i confiada a Rilling, com és sabut, un dels màxims especialistes universals en el repertori barroc.

El protagonisme de Barenboim

Daniel Barenboim, considerat un dels intèrprets més destacats dels darrers decennis, serà protagonista destacat del Palau 100 de la temporada vinent gràcies a dues intervencions de característiques dissemblants i alhora representatives exactes del tarannà de la seva carrera. El dia 4 de novembre actuarà en solitari en un recital amb programa encara no determinat. I el dia 30 d'abril, penúltim concert del cicle, ho farà al capdavant de la Chicago Symphony Orchestra, de la qual, com és ben sabut, és titular. El programa es basa en la més universalment estimada de les simfonies de Gustav Mahler, la *Cinquena*. Amb molta probabilitat aquest serà un dels concerts més rellevants de la propera temporada a casa nostra.

L'apartat simfònic ofereix altres esdeveniments remarcables, com el retorn, després de molts i molts anys de no actuar a Barcelona, de la BBC Symphony Orchestra, una formació en altres temps força habitual en les programacions barcelonines. Vindrà amb el seu titular, Andrew Davis, el músic que l'ha dirigit en els darrers anys, i el violoncel·lista nòrdic Truls Mork, un nom jove i que darrerament ha assolit un considerable prestigi. Interpretarà la part solista del *Concert per a violoncel* de Schumann, en un programa en el qual també s'oferirà la *Simfonia núm. 3* de Beethoven.

La presència de la Israel Philharmonic Orchestra, amb el seu titular, Zubin Mehta, també constitueix una altra fita remarcable d'aquesta proposta. Formació estrella de Palau 100 a les primeres edicions, ara feia un cert temps que no acudia a la que gairebé havia estat una cita obligada. El programa és eminentment rus i comprèn dues obres de gran atractiu. *Sherezade* de Nikolai Rimski-Korsakov i la *Simfonia núm. 5* de Dmitri Xostakóvitx.

L'interès de la resta dels concerts programats el determina en gran mesura la presència de solistes d'un nivell privilegiat. En aquest sentit, emergeix de forma molt especial el retorn del pianista nord-americà, molt vinculat, però, al món musical anglès, Murray Perahia. Factors d'una importància gairebé dramàtica –una lesió muscular– havien comportat un lapse de retir que fins i tot va arribar a fer témer per la carrera de qui és un dels pianistes més transcendents de la seva generació. Sortosament, Perahia ha retornat al primer pla del gran concertisme internacional i en aquest sentit la seva presència a Palau 100 adquireix un valor notable. Amb l'Academy of Sant Martin in-the-Fields, formació amb la qual col·labora de forma habitual, actuarà com a solista i director, tasca que compartirà amb un dels titulars d'aquest conjunt, Kenneth Sillito. Com a solista i director interpretarà el *Concert per a piano K. 467* de Mozart i el *Concert per a teclat en Re menor* de Johann Sebastian Bach. I només com a director, la *Simfonia núm. 104* "*Londres*" de Mozart, mentre que Sillito dirigirà la *Simfonia núm. 1* de Carl Ph. Emmanuel Bach. Es tracta d'un programa de característiques poc comunes i, d'altra banda, molt fidel a les proclivitats de Perahia.

La violinista Sarah Chang esdevindrà figura destacada del concert que ha d'oferir amb la Gürzenich Orchester Köln amb la

FOTO: A. OTERO

Josep Pons

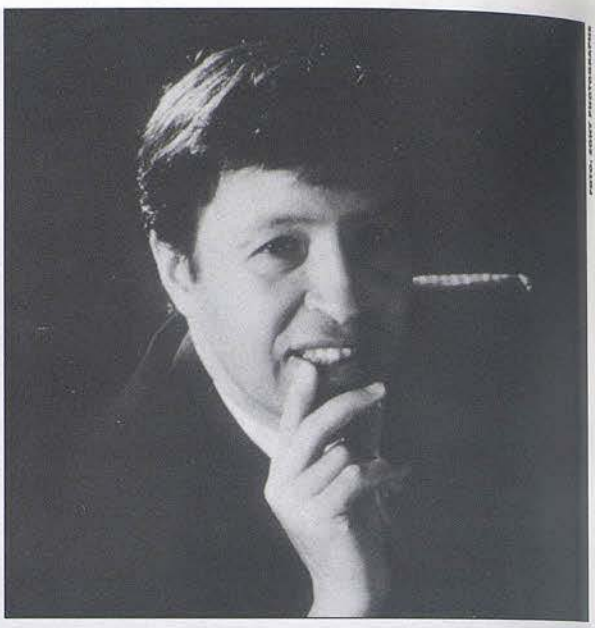

Murray Perahia

Teresa Berganza

Claudi Arimany

interpretació del tan preuat *Concert per a violí i orquestra* de Jan Sibelius. La direcció aporta una figura molt valorada arreu, James Conlon, tanmateix poc coneguda a casa nostra.

Pepe Romero és un altre nom destacat del gran concertisme que torna a Barcelona. I ho fa amb la Israel Chamber Orchestra, dirigida per Philippe Entremont, en un programa que inclou dues obres del gran repertori guitarrístic, com són el *Concierto de Aranjuez* i la *Fantasía para un gentilhombre*, ambdues de Joaquín Rodrigo. El programa es completa amb el *Concert per a piano número 23 K. 488* de Mozart en interpretació solista d'Entremont i la *Simfonia núm. 94 "La sorpresa"* de Franz Joseph Haydn.

Claudi Arimany i Antoni Ros Marbà s'aplegaran en un concert amb l'actuació també de l'Orchestra Internazionale d'Itàlia en un programa en què el flautista granollerí, que viu un moment especialment grat de la seva carrera, interpretarà l'*Andante per a flauta i orquestra K. 315* i el *Concert per a flauta i orquestra K. 313*, ambdues de Mozart. Quant a Ros Marbà, activament implicat en el concertisme internacional, podrà lluir de forma especial la seva maduresa artística en la *Kammersymphony op. 73* de Dmitri Xostakóvitx.

Cal fer esment de la presència d'un jove i destacat violinista, Vzadim Repin, un nom que està conquerint el mercat internacional, i que actuarà amb l'Amadeus Chamber Orchestra, aquesta formació nord-americana de característiques insòlites, garantidora sempre d'unes versions lluminoses i vitals. Els *Concerts per a violí* de Johann Sebastian Bach figuren com a part cabdal del programa.

Esmentem finalment el concert nadalenc que oferiran el dia 17 de desembre els Nens Cantors de Praga "Radost", amb un programa variat propi de l'ambientació anímica social d'aquelles dates.

PALAU 100

IX TEMPORADA 1999/2000

ALFREDO KRAUS
BBC SYMPHONY ORCHESTRA
ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
MURRAY PERAHIA
DANIEL BARENBOIM
LE CONCERT DES NATIONS
JORDI SAVALL
GÜRZENICH ORCHESTER KÖLN
JAMES CONLON
ANTONI ROS MARBÀ
TERESA BERGANZA
PEPE ROMERO
PHILIPPE ENTREMONT
ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA
ZUBIN MEHTA
SIGISWALD KUIJKEN
CHICAGO SYMPHONY ORCHESTRA
HELMUTH RILLING

Abonament a 16 concerts: de 47.340 a 167.400 ptes.
Localitats: de 1.000 a 19.500 ptes.

Venda d'abonaments: del 3 al 16 de juny
Venda de localitats: a partir del 28 de juny
Informació i venda: Palau de la Música Catalana • Tel. 93 268 10 00

La IX Temporada de Palau 100 és copatrocinada per

Organitza

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ-PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

ferrovial

Amb el suport de

CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

El 7 d'octubre, el gran dia del Gran Teatre del Liceu

La conferència de premsa de presentació de la propera temporada del Gran Teatre del Liceu va tenir una vegada més un caràcter auster, gairebé ascètic i marcadament pragmàtic, habitual a la casa els darrers anys. Poca cosa externa oferia la imatge que, tanmateix, aquesta no era una presentació de temporada més, sinó una de les més importants de la història del teatre barceloní i, per descomptat, la que ho era més dels darrers temps. Cap discurs institucional formal, gairebé absència de pronunciament polític, eufòria deliberadament continguda, nul·la atribució de mèrits, etcètera són elements que configuren una imatge que segurament des d'altres latituds, més donades a l'exhibicionisme i a l'escarafall propagandístic, pot sorprendre.

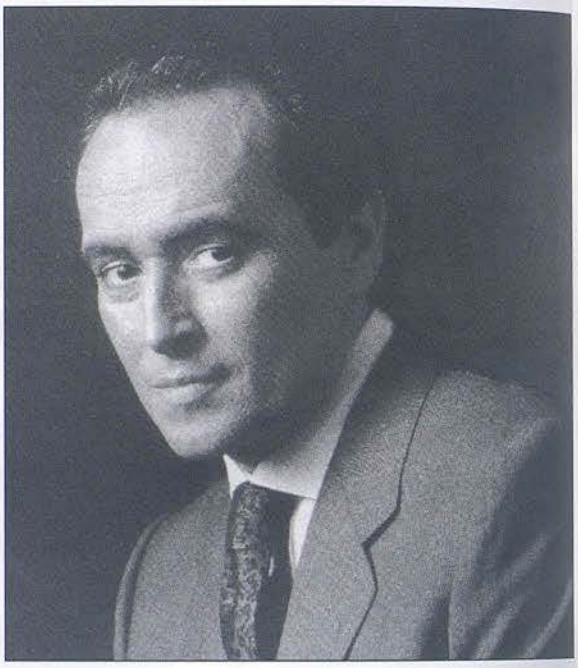

Josep Carreras

Per J.C.C.

Dues frases poden sintetitzar el clima que es va respirar en aquest acte, amb tota seguretat el darrer que ha tingut lloc a les instal·lacions d'un hotel modernista situat al llindar mateix del teatre. La primera la va pronunciar el director general del Teatre, Josep Caminal: "*El dia 7 d'octubre tot ha d'anar rodat.*" I la segona la gerent del mateix teatre, Gemma Sendra: "*El dia 7 d'octubre l'esforç continua.*"

La confluència de la cita del dia d'inauguració, en un acte fora de programa, serveix per concitar un doble i alhora confluent argument. Tot ha d'estar a punt i res no s'acaba. L'esperit apuntat en la introducció d'aquest escrit queda d'aquesta manera definitivament explicitat.

Curiosament, l'apartat artístic va ser el que gairebé va passar més desapercebut. Ningú no va discutir ni repartiments, ni directors musicals ni dramatúrgics, ni produccions. El nucli central de la llarga trobada amb els informadors es va centrar en el fet cabdal de la posada en marxa d'una nova etapa històrica del Gran Teatre del liceu, i d'una manera molt obsessiva, en els aspectes pràctics que comporta.

Hom parteix d'antuvi de realitats tan serioses com són: a) Es posa en marxa un equipament tecnològic molt complex que exigeix rodatge. Això marca de forma molt clara tota la temporada. b) Els anys de desert han promogut un moviment de desercions d'abonats i de noves incorporacions, que ara ha de cristal·litzar en una nova realitat, de conseqüències imprevisibles. c) Aquests mateixos anys han ofert noves perspectives, com són la incorporació d'un públic nou, la bona acollida de representacions populars, sobre la base de segons repartiments, la incorporació de públic de fora de Barcelona. Tot plegat no es pot avaluar com ha de respondre amb el nou teatre. d) Les expectatives resten obertes a tot. Des d'una allau de demanda important, a una situació d'una certa expectació per veure què pot passar. Hom situarà a l'abast del públic gairebé el doble de localitats –unes 300.000– de les que es posaven a la venda abans de l'incendi. Algun títol –*Turandot i Lucia di Lammermoor*– arribaran a les deu representacions, i en algun cas, si cal, es pot ampliar aquest nombre. Al mateix temps s'han obert dos nous torns d'abonament. El repte de recuperar els 8.000 que hi havia abans de l'incendi resta com a referència que pot marcar molt el futur immediat de la dinàmica liceística. e) Es vol evitar de totes totes que quedi públic potencial sense possibilitat de gaudir de l'espectacle operístic. f) Es posen en marxa nous cicles de característiques molt específiques. És el cas de les Sessions al Foyer, de les Sessions "golfes" i de la pro-

gramació infantil, que en total superen la trentena de manifestacions. g) Finalment s'instaura un nou horari encara més "europeu", amb l'inici de les representacions a partir de dos quarts de nou del vespre. Una novetat que el senyor Caminal va titllar, fins i tot, de tímida, ja que creu que s'hauria pogut anar més a fons en aquesta línia.

Turandot aixecarà el teló

Tal com s'ha anunciat a bastament, de manera més o menys formal però a la fi segura, *Turandot* serà el títol que obrirà el nou Liceu. Serà en una representació que tindrà lloc el dia 7 d'octubre, al marge de la programació oficial. La justificació de la tria és més que òbvia. És l'òpera que s'havia de representar a continuació de *Mathias der Maler*, quan es va produir l'incendi. La producció escènica, en tot cas, no serà l'alesHores anunciada procedent del Co-

FOTO: A. BOFILL

Anna Tomowa-Sintow

vent Garden, sinó una coproducció del Gran Teatre del Liceu amb el Théatre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc i l'Asociación de Amigos de la Ópera de Bilbao (ABAO), amb direcció escènica de Núria Espert i escenografia i vestuari de dos dels especialistes més prestigiosos del moment: Ezio Frigerio i Franca Squarziapino. La direcció musical serà del titular del teatre barceloní, Bertrand de Billy, i el repartiment compta amb veus tan notables com les de Sharon Sweet, María Bayo, Jan Blinkhof, Stefano Palatchi i Josep Ruiz. En altres repartiments, hi intervindran també Anna Tomowa-Sintow, Montserrat Martí, Boiko Zvenova, Giovanna Casola, Ana María Sánchez, Lluís Sintes, Francisco Bas, etcètera.

Aquest serà el pòrtic d'un total de 58 representacions, en una programació global que enguany ve condicionada en part pel retard d'un any en la inauguració del teatre, fet que ha comportat un reajustament de la xarxa de programació. Això ha comportat, també, per exemple, que *Beatrice di Tenda* s'ofereixi en versió de concert o bé el nombre inusualment extens de recitals (quinze), amb acompanyament de piano tots ells, que clouran la temporada.

És, doncs, una temporada irregular, o obligadament irregular, si es vol, que inclourà juntament amb títols tan de repertori com *Lucia di Lammermoor*, *Don Carlo*, *Lohengrin* i *Le nozze di Figaro*, dues representacions del repertori contemporani: *El cas Makropoulos* de Leoš Janáček i *Sly* d'Ermanno Wolf Ferrari. En tot cas, dos contemporanis ja clàssics, gairebé.

Els repartiments estan nodrits de grans veus, i en aquest cas el nou Liceu manté una notable fidelitat a la seva tradició en aquest apartat. Així, hom podrà gaudir de noms tan importants com: Anja Slja i Donald McIntyre (*El cas Makropoulos*), Giusy Devinu, Josep Bros, Alexandru Agache, Vicenç Sardinero i Stefano Palatchi (*Lucia...*), Dolora Zajick, Walter Fraccaro, Ana María Sánchez, Carlos Álvarez, Paata Burchuladze, Roberto Sacidniuzzi (*Don Carlo*), Edita Gruberova, Renato Brusson, José Sempere i Petia Petrova (*Beatrice di Tenda*), Jyrki Niskanen, Eva Marton i Gwynne Geyer (*Lohengrin*), María Bayo, Regia Schörg, Manuel Lanza, Peti Petrova i Eduard Giménez (*Le nozze di Figaro*) o Josep Carreras, Sherrill Milnes i Isabelle Kabatu (*Sly*).

Pel que fa a directors musicals, a part el protagonisme inevitable del titular Bertrand de Billy –*Turandot, Lucia...* i *Le nozze...*–, cal fer esment de la participació d'Antoni Ros Marbà, que dirigirà *El cas Makropoulos*, mentre que Jacques Delacote dirigirà *Don Carlo*, Friedrich Haider *Beatrice di Tenda* i *Lohengrin* –aquest títol amb Peter Schneider– i David Giménez dirigirà el seu oncle Josep Carreras –un retorn de gran transcendència– a *Sly*.

Els muntatges compten amb els noms ja esmentats de Núria Espert –*Turandot*– i el duo Frigerio i Squarziapino, parella responsable també de l'escenografia i vestuari de *Don Carlo*, en una coproducció del Gran Teatre del Liceu i el Teatro Bellini de Catània. Sobre el paper, una producció d'un interès especial pot ser la d'*El cas Makropoulos*, procedent del selectiu Festival de Glyndebourne.

Muti dirigirà un concert

Una nova actuació del director italià Riccardo Muti constitueix un dels al·licients més importants de la programació concertística. Es tracta d'un concert catalogat d'extraordinari amb la finalitat de recaptar fons per finançar la caixa acústica del Gran Teatre del Liceu. El programa no està determinat.

L'apartat l'inaugurarà un doble concert dirigit per Bertrand de Billy amb la *Simfonia número 2* "*Resurrecció*" de Gustav Mahler. Salvador Mas dirigirà per primera vegada al Liceu, i ho farà amb un programa de música txeca i Jaume Aragall interpretarà –creiem que per primera vegada– el *Requiem* de Verdi amb un quartet de veus que integra juntament amb la mezzosoprano Olga Borodna, la soprano Isabele Kabatu i el baix Carlo Colombara. Friedrich Haider dirigirà un concert dedicat a obra de Richard Strauss amb les veus de les sopranos Ana María Sánchez, Milagros Poblador, el tenor Michael Pabst i el baix barceloní Stefano Palatchi. De Billy dirigirà els actes primers de *La Walkiria* i de *Parsifal* amb les veus de Plácido Domingo, Nadine Secunde, David Pittman-Jennings, Mathias Hölle, Reinhild Runkel, Mireia Pintó i Francina Beaumont, entre d'altres, mentre que Mathias Bamert conduirà un concert a redós de l'època en què va ser creada *Le nozze di Figaro*. Inclou obres de Joseph Martin Kraus, Carles Baguer, Vicent Martin i Soler, Antonio Salieri i Mozart. Hom comptarà amb la veu de Veronique Gens. L'apartat concertístic el clourà un que s'aixopluga sota el títol "*Els hereus de la Renaixença a l'òpera*". De la mà de Josep Pons s'interpretaran fragments d'òperes de compositors catalans de la primera part del segle actual.

Recitals de Pons, Kraus, Aragall i Caballé

Un total de quinze recitals, tots amb acompanyament de piano, configuren un apartat que en aquesta edició adquireix un nivell qualitatiu molt elevat, que es justifica, en part per circumstàncies com l'acoblament de compromisos anteriors, presències irrenunciables en una temporada tan significativa com aquesta –cas de Joan Pons, Montserrat Caballé o Alfredo Kraus–, etcètera. Tal com es va assenyalar, en el futur es programaran menys recitals i més representacions d'òpera.

Aquests tres cantants configuren amb la veterana i il·lustre Marilyn Horne i Jaume Aragall el nivell qualitatiu més elevat. Juntament amb els esmentats, hi ha altres noms d'un interès tan inqüestionable com els de la soprano Galina Gortxakova, el baix Paata Burchuladze, la soprano Maria Guleghina, les també sopranos Anna Caterina Antonacci i Karita Mattila, juntament amb Natalie Dssay, David Daniels, Susan Graham, Jane Eaglen i el duo format per la soprano Soile Isokoski i el barítion Bo Skovhus.

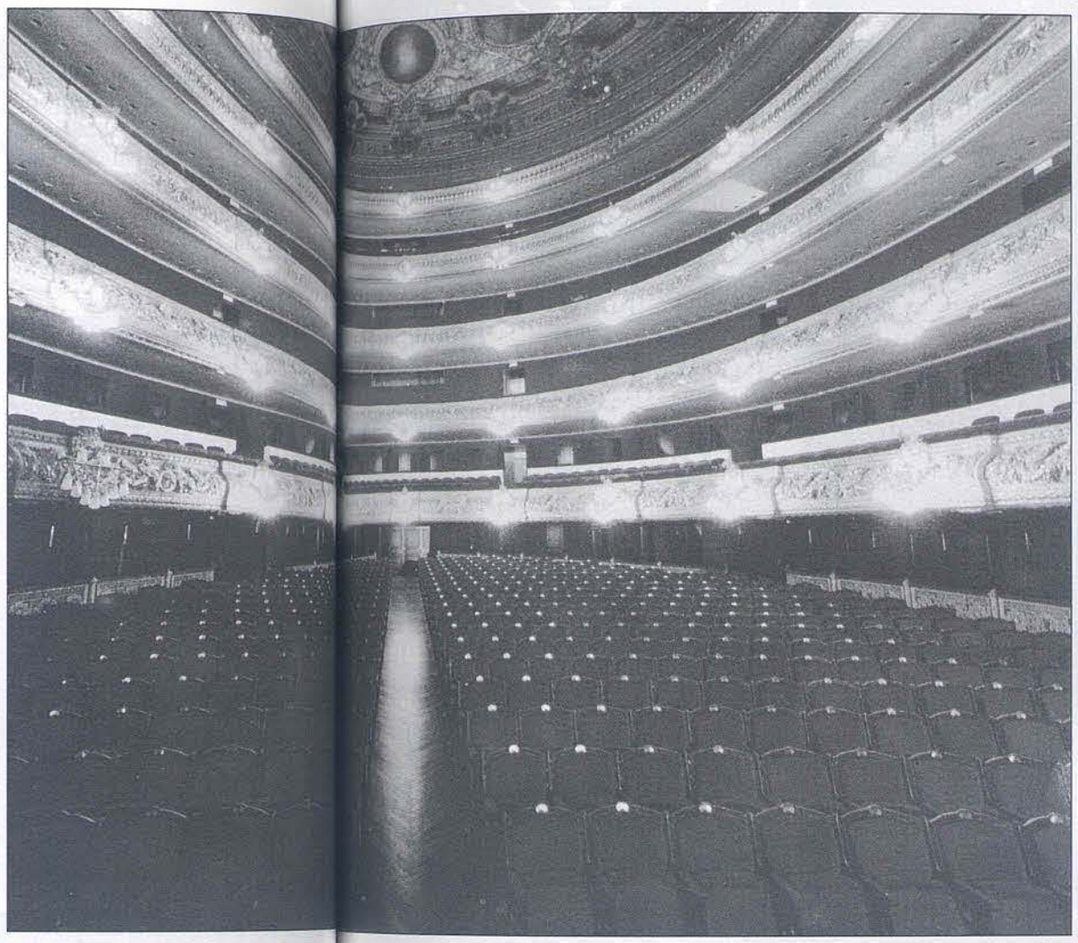

Aspecte actual de la sala del Liceu

Música de Cambra al Foyer

Els concerts que tindran lloc al *foyer*, nou equipament destinat a tenir un paper important en el nou Liceu, tindran una dimensió cambrística i un caràcter monogràfic vinculat gairebé sempre a la programació del Teatre. Hom n'ha previst set, la primera dedicada a *El cas Makropoulos*, la segona titulada "Amb motiu de *Lucia di Lammermoor*", la tercera "Amb motiu de *Don Carlo:* Schiller i l'òpera", la quarta titulada "Amb motiu de *Beatrice di Tenda*", la cinquena "Amb motiu de *Le nozze di Figaro*", la sisena "Amb motiu de *Sly*", la setena se centrarà en l'esmentat concert sobre òpera catalana i és titulada "La Renaixença i el lied". Finalment, hom homenatjarà el 125 aniversari de la mort de George Bizet. En alguns casos aquesta proposta compta amb la tasca assessora d'algun expert. Jaume Tribó se n'ocuparà de dues i Carme Bustamante d'una tercera.

Sessions "golfes"

Encara que el nom "golfes" en principi no s'adigui amb el tòpic de la solemnitat pròpia d'un temple de la cultura com és el Liceu, cal acceptar-ho de bon grat en funció d'una voluntat d'oferir, a hores tardanes –dintre d'un ordre–, unes sessions en què s'obre el ventall més genuí de la programació liceística habitual. Amb inici a les onze de la nit, hom oferirà tres recitals del tenor Steven Cole amb el títol d'*Animals big and small*, i tres més de Christiane Boesiger, que oferirà un aplec de cançons de cabaret amb obres de l'inevitable –en aquest tipus de repertori– Kurt Weil, de Schönberg i d'altres.

Esmentem encara la programació infantil, centrada en una versió per a titelles de *La serva padrona* a càrrec de la companyia granadina Etcétera i direcció d'Enrique Lanz. Se n'oferiran dotze sessions. També hi haurà sessions anomenades familiars en horaris matinals de caps de setmana, petits concerts, específicament pensats per al públic infantil, amb responsabilitat del Servei Educatiu del Liceu. Finalment, s'anuncia un Fòrum Liceu Obert, en col·laboració amb la Universitat Oberta de Catalunya, en què a través d'Internet s'oferiran debats i diàlegs sobre algunes conferències prèvies a l'estrena dels espectacles de la temporada.

Cinc mil milions, un pressupost per a una temporada amb seny

Hom parteix d'un pressupost que és de gairebé 5.000 milions de pessetes (4.994), dels quals 3.153 milions són aportats per les institucions: 37% (1.182 milions), Ministeri de Cultura; 32,5% (1.024), Generalitat de Catalunya; 20% Ajuntament de Barcelona (630 milions), i 10% (315 milions), Diputació de Barcelona. Això suposa un 63%, aproximadament, del pressupost. La resta és cobert per venda de localitats i abonaments: 1.383 milions, equivalent al 28%, i altres ingressos, entre els quals els de mecenatge (457 milions), que equivalen a un 9%.

Del pressupost global, les despeses d'estructura sumen 2.850 milions de pessetes, el 57%, i els de funcionament 2.144 milions, equivalent al 43% del total.

Hom podria parlar, a manca d'un superior aprofundiment en aquests guarismes, davant una temporada deliberadament poc arriscada, molt de prova de molts aspectes, i no sols els de posada en marxa de la nova tecnologia, i molt assenyada, a partir de la qual hom ha de veure quina serà la dinàmica exacta del nou Gran Teatre del Liceu, la seva ambició artística, la seva voluntat de recuperar el lideratge operístic estatal...; en definitiva, les seves possibilitats reals.

El Palau del segle XXI ...
... l'Univers de la Música

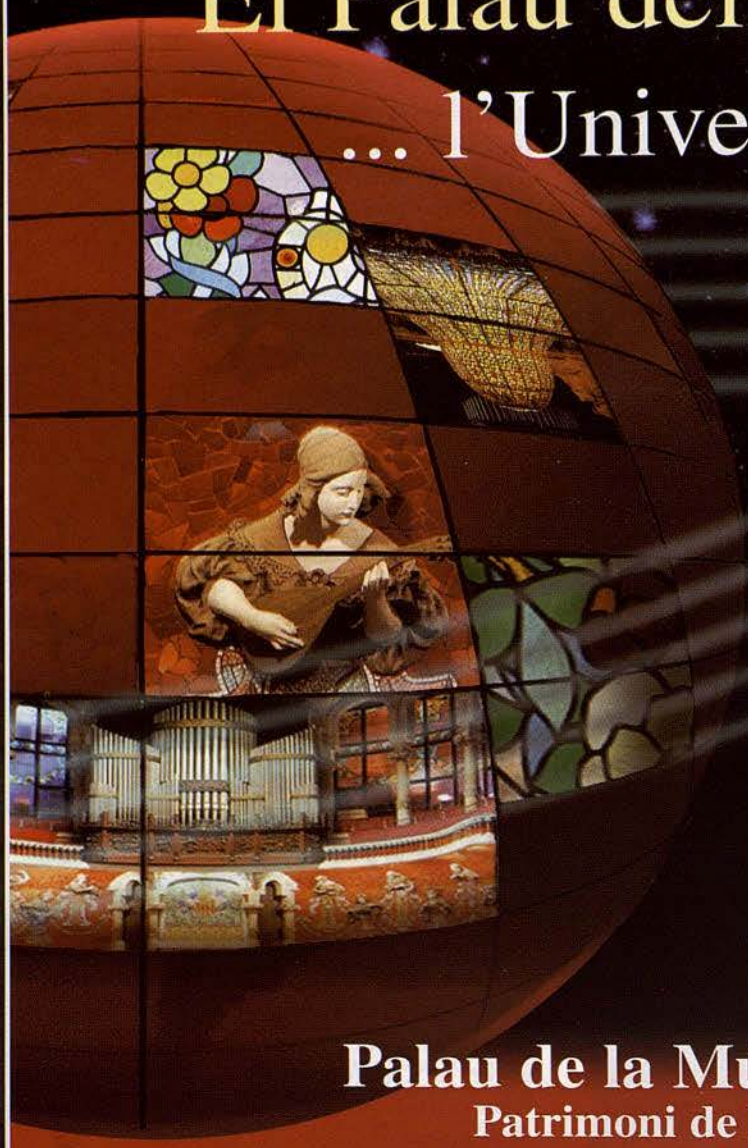

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU
DE LA MÚSICA

Palau de la Música Catalana
Patrimoni de la Humanitat

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, agraeix als seus Patrons, Membres d'Honor, Membres Protectors, Patrocinadors i Amics del Palau, el seu suport i col.laboració durant la temporada 1998-1999

Membres d'Honor

AGRUPACIÓ MÚTUA
AIGÜES DE BARCELONA
AJUNTAMENT DE LLEIDA
AUTOPISTAS, C.E.S.A.
BASSAT, OGILVY & MATHER
GRUPO BAYER
CAIXA CATALUNYA
CASINOS DE CATALUNYA
CATALUNYA RÀDIO
CENTRAL HISPANO
CONSORCI DEL PALAU
DE LA MÚSICA CATALANA
EL CORTE INGLÉS
EUROMADI
FERROVIAL
FREIXENET
FUNDACIÓ PUIG
FUNDACIÓN RETEVISIÓN
FUNDACIÓN TABACALERA
GAS NATURAL, SDG, S.A.
GRUP WINTERTHUR
GRUPO ZETA
LA VANGUARDIA
ORGANISMO NACIONAL DE
LOTERIAS Y APUESTAS DEL ESTADO
OVIDEO, T.V.
PIONEER ELECTRÓNICS IBÉRICA, S.A.
PORT DE BARCELONA
SIEMENS, S.A.
TELEVISIÓ DE CATALUNYA, S.A.
TRASMEDITERRANEA
TVE – CATALUNYA
UNILAND CEMENTERA

Membres Protectors

CESO, S.A.
IEFRED, S.A
F UNIÓN-FÉNIX
AT, S.A.
UNTAMENT D'AMPOSTA
UNTAMENT DE MARTORELL
UNTAMENT DEL MASNOU
UNTAMENT DEL PRAT DE LLOBREGAT
UNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT
UNTAMENT DE SANT JUST DESVERN
UNTAMENT DE VILADECANS
STOM TRANSPORTE, S.A.
LEGRISSIMO -BWI, S.A.
DERSEN CONSULTING
N – GIL & CARVAJAL
CENSORES JORDÀ, S.A.
EPEYO
TOCARES JULIÀ, S.A
A ASSEGURANCES
NCA CATALANA
NCO BILBAO VIZCAYA
NESTO
QUÉS ASSOCIATS
RNICES VALENTINE
MAND BASI
SF
RSA DE BARCELONA
IXA DE GIRONA
IXA DE TERRASSA
NON ESPAÑA, S.A.
CAPRABO, S.A.
CATALANA OCCIDENT
CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA
CLOS – 9, S.A.
COL.LEGI D'ENGINYERS DE CAMINS, CANALS I PORTS - CATALUNYA
COMMERCIAL UNION
COMSA, S.A.
CONDIS SUPERMERCATS
CONSORCI ZONA FRANCA DE BARCELONA
CS & E CONSULTORS D'INFORMÀTICA ASSOCIATS
JOAN CURTO I MASSANA
S.A. DAMM
DB - SEGUROS. GRUPO DEUTSCHE BANK
DHL INTERNACIONAL ESPAÑA
DIARI AVUI
CARLES DÍAZ I GÓMEZ
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
DRAGADOS Y CONSTRUCCIONES, S.A.
ECUEME TRES
ELECNOR, S.A.
ERCROS
PIERRE FABRE IBÉRICA, S.A.
FAMÍLIA BARCELÓ BONADA
FRANCESC FERNÀNDEZ I JOVAL
RAMON FERRER I CANELA
FIRA DE BARCELONA
FLORISTERIA ARRANZ, S.L.
F.M. 2 INSTAL.LACIONS, S.A.
MARIA FONT DE CARULLA
FOTO SISTEMA – QSS
FUNDACIÓ ABAT OLIBA
FUNDACIÓ BANC DE SABADELL
FUNDACIÓ PUIGVERT
FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA
GABINET URIBE
GADE/GRUPO DE ASISTENCIA Y DISEÑO
ELECTRÓNICO, S.L.
GLAXO WELLCOME
G.P.O.
GREMI DE CONSTRUCTORS D'OBRES DE BARCELONA I COMARQUES
GRUPO PANRICO
HOECHST MARION ROUSSEL
HYMSA GRUPO EDITORIAL EDIPRESSE
IBERDROLA
INDO
INDRA
JOIERIA BAGUÉS
KONIC AUDIOVISUALS
LUCENT TECHNOLOGIES
ALBERT MALLOFRÉ
MAPFRE CATALUNYA
MATRA NORTEL COMMUNICATIONS
MIQUEL ALIMENTACIÓ GRUP, S.A.
HORACI MIRAS I GINER
MOËT & CHANDON
JP MORGAN
MUSINI
NATUR SYSTEM, S.L.
NISSAN MOTOR IBÉRICA, S.A.
NOVARTIS
NOVELL
OBRAS Y CONTRATAS J. GUINOVART, S.A.
ONDA RAMBLA
PANASONIC TECHNICS
PETIT PLAISIR
PHILIPS
PRICEWATERHOUSECOOPERS
PROSPERITY STANDARD INSURANCE GROUP
QUADIS
RAFAEL CASANOVA, S.A.
REGAL INSURANCE CLUB
REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA
RENFE
RICARDO MOLINA, S.A.
SAMSUNG
ROMÀN SANAHUJA I PONS
JOAN SANTAULÀRIA I SEGURA
EMILI SARRION I AVINENT
SASI
LA SEDA DE BARCELONA
S.G.A.E.-FUNDACIÓ AUTOR
JOSEP SINGLA I BARCELÓ
SOCIETAT D'APARCAMENTS DE BARCELONA
SONY ESPAÑA, S.A.
STAFF EMPRESARIAL
OSCAR TUSQUETS I BLANCA
VIATGES BAIXAS, S.A.
ZANFONIA, S.L. DISCOGRÀFICA

Patrocinadors

BANCO BILBAO VIZCAYA
BANCA CATALANA
BANESTO
CONDIS SUPERMERCATS
FERROVIAL
FUNDACIÓ AGRUPACIÓ MÚTUA
FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA
FUNDACIÓ CAIXA PENEDÈS
FUNDACIÓ "LA CAIXA"
FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA
FUNDACIÓN PARA EL APOYO
DE LA CULTURA
FUNDACIÓN TELEFÓNICA
NESTLÉ ESPAÑA, S.A.
QUADIS
ORGANISMO NACIONAL DE LOTERIAS Y
APUESTAS DEL ESTADO
SINDIBANK

La lletra impresa a través de la música

Robert Saladrigas: ritme i paraules

Robert Saladrigas (Barcelona, 1940) va fer estudis d'Economia i ha exercit durant molts anys com a periodista, en premsa (actualment a "La Vanguardia") i televisió. Com a escriptor, i deixant de banda alguns treballs d'assaig, ha centrat la seva obra en el camp de la narrativa (contes i novel·les), i ha publicat, entre d'altres, els llibres següents: *El cau* (1967), *Entre juliol i setembre* (1967, Premi Joaquim Ruyra 1966), *Boires* (1970, Premi Víctor Català 1969), *52 hores a través de la pell* (1970), *El viatge prodigiós d'en Ferran Pinyol* (sis volums entre 1971 i 1978), *Aquell gust agre de l'estel* (1977), *Néixer de nou cada dia* (1979), *Pel camí ral del Nord* (1980), *Sota la volta del temps* (1980), *Imatges del meu mirall* (1983), *Sóc Emma (Frangipanier)* (1983), *Memorial de Claudi M. Broch* (1986, Premi Nacional de la Crítica), *Claris* (1990), *Tauromàquia: sol i lluna* (1991), *El sol de la tarda* (1992, Premi Sant Jordi 1991), *Un temps del diable* (1994), *La mar no està mai sola* (1996) i *Còmplices de ciutat* (1999). Home d'horitzons amplis, Robert Saladrigas també té ulls per al cinema, la pintura i el còmic... i orelles per a la música. Ho comprovareu tot seguit.

Per MIQUEL PUJADÓ

El periodisme, per a tu, arriba abans que la literatura pròpiament dita?

–De fet, jo vull escriure narrativa des de molt jove, però m'adono que és molt difícil iniciar-se, publicar... I llavors se m'acut, tot i que jo he estudiat Econòmiques, dedicar-me al periodisme, la qual cosa em sembla una estratègia vàlida per poder arribar a la novel·la. Efectivament, ho vaig fer així, i me'n vaig sortir, tot i que després vaig haver de vèncer la meva imatge pública com a periodista per deixar pas a la d'escriptor. En tot cas, he pogut viure de l'escriptura, que és el que jo volia.

–¿El periodisme que has conreat ha estat, diguem-ne, actiu o de fons?

–Durant els primers anys vaig fer un periodisme actiu, fins que em vaig adonar que aquesta pràctica em podia fer perdre la voluntat d'estil. Ja ho deia Hemingway, que la poesia és una gran escola a condició de saber-la abandonar a temps. Vaig deixar, doncs, el periodisme "diari" per un periodisme més reflexiu, més "cultural". Ara, aquesta època em va permetre accedir a molts ambients, viatjar... i em va dotar d'un autèntic sisè sentit a l'hora de valorar el material. I, evidentment, tot possibilitant-me viure amb una certa comoditat des del punt de vista econòmic, m'ha permès fer sempre el que m'ha donat la gana en novel·la, sense dependre d'imperatius de cap mena.

–Vols dir que no et veus obligat a repetir esquemes d'èxit...

–Hi ha molta gent amb talent que està fent un tipus de llibre, de narrativa, de mercat. No és que ells hagin entrat en el mercat, sinó que el mercat ha entrat en ells, que és molt pitjor. Jo, en no viure de la novel·la, he tingut el privilegi de fer-ne el meu espai de llibertat. No signo contractes per obres encara inacabades, no signo contractes a llarg termini, em reservo el temps que vull per treballar en un llibre... Ho he fet sempre així, i afortunadament ja sóc massa vell per poder canviar.

–En el camp periodístic, però, a part de qüestions nutritives, també et vas fer càrrec de projectes interessants. Per exemple, a TVE vas dirigir i presentar dos programes força notables entre final dels setanta i inici dels vuitanta...

–Era una època en què suplíem la manca de mitjans amb imaginació. Programes com Terra d'escudella, Giravolt *o* Temps de cançons *van ser modèlics. Jo vaig fer* Signes *entre el 78 i el 82 i, més tard,* Veus i formes *del 82 al 83. Va ser una experiència personal molt bonica, però també molt complicada... El dia que vam presentar l'últim programa de* Veus i formes *vaig arribar a casa i li vaig dir a la meva dona: "Gràcies a Déu!", perquè era duríssim: en el periodisme depens de tu mateix; en televisió depens de vuitanta persones, i l'últim mico de la companyia et pot fer realment la punyeta si s'ho proposa. És una etapa ja closa que, curiosament, no he trobat mai a faltar. Com l'etapa de "Destino", entre el 69 i el 75, durant la qual vaig realitzar una sèrie impressionant d'entrevistes setmanals en profunditat amb els escriptors més diversos, entrevistes que apareixien en for-*

ma de monòlegs (la secció tenia el títol aparentment absurd de "Monólogo con..."), en els quals jo només afegia lleus acotacions. Vaig tenir la sort de treballar amb gent com Cortázar, Neruda, Borges, Ionesco, Mercè Rodoreda... I pel que fa a la gent del país, vaig poder comprovar com respirava –sovint entre línies– la cultura i la intel·lectualitat, en un moment en què el franquisme era encara plenament vigent. Ara em penedeixo de no haver recollit aquests treballs en llibre... Eren entrevistes fetes sense aparell enregistrador, i la gràcia era justament donar-los un to d'oralitat, tot reproduint fins i tot els tics lingüístics dels personatges. Tot plegat, una feina artesanal però interessantíssima que em permetia contrastar l'obra que havia llegit amb el personatge que hi havia al darrere. De vegades, el resultat era decebedor. De vegades, com en el cas de Juan Rulfo, un dels homes més apassionants que he conegut mai, l'obra i la persona eren una sola cosa.

–De fet, ara continues tocant la literatura internacional.

–Faig una pseudocrítica, vull dir que faig la tasca de l'escriptor que llegeix un altre escriptor i que està, doncs, capacitat per entendre'l. A més, aquesta feina em permet estar al dia de les millors obres que es publiquen en el món. Jo no entenc aquells escriptors que prenen la posa de no llegir literatura contemporània... Claudicar de la informació t'impedeix aprendre, i fins i tot adonar-te d'allò que no has de fer!

–Ja que hem anat a raure a la literatura de creació, anem a parlar de les teves novel·les i narracions –que formen el gruix de la teva obra, si deixem de banda alguns assaigs.

–N'he fet molt pocs, d'assaigs: la qüestió de les confessions no catòliques (periodisme pur en una època en què aparentment a Espanya no hi havia dissidència religiosa, tothom era catòlic, apostòlic i romà), un treball sobre la pedagogia catalana, una sèrie d'articles sobre Catalunya i societat als setanta...

–En el camp, doncs, de la narrativa *tout court*, veig que t'agrada molt trencar esquemes, jugar amb les formes. Un llibre com *Néixer de nou cada dia* no queda clar si és un recull de narracions o de poemes.

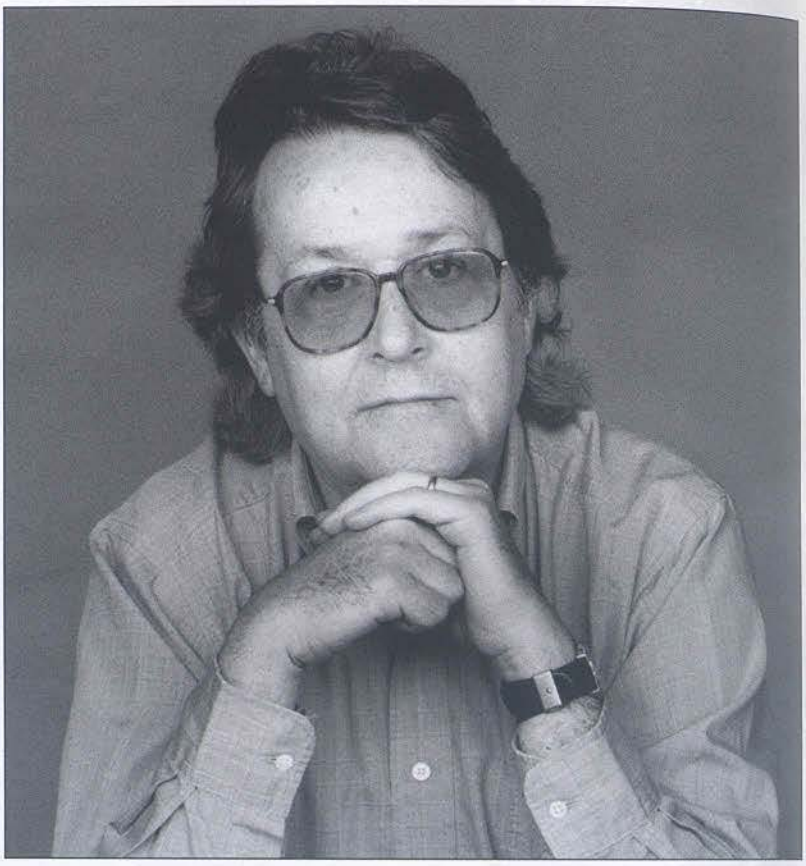

FOTO: A. O. CRUZ LEHNER

–Va causar una certa polèmica. En Jaume Vidal Alcover deia que eren poemes, però jo no he escrit mai poesia. Jo defenso la tesi que són relats realitzats amb tècnica de poema.

–De la mateixa època (1979-1980) és *Pel camí ral del Nord*, una novel·la en què s'intercalen fragments lírics...

*–Pràcticament era una continuació de l'altre llibre... Em va semblar que els fragments lírics em permetien donar el mateix contingut des d'un altre punt de vista. Els dos llibres que has esmentat són textos apareguts a conseqüència d'*Aquell gust agre de l'estel, *la meva novel·la de ruptura, quan per primera vegada em sento segur de les eines de què disposo, de la meva tècnica, i on hi ha la llavor de tot el que escric després... i els temes que més m'interessen: la falta d'identitat política, la recerca del propi jo, la incomunicació, el cinema i la literatura... Llavors ve el desafiament, l'etapa d'experimentació: dir el mateix en poques pàgines i emprant altres tècniques.*

–Aquell gust agre de l'estel és del 1977. Tu, de fet, ja fa uns deu anys que publiques. Des d'*El cau...*

–És una novel·leta de joventut que tinc fins i tot descatalogada. La meva primera obra seriosa de literatura per a adults és el recull de narracions Boires, *que guanya el Víctor Català el 1969, seguit de* 52 hores a través de la pell, *la meva primera novel·la llarga, amb la qual quedo finalista al Prudenci Bertrana, novel·la que em provoca tots els problemes del món a causa de la seva temàtica militar. El que passa és que força abans, el 1966, guanyo el Joaquim Ruyra amb* Entre juliol i setembre, *una novel·la juvenil de la qual es van fer moltíssimes edicions durant més de vint anys. Repeteixo, però, que la meva "taula rasa" la faig amb* Aquell gust agre de l'estel, *novel·la que em dóna quatre anys de feina, i que escric amb la certesa que no serà publicada si la situació política no canvia –som a les acaballes del franquisme.*

Però mira, Franco es mor el 75, jo acabo la novel·la l'any següent, i surt el 77. Arran d'aquesta obra, se'm saluda ja (recordo un article de la Maria Aurèlia Campmany a aquest nivell) com un creador amb un univers i uns mites propis, amb unes estructures narratives diferents i alhora cohesionades... i cal destacar que és el meu primer intent de fer prosa rítmica. Per exemple, quan un personatge, en una Venècia d'hivern, veu el rostre de la por, intento reproduir la situació amb un ritme de tambor: "Estava escarnit, escopit, trepitjat, maltractat...". Quan la novel·la es tradueix al castellà, aquest és justament un dels principals punts de dificultat... La frase no sona igual, la contundència dels mots aguts catalans no es correspon amb els mots plans equivalents del castellà (escarnecido, escupido...). *El traductor, Jesús Pardo, ja m'ho va dir:* "El castellano es una lengua blanda y vosotros tenéis una lengua dura." *I tenia raó. En tot cas, és el meu primer intent d'experimentar-ho absolutament tot.*

–El ritme és evidentment un element musical aplicat a la llengua, a la literatura. ¿N'utilitzes d'altres de manera constant o bé esporàdicament? I, posats a preguntar, ¿t'interessa especialment l'univers musical per ell mateix?

–Jo hi arribo tard, a la música. A la música clàssica, almenys. Després, però, m'he casat amb una dona que pertany a una família de melòmans: el seu avi havia estat primer violinista del Liceu i havia tingut orquestra pròpia. Quan jo era petit, la música com a assignatura no existia a l'escola. Jo era un oient de ràdio, de les òperes del Liceu que transmetia l'Arandes (quan va arribar a director de Ràdio Nacional el va substituir en Joan Lluch). La Raquel, una veïna de la meva escala, que tenia una veu sensacional –veu que, dissortadament, va perdre més tard– i que es preparava com a cantant amb la mateixa professora que la Victòria dels Àngels, em va relacionar amb els estudiants del Conservatori. Amb ella discutíem sovint sobre Wagner. Era una wagneriana con-

"Amb el temps he arribat a acceptar Wagner, però a petites dosis"

"... continuo pensant que la novel·la és un espai de llibertat que ho admet tot, música, cinema, pintura, a condició que tot plegat funcioni..."

vençuda, i jo, després de veure un Parsifal *al Liceu un diumenge a la tarda, li vaig dir que allò era un "pal", que no hi havia déu que ho aguantés... Em va dir de tot! I devíem de tenir només dotze o tretze anys. Amb el temps, he arribat a acceptar Wagner, però a petites dosis. I m'he anat integrant al món musical –gràcies, com t'he dit, a la meva dona– fins al punt que, actualment, la música que s'escolta a casa la compro jo. Tot i que tinc poca oïda (desafino molt), la música ha esdevingut molt important, per a mi. És una passió, i l'he arribat a entendre i a incorporar a la meva obra.*

–De música, però, no n'has estudiat mai.

–No, però amb el temps m'he arribat a adonar instintivament si una cosa funciona o no funciona en escoltar-la. Anem molt a concerts, i en sóc perfectament conscient, quan alguna cosa falla. No et podria dir què falla exactament, si és el segon violí que desafina, posem per cas, però sí que sé que algun element no encaixa. Amb els amics, acostumem a escoltar versions diferents de la mateixa obra (per exemple, la "Casta diva" de la Norma *per la Caballé i per la Callas), tot jugant a comparar-les, i m'hi diverteixo molt. No estic capacitat per racionalitzar la música, sinó per sentir-la, i sento de tot: jazz, música clàssica... Crec que la música és un llenguatge que arriba directament a la sensibilitat de la persona. La literatura, el cinema, són processos narratius que has de pair, racionalitzar. La música, en canvi, és un procés molt estrany... I és el que t'afecta de manera més directa. Potser per això he intentat convertir prosa en música... Hi ha molta prosa musical en les meves novel·les, sobretot fins a* Claris, *que és del 90.* Claris *és una obra organitzada en clau d'òpera, i és alhora un homenatge a la Callas, que és una dona que m'embogeix... M'atrau no solament com a cantant, sinó en tant que ésser humà. A* Sóc Emma, *una novel·la de 1983, hi incorporo ritmes africans (la història passa a Àfrica, i em vaig assessorar força sobre el tema abans d'escriure-la).*

–La música, doncs, et serveix a l'hora de cercar noves estructures narratives.

*–I és que música i literatura estan estretament lligades... A partir d'*El sol de la tarda, *però, que és una novel·la més pictòrica, més plàstica, la música deixa de tenir una presència tan evident en la meva obra.* Tauromàquia: sol i lluna *és un altre model de prosa, molt breu, sense referents musicals. A* Un temps del diable, La mar no està mai sola *i el darrer recull de contes, crec que tampoc no hi ha elements musicals. Fins als noranta, però, la presència de la música era molt i molt deliberada. Fins i tot al* Memorial de Claudi M. Broch, *que és per a mi una de les meves millors novel·les, aquest procés és molt evident... Fins i tot havia arribat a posar referències musicals concretes, que a mi m'havien funcionat i que esperava que poguessin funcionar també per al lector. El cas extrem, en aquest sentit, és* Sóc Emma, *on arribava a afegir acotacions musicals tot proposant l'audició de peces concretes. Per exemple, interrompia la narració i hi intercalava:* "Ambientació musical: *Quintet en Sol menor* de Mozart, o *Nothing is...* de Sun Ra, o *The Pilgrim*

XXIII CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE VILA-SECA

JULIOL, 1999

NIVELL PROFESSIONAL

del dijous 1 al diumenge 11

- Piano: *Cecilio Tieles, Roy Howat*
- Violí: *Evelio Tieles*
- Violoncel: *Leonid Gorokhov*
- Guitarra: *Carles Trepat*
- Instruments Plectre: *Jorge Casanova*
- Arpa: *Lina Serracarabassa, Ma. Lluïsa Ibáñez*
- Flabiol i Tamborí: *Joan Moliner*
- Música de Cambra: *Àngel Soler*
- Pedagogia Musical: *Fritz Emonts, Cecilio Tieles*
- Interp. musical a través del S. Aberastury: *Néstor Eidler*
- Taller de Música del segle XX: *Harold Gramatges*
- L'obra per piano d'autors francesos del s. XX: *Roy Howat*
- Master Class sobre Música espanyola: *Àngel Soler*
- Pianistes acompanyants: *Eladi Dalmau, Joaquín Romano i Marc Torres*

8è CURS INTERNACIONAL DE PIANO

del dilluns 12 al dimarts 20

- Piano: *Cecilio Tieles, Solomón Mikowsky*

Per a més informació adreceu-vos:
a la Secretaria del Curs Internacional:
Tel. 977 39 23 68 - 977 39 24 84 / Fax. 977 39 37 67

de Kris Kristofferson, o *Cosmic Music* de John Coltrane". *En aquell fragment que estava escrivint, hi veia incorporada la música que suggeria. Ara ja no ho faria, em semblaria una coacció al lector. Però en aquella època m'ho agafava com un suggeriment, i com una manera d'interrelacionar les arts. I el lector sempre tenia la llibertat de fer-me cas o no. Era una època en què jo experimentava molt, i continuo pensant que la novel·la és un espai de llibertat que ho admet tot, música, cinema, pintura, a condició –i aquí està la dificultat– que tot plegat funcioni, que no grinyoli.*

–Per això et permets el trencament aparent del gènere, com comentàvem abans tot referint-nos a *Pel camí ral del Nord*, on barrejaves fragments narratius i lírics.

–I en aquell moment va funcionar. Ara, però, trobo que aquestes picades d'ullet al lector són innecessàries, que tot aquest procés previ ja està incorporat a un nivell més profund al meu bagatge narratiu. Que el lector interpreti el que li doni la gana! El sol de la tarda *integra elements pictòrics, de còmic, una reflexió sobre una crisi personal... i hi ha algú que s'ha quedat només amb els elements eròtics, o l'ha considerat una novel·la pornogràfica. I és lliure de fer-ho. He passat per diverses etapes, però crec que tota la meva obra és coherent i ha seguit una evolució lògica.*

–Tornem al camp musical, però ara a la música barrejada amb la paraula; és a dir, a la cançó... A *Néixer de nou cada dia* hi ha un text, *El banc públic*, on alternes els versos de la cançó de Georges Brassens *Les amoureux des bancs publics* amb frases que de vegades en són la traducció literal, de vegades se n'allunyen significativament o fins i tot s'hi oposen. La cançó, i la cançó francesa en particular, ¿t'ha marcat, també?

–Mira, quan vaig amb cotxe acostumo a escoltar Ràdio Estel, perquè és una de les poques emissores que acostumen a programar algunes cançons franceses... Brassens, Ferré, Montand, Trenet, Piaf (la vaig veure l'any 1960 a l'Olympia i fou una experiència extraordinària veure com aquella doneta omplia aquell gran escenari només obrir la boca)... Aquesta ha estat la nostra cançó, una cançó, a més, amb unes dosis de narrativitat que no tenien ni la cançó espanyola ni la cançó italiana de l'època. Entre la cançó francesa i les sessions de jazz al Jamboree (sobretot quan acabava el concert "oficial" i els músics es quedaven a improvisar) es va forjar gran part de la meva joventut. Afegeix-hi les cançons de la ràdio (Lorenzo González, Jorge Sepúlveda...): jo era un nen de ràdio, i els referents radiofònics continuen essent importantíssims per a mi. Les veus de la ràdio t'obligaven a exercir la imaginació, així com les històries que t'explicava un Montand, un Reggiani o un Bécaud... Pots imaginar el que et suggereix La ville morte *de Montand, o* Rosy and John *de Bécaud... No pots imaginar res a partir d'una cançó d'un grup com, posem per cas,* La Oreja de Van Gogh. *A les noves generacions els han donat moltes evidències, però els han robat la imaginació. Quan de petit vaig veure en un festival un actor radiofònic que tenia mitificat (representava un personatge anomenat l'inspector Nichols), i va resultar que era menut, baixet, lleig..., vaig rebre el cop de la meva vida. Jo, aquesta sensació l'extrapolo al camp literari, i arribo a creure que els lectors no haurien de conèixer mai personalment l'escriptor que llegeixen, perquè sempre els representarà una decepció: cadascú espera de tu la imatge que se n'ha fet a partir de la teva obra.*

–A la base de tot, doncs, hi ha la imaginació.

–Evidentment, el còmic, la ràdio, la cançó, el cinema d'aleshores, amb decorats més suggeridors que no pas realistes... Vaig tenir la sort de viure en una època en què, malgrat totes les desfetes i negrors, la imaginació era omnipresent. Les "aventis" que explicàvem entre els companys, les que improvisava el meu pare durant hores mentre passejàvem, i que jo escoltava amb la boca oberta... Sense tot això, estic convençut que jo no hauria esdevingut mai un escriptor.

MIKROKOSMOS

De simbolismes extramusicals

El 1896 fou beneïda a Montserrat la senyera de l'Orfeó Català, obra d'Antoni M. Gallissà, i estrenat *El cant de la senyera* de Lluís Millet sobre els versos lluminosos de Joan Maragall.

A semblança de com ho féu l'Orfeó, altres entitats es dotaren d'himnes propis i amb aquesta condició encapçalaven les seves audicions. A tots transcendí en simbolisme *El cant de la senyera* de Millet, fins al punt que la Germanor dels Orfeons de Catalunya el designà com a himne de tots els orfeons, en els aplecs.

Probablement, en el marc del recobrament cívic de la Catalunya d'aquell temps i de les formes populars amb què era vehiculat, ajudaren a la instauració d'aquest simbolisme invocacions diverses: "*oh, bandera catalana/nostre cor t'és ben fidel, au germans, al vent desfem-la/ en senyal de llibertat*", etc.

I és ben cert que aquest simbolisme cresqué, justament, en èpoques fosques –especialment durant la dictadura del general Franco–, en què *El cant de la senyera* esdevingué himne alternatiu de *Els segadors*... Un himne alternatiu que, precisament per això, també fou prohibit. No m'estendré en exemples; i faré esment, només, dels Fets del Palau del 1960...

Tot això, ara, pot ser considerat ingenu; però forma part d'un pòsit col·lectiu, transmès generacionalment, que ha tingut la seva expressió en el fet que el públic es posi dempeus en ser interpretat *El cant de la senyera*.

Bé; durant els actes d'inauguració de l'Auditori, se celebrà una audició coral a càrrec de la Coral Carmina, la Polifònica de Puig-reig, la Coral Sant Jordi i l'Orfeó Català. Un concert molt interessant per polsar la situació actual de la interpretació per part d'entitats qualificades, de la programació (quantes conclusions se'n podrien extreure...) i també de la vigència –o no– del simbolisme de *El cant de la senyera*.

Em vaig sentir encuriosit a verificar aquest darrer punt en saber que el *Cant* seria interpretat conjuntament per les quatre entitats i en considerar diversos factors: el recinte (sense la càrrega històrica i emotiva del Palau), els intèrprets (joves la majoria i, doncs, sense una predisposició a dotar el *Cant* d'un escreix de contingut) i el públic (prou bigarrat perquè pogués ser pres com a exponent col·lectiu).

Factors, és clar, emmarcats en d'altres d'abast més ampli: vint anys de restauració democràtica, existència de vies plurals d'afirmació o reivindicació nacional, predomini de la tecnologia, globalització de les comunicacions, etc.

I doncs? Als acords inicials del *Cant*, el públic –gairebé unànimement– es posà dret...

Com que, per espai, no puc estendre'm en consideracions (i n'hi ha moltes a fer!), assumeixo el paper de cronista i deixo, només, constància del fet.

Pere Artís

Set espais acullen el cicle Clàssica als Parcs

El Trio Novalis, una de les formacions d'aquest cicle

Set parcs barcelonins acolliran un total de seixanta-tres concerts en l'edició d'enguany del cicle Clàssica als Parcs promogut pel Servei de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona i amb direcció artística del flautista Anton Serra.

Es tracta d'una manifestació que progressivament ha anat aconseguint un lloc destacat entre els afeccionats barcelonins a la música. Partint de la base d'uns espais de característiques privilegiades, la presència de la música, ja sigui solista o de cambra, forneix un conjunt d'atractius que fa que el cicle mostri cada any una notable progressió, tot incorporant-hi nous espais i ampliant-ne el nombre de concerts.

Enguany, als habituals Hivernacle del Parc de la Ciutadella, Can Altimira, La Tamarita, Laberint d'Horta i Parc Güell, s'hi afegeix l'Espigó de Bac de Roda, a la platja de la Mar Bella, i l'illa interior Montserrat Roig, situada al carrer del Rosselló, 448-490.

L'inici del cicle serà el dijous dia 3 de juny, encara que habitualment els concerts tindran lloc o en divendres o dissabte, segons cada espai, fins a la cloenda el dia 30 de juliol.

En aquest cicle, hi intervindran destacats músics catalans o fincats aquí, i conjunts cambrístics també de casa nostra amb presència escadussera de formacions estrangeres, com és el cas de la Camerata de Moscou, que tindrà una participació destacada en el cicle.

Així, hi ha noms com les sopranos Olga Serra i Uma Ysamat, la mezzosoprano Dolors Aldea, la pianista Anna Ferrer, el trio Divertimento, el conjunt vocal Fòrum Vocal, el conjunt Clàssic BCN, Trio Glissando, Quintet Auditorium, el flautista Anton Serra, Trio Glinka, el pianista Emili Brugalla, el duo de guitarra Kassner-Quer, el quartet Bellas Artes, el grup Gelosia d'Amanti, el Duet Octocorda, l'arpista Lina Serracarabassa, el conjunt Donax Ensems, el duo Montserrat Gascon-Xavier Coll, la violoncel·lista Sara Barnes i el pianista Vovka Ashkazy, el pianista Lluís d'Arquer, Trio Novalis, l'Spiritualchor Schwegenheim, el guitarrista Francisco Cuenca, el duo Voronkov, etcètera.

En definitiva, són músics i conjunts que ofereixen un nivell elevat en el pla qualitatiu i que per les seves característiques afavoreixen un context artístic adequat per a la finalitat específica d'aquest cicle. ■

Convocat el X Concurs Paper de Música de Capellades

Aquest 11 de juny comença la desena edició del Concurs Paper de Música, per a la promoció de joves intèrprets, que va adreçada a solistes d'instrument de tecla, arpa i percussió, solistes d'instrument amb acompanyament i grups de cambra instrumentals o vocals (a partir de duos).

La primera prova, el dia indicat, té lloc a l'Escola de Música de Barcelona, mentre que la prova final es realitza a la Sala Paper de Música de Capellades el 13 de juny. Ambdues sessions són de caràcter públic.

El jurat, presidit per Antoni Ros Marbà, el formen Albert Atenelle, Benet Casablancas, Jaume Cortadellas, Agustí Fancelli, Agustín León Ara, Rasvan Neculai, Oriol Romaní i Enriqueta Tarrés.

El guanyador del concurs serà promocionat per Paper de Música amb la garantia de participar en un mínim de deu concerts, a més d'oferir el Concert de Primavera de la Sala Paper de Música de l'any que ve, i de ser present en els festivals i cicles de concerts que el sol·licitin. ■

TANGENTS

Les autonomies

No fa gaire sentia per ràdio uns fragments del *Príncep Igor* i dubtava si fóra una versió del Kirov o una que circula d'ucraïnesa, tal era la força i la versemblança interpretativa. Quan va acabar el fragment, la veu de la locutora va aclarir: "*interpretada per l'orquestra i els cors de la regió de Múrcia*". Fa anys un nivell semblant era impensable.

Per analogia, no hauria d'haver-me sorprès, després de l'aparició ja fa uns anys de dues orquestres excel·lents, la de Tenerife i la de Galícia, ni de comprovar l'actual bon nivell de la d'Euskadi en la seva recent visita a Barcelona.

València, que en proporció deu ser l'autonomia que dedica més recursos tant a la infraestructura com a l'activitat musical, ens fa enveja en moltes de les seves ofertes: des de dur-hi Carlos Kleiber fins a programar sense complexos el *Concert per a violí* d'Alban Berg, estrenat a Barcelona l'any 34, i que aquí no es van atrevir a programar per a l'estrena de l'Auditori per por que sonés "estrany".

La darrera sorpresa va ser el Grupo Enigma-Orquesta de Cámara de Zaragoza. Juan José Olives, que en la seva etapa barcelonina semblava tenir un sostre determinat, ara, aplegant un grup d'intèrprets excel·lent, l'ha depassat àmpliament. Al CCCB, en el marc del 5è Festival de Músiques Contemporànies, va programar obres interessants de González Arroyo, Marcos Bosch i Henryk M. Górecki i, sobretot, ens va donar en estrena una gran versió d'una obra important, amb molta força, la *Baroke Partita* de Francesc Taverna-Bech.

Si no fos per la millora progressiva de l'Orquestra Simfònica del Vallès, la consolidació de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure i l'esclat d'aquesta petita meravella que és el Cor Vivaldi, em fa la sensació que la nostra vida musical, comparativament amb la resta de l'Estat, està perdent pistonada.

Jordi Maluquer

Preparant una altra edició de l'Estiu Musical a l'Alta Ribagorça

FOTO: G. PORTA

Luiz de Moura Castro a Vilaller l'any passat

L'Escola de Música Juan Pedro Carrero prepara una altra edició, la cinquena, del Curs Internacional de Música de Vilaller, i també el Festival de Música dels Pirineus. Tot plegat s'enquadra en la proposta Estiu Musical a l'Alta Ribagorça.

Pel que fa al curs, del 8 al 19 de juliol, un estol de reconeguts professionals impartiran les diferents matèries: Eva Graubin i Michael Barta, violí; Paul Cortese i Montserrat Vallvé, viola; Peter Thiemann i José Ignacio Etxepare, violoncel; Salvador Gratacós, flauta; Álvaro Pierri, Joan Furió i Sergi Vicente, guitarra; i Luiz de Moura Castro, Jun Kanno i Carme Martínez, piano.

El Festival presentarà una dotzena de concerts, protagonitzats pels professors i alumnes més avantatjats del curs. Paral·lelament a les activitats docents i concertístiques, es poden desenvolupar tot un seguit d'activitats complementàries en un espai natural i acollidor com és aquest indret del Pirineu.

Per a més informació, cal adreçar-se a l'Escola de Música Juan Pedro Carrero. Pintor Fortuny, 18, pral. Tel. i fax: 93.301. 07.18. a/e: Tempus-Mundi@rocketmail.com. ■

La revista musical espanyola en deu compactes

La discogràfica Sonifolk ha tret al mercat els tres primers compactes d'una sèrie de deu que recullen l'obra de Jacinto Guerrero dedicada al gènere de revista musical espanyola.

Es tracta de la recuperació d'antics enregistraments (gravats originalment entre 1908 i 1948) tractats amb les darreres tecnologies per tal d'oferir la millor qualitat sonora. Aquesta edició compta amb la col·laboració de la Fundación Jacinto e Inocencio Guerrero.

Anteriorment Sonifolk ja havia editat tres compactes dedicats a obres de Francisco Alonso, emmarcades en aquest estil musical. Per a més informació: Fernando Casas/David Aenlle, tel.: 91.544. 59.55. ■

Instruments fets per escolars al Museu de la Música

Fins al 12 de setembre el Museu de la Música de Barcelona exposa una selecció dels 140 instruments construïts per alumnes de 22 escoles d'arreu de Catalunya que van participar en aquesta activitat complementària a la visita al museu.

Els instruments, molts fabricats amb materials reciclats i efímers, han de tenir com a característica principal un disseny musical correcte, és a dir, que puguin oferir un resultat sonor.

L'activitat es desenvolupa sota la proposta Premi Clau de So. Els instruments exposats signifiquen la tercera edició del premi, corresponent al curs escolar 1997-98. ■

Més de 350 milions de pessetes per a la promoció de la música el 1998

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va destinar un total de 368.547.324 pessetes l'any 1998 en ajuts a la promoció de la música, atorgats a entitats sense finalitat de lucre, empreses i sales de programació, i per a l'edició i promoció de fonogrames i de diverses activitats musicals.

Aquesta quantitat es distribuí així: 171.940.000 pessetes van ser per a 55 entitats sense finalitat de lucre; 96.400.000 per a empreses per a la promoció de la música (6,2 milions van ser per a 12 discogràfiques, i els 90,2 restants per a 24 festivals, cicles de concerts o activitats d'orquestres, cursos i concursos); 53.398.796 pessetes per a la programació estable de 19 ajuntaments i 2 consells comarcals (14.598.796), i per a cicles, festivals i cursos organitzats per 18 ajuntaments, 1 consell comarcal, 1 centre cultural i 2 patronats (38.800.000 milions); igualment, es van destinar 35.548.528 pessetes per a 16 discogràfiques per a la promoció de fonogrames. A més, el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional va atorgar 11.260.000 pessetes com a ajuts a activitats musicals d'entitats.

Pel que fa als 171,9 milions d'ajuts a entitats per a la promoció de la música, 60 van ser per a activitats de l'Associació La Capella Reial de Catalunya i 25,4 milions per a activitats de l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell. Dels 96,4 milions destinats a empreses per a la promoció de la música, 44 van ser per activitats de l'Orquestra Simfònica del Vallès, 15 per a la temporada d'Ibercamera, 12 per a la temporada i 2 cicles d'Euroconcert. Dels 53,4 milions destinats a la promoció musical en col·laboració amb entitats territorials, hi hagué 22 milions concedits a l'Ajuntament de Vic (Mercat de Música Viva de Vic). Pel que fa als 35,5 milions destinats a discogràfiques per a la promoció de fonogrames, gairebé 12 milions van ser per a Picap, per a la producció dels compactes de Lídia Pujol i Sílvia Comas, Elèctrica Dharma, Josep Tero i Cors de Clavé.

Més de 2.000 milions per als consorcis

A banda de tots aquests ajuts, el Departament de Cultura va destinar un total de 2.165.677.047 pessetes l'any 1998 als cinc consorcis de l'àmbit de la música en els quals participa.

Les quantitats es van repartir així: 1.159.175.336 pessetes van ser per al Gran Teatre del Liceu (obres i activitats); 633 milions per a l'Auditori de Barcelona; 63.494.858 pessetes per al Palau de la Música Catalana; 39 milions per al Teatre Fortuny de Reus (conservació i explotació), i 271.006.853 per al COPEC (Consorci Català de Promoció Exterior de la Cultura) per promoure actuacions que afavoreixen la presència i promoció de la cultura catalana a l'exterior. ■

L'Orquestra de Cambra de l'Empordà ha fet una gira pel Pacífic

La formació empordanesa, aquest cop amb el concertino Frederic Descargues i el director assistent Jordi Codina al capdavant, va realitzar entre el 18 i 27 del passat mes de març una gira que va passar per Ponape (illes Carolines, dos concerts), Guam (illes Mariannes, dos concerts, un dels quals didàctic per a estudiants), Saipan (illes Mariannes, dos concerts) i Tòquio (Japó, un concert).

El repertori incloïa les obres del nou disc de la formació, dedicades a les illes del Pacífic i escrites per compositors de finals de segle, tres obres de Carles Coll –director titular i fundador de l'orquestra–, i obres de Turina, Toldrà, Albéniz i Montsalvatge.

Aquesta gira ha obtingut uns resultats excel·lents tant de nivell de públic com de contactes amb promotors, tot recollint la proposta de tornar en gira abans que acabi aquest any.

D'altra banda, l'OCE va oferir un concert a l'Auditori Winterthur de Barcelona el passat 30 de maig, dirigit per Carles Coll, amb la participació d'Igor Oistrakh com a violí solista. S'hi van interpretar obres de Vivaldi, Garreta i Dvorák.

També, aquest 16 de juny, l'OCE actua al Palau de la Música Catalana amb obres de Turina, Elgar, Montsalvatge, Turull, Serrat i Grieg, amb el guitarrista Jordi Codina com a solista i la batuta del seu titular. El concert commemora els deu anys de la formació. ■

Resultats del XX Concurs Joan Massià

El primer premi de la 20a edició del Concurs Joan Massià, dedicat enguany al violí, va ser atorgat a Joan Espina Dea, mentre que el premi Associació Massià-Carbonell va ser atorgat a Marcel Pascual Anguera. Ambdós premis van ser atorgats per unanimitat. La resta de guardons van quedar deserts.

El jurat estava format per Marçal Cervera, Salvador Pueyo, Montserrat Cervera, Eva Graubin i Agustín León Ara.

Aquest concurs és organitzat per l'Associació d'Amics i Deixebles de Joan Massià i Maria Carbonell. ■

Conferència sobre música mecànica

Josep Maristany Pujol ofereix una conferència titulada *L'encís de la música mecànica* aquest 10 de juny, a les 20 h, a la sala d'actes del Centre Excursionista de Catalunya (Paradís, 10. Barcelona), amb il·lustracions musicals i projeccions.

L'acte és organitzat conjuntament pels Amics de la Música de Barcelona i la Secció d'Història i Art del Centre Excursionista de Catalunya. ■

El Trío de Madrid va actuar a Barcelona

El Trío de Madrid, format per Nacho Buqueras (violí), José Luis López (violoncel) i José Cruzado (piano) va oferir dos concerts, els passats dies 7 i 8 de maig, a la Sala Cultural de Caja Madrid, a Barcelona.

La formació madrilenya va oferir el primer dia el *Geister-Trio* de Beethoven i el *Trio en Mi menor, op. 67* de Xostakóvitx. El segon dia va oferir el *Trio en Do menor, op. 1* de Beethoven i el *Trio en Do menor, op. 101* de Brahms.

El Trío de Madrid va ser fundat l'any 1994. La formació dedica una atenció especial a la difusió de la música de cambra espanyola. ■

CONVOCATÒRIES

CURSOS D'ESTIU DE L'INSTITUT JOAN LLONGUERES. 27è Curs de Pedagogia Musical. Del 5 al 10 de juliol. Adreçat a professors i mestres especialistes de música d'educació Primària i Secundària, professors d'escoles de música, conservatoris i universitats. Matèries: Rítmica Jacques-Dalcroze i llenguatge musical. Professors: Joy Kane, Frederic Giberga, Òscar Molina i Ferran Gimeno. Curs d'Educació Musical Willems. De l'1 al 3 de juliol. Professor: Jacques Chapuis. Curs La flauta dolça a l'escola. Del 28 de juny al 3 de juliol. Adreçat a professors de música de Primària i Secundària. Professors: Magda Güell, Jordi Soler, Montserrat Vernet i Lys Vilà. Informació: Institut Joan Llongueres. Sèneca, 22. 08006 Barcelona. Tel.: 93.217.18.94. Fax: 93.416.14.48. Horari de Secretaria: de 16,30 a 20 h.

XXVIII CURS INTERNACIONAL DE GUITARRA JOSÉ LUIS LOPATEGUI. Organitzat per Aula de Música 7, tindrà lloc al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès del 17 al 24 de juliol i serà impartit pel catedràtic del Conservatori de Música de Barcelona José Luis Lopategui (professora auxiliar: María José Santos). Programa: tècnica general i d'estudi, pedagogia de la guitarra, problemàtica de l'intèrpret davant el públic, música de cambra. Per a més informació: Aula de Música 7. Av. Diagonal, 327, 2n 1a. 08009 Barcelona. Tel.: 93.207.40.22.

II SETMANA DE MÚSICA ANTIGA. Del 15 al 22 de juliol a Gijón (Astúries), dedicada a la música instrumental, cant i dansa del Renaixement. Cursos: cant (Bruno Boterf); viola de gamba (Yuka Saito); xirimies, bombardes, dolçaines i aeròfons amb llengüeta del segle XVI (Jéremie Papasergio); lutheria (Carlos González); llaüt, viola de mà i instruments afins (Pascale Boquet); clavecí (Freddy Eichelberger); flauta de bec (Elsa Frank i Denis Raisin Dadre); violí renaixentista, violí barroc i *lyra de braccio* (Fréderic Martin); dansa històrica (Begoña del Valle). Places limitades en cada curs. Informació: Fundación Municipal de Cultura, Educación y Universidad Popular. Jovellanos, 21. 33201 Gijón. Fax: 985.35.07.09.

III CURS INTERNACIONAL DE GUITARRA CLÀSSICA I FLAMENCA. Del 8 al 16 d'agost a Gualba i impartit per Josep Henríquez, Gérard Abiton i Manuel Granados. Informació: Josep Henríquez. Apartat de correus 373. 08400 Granollers. Tel: 93.870.42.64. Fax: 93.870.77.51. a/e: henriquez@sendanet.es.

IX CURS DE MÚSICA DEL SEGLE XX. Del 6 al 10 de setembre al Centre Cultural Joan Maragall "l'Escorxador", de Sitges. Professors i matèries: Xavier Coll, guitarra; Miquel Bofill, saxòfon; Albert Sardà, composició; Ludovica Mosca, piano. Informació: Curs de Música del Segle XX. París, 209, 2n 1a. 08008 Barcelona. Tel. i fax: 93.217.36.93.

CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA LA INTERPRETACIÓ A TRAVÉS DE LES ÈPOQUES. Organitzat per la Fundació "la Caixa", tindrà lloc entre el 19 i 30 de juliol a Cadis. Obert a intèrprets d'instruments històrics i moderns, cantants, grups de cambra (instruments històrics, moderns i quartets vocals) i alumnes oients. Professors i matèries: Jennifer Smith, soprano; Nico van der Meel, tenor; Pedro Memelsdorff, flauta dolça; Wilbert Hazelzet, flauta travessera; Paul Drobrecht, oboè; Lorenzo Coppola, clarinet; Josep Borràs, fagot; Ab Koster, trompa; Corrado Bolsi, violí. Guya Martinini i Anita Mitterer, violí i viola; Kenneth Slowik, violoncel; Neal Peres da Costa, clavecí, piano i *fortepiano*; Rumiko Harada, piano i *fortepiano*; Carles Riera, coordinador artístic. Termini d'inscripció: 10 de juny. Informació: Servei de Música Fundació "la Caixa". Pg. Sant Joan, 108. 08037 Barcelona. Tel.: 93.458.89.07. Fax: 93.459.06.62.

XIX CURS INTERNACIONAL D'INTERPRETACIÓ L'ORGUE A LA PENÍNSULA IBÈRICA. Impartit per Josep Maria Mas i Bonet, tindrà lloc a Montblanc del 3 al 7 d'agost. Es treballarà l'obra teòrica i pràctica de Francisco Correa de Arauxo. Places limitades a 12 alumnes. Termini d'inscripció: 15 de juny. Informació: M. Mas. Apartat de correus 531. 43200 Reus. Tel. i fax: 977.77.37.99.

XVIII CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA EMILI PUJOL. Organitzat pel Conservatori de Música de Cervera, tindrà lloc entre el 30 de juliol i el 9 d'agost en aquesta ciutat. Adreçat a estudiants de nivell mitjà, superior i postgraduats. Matèries i professors: violí, Gonçal Comellas, Anna Baget i Victòria Fernández; viola, Norbert Blume; violoncel, Jean Decroos i Richard Talkovski; contrabaix, Andrew Ackerman; guitarra, Armando Marrosu; flauta travessera, Jaume Cortadellas; piano, Miquel Farré, Stanislav Pochekin; música de cambra, Jaume Cortadellas, Eugène Maegey i Manel Valdivieso; pianistes acompanyants, Aníbal Bañados, Alan Brabch, Danièle Dechenne i Jordi Pellicer; orquestra, Gonçal Comellas, Eugène Maegey i Manel Valdivieso. S'hi pot ser alumne oient. Termini d'inscripció: 22 de juny. Informació: Càtedra Internacional de Música Emili Pujol. Baixada de Sant Magí, 1. 25200 Cervera. Tel.: 973.53.11.02. Fax: 973.53.27.68.

CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ DE MÚSICA DE CAMBRA (XIX SETMANA INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CAMBRA). Convocat per l'Ajuntament de Montserrat (València), hi poden participar tots els compositors, amb una sola obra inèdita per a trio amb piano (violí, violoncel i piano). S'atorgarà un premi de 500.000 pessetes. Termini d'inscripció: 16 de juliol. Informació: Ajuntament de Montserrat. Pl. de l'Església, 1. 46192 Montserrat. Tel.: 96.299.91.36/96.298.80.00. Fax: 96.299.80.58. a/e: montserrat@gva.es.

XIII CONCURS INTERNACIONAL DE PIANO D'EIVISSA. Convocat pel Centre Cultural de Sant Carles, hi poden participar tots els pianistes nascuts a partir de l'1 de gener de 1969, i a partir de l'1 de gener de 1983 els pianistes juvenils. Premis: 300.000, 150.000 i 75.000 pessetes; pianistes juvenils: 100.000, 50.000 i 25.000 pessetes. Termini d'inscripció: 20 d'agost. Informació: XIII Concurs Internacional de Piano d'Eivissa. Sr. Jaume Ferrer. Bisbe Campins, 12, 6è B. 07012 Palma de Mallorca. Tel.: 971.71.08.79/670.08.06.15.

XVII PREMI REINA SOFIA DE COMPOSICIÓ MUSICAL. Convocat per la Fundació Ferer Salat, hi poden participar tots els compositors amb obres per a orquestra simfònica de plantilla normal, amb o sense solistes, amb o sense mitjans electroacústics. Premi: 2.500.000 pessetes. Termini d'inscripció: 31 d'agost. Informació: Fundació Ferrer Salat. Gran Via Carles III, 94. 08028 Barcelona. Tel.: 93.330.61.11.

Jordi Savall fa balanç del primer any d'Alia Vox

Jordi Savall acaba de reunir els mitjans d'informació especialitzats per fer balanç del primer any d'existència del segell Alia Vox, que ell va posar en marxa des de les seves formacions.

En un any el segell Alia Vox ha posat al mercat un total de sis enregistraments, que han assolit un volum de vendes superior als 80.000 exemplars. La xifra, en principi, ha superat les expectatives, sobretot tenint en compte que es tracta d'una iniciativa nova, en la qual tot s'ha hagut de posar en marxa partint de zero, excepte, és clar, pel que fa a l'apartat artístic.

A més, els enregistraments han acumulat una munió de distincions qualificades. El primer, dedicat a l'obra de Joan Cabanilles a càrrec d'Hespèrion XX, ha merescut les distincions: Recommandé par Clasica, 10 de Repertorie, **** Le Monde de la Musique, ffff Telérama i Diapason d'Or. El disc dedicat a obra de José Marín a càrrec de Montserrat Figueras, Rolf Lislevand, Ariadna Savall, Pedro Estevan i Adela González-Campa, ha merescut les mateixes dues primeres distincions del disc anterior més el 5 Diapason. *Les voix humaines* amb interpretació en solitari de Jordi Savall ha repetit les tres distincions del disc anterior, i a més el premi de CD Compact. També ha estat distingit el disc titulat *Elizabethan Consort music 1558-1603*, amb interpretació d'Hespèrion XX amb el 10 Repertoire, Choc Le Monde de la Musique i Gramophone Editor's Choice.

Hespèrion XX

El disc titulat *La follia 1490-1701*, amb interpretació de Jordi Savall, Rolf Lislevand, Michael Behringer, Ariadna Savall, Bruno Rosset, Pedro Estevan i Adela González-Campa ha estat distingit amb un Recommandé par Clasica, 10 de Repertoire, Choc Le Monde de la Musique, Diapason d'Or i ffff Télerama.

Finalment, la versió d'*El cant de la Sibil·la* (Mallorca i València), amb interpretació de Montserrat Figueras i La Capella Reial de Catalunya, ha merescut el Diapason d'Or.

En definitiva, un balanç de reconeixements privilegiat.

Savall va assenyalar que, "*ens podem considerar molt afortunats. Només de sortida cada disc ha escampat 15.000 exemplars arreu del món*".

La crisi econòmica dels països asiàtics ha pertorbat una millor fluïdesa en aquell mercat. En tot cas, és evident, i així ho reconeix Savall, que als països on les seves formacions actuen més, el mercat del disc és més substanciós. En aquest sentit, França encapçala el rànquing de vendes amb una diferència perceptible, seguit dels Estats Units, Espanya, els Països Baixos, Alemanya, Portugal, etcètera.

Al llarg de la història de l'equip artístic que comanda Savall, el disc més venut ha estat *El cant de la Sibil·la* en les diverses versions i d'una manera especial en la catalana.

La clau de l'èxit de la producció de l'equip que treballa amb Savall és que es tracta d'un conjunt humà que porta molt temps col·laborant, en alguns casos fins a 25 anys, i això garanteix una sintonia creativa molt gran. El problema en aquest cas no és artístic sinó més aviat financer, per empènyer una producció continuada i àmplia d'enregistraments. ■

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meva subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat ☐☐☐☐ Nº Agència ☐☐☐☐ Dígit control ☐☐ Nº Compte ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Titular _____ Banc/Caixa _____ Agència _____

Adreça agència _____ Població _____ Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____ Professió _____

Carrer _____ Telèfon _____

Població _____ Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐ semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant ☐ taló bancari adjunt. ☐ domiciliació bancària.

Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

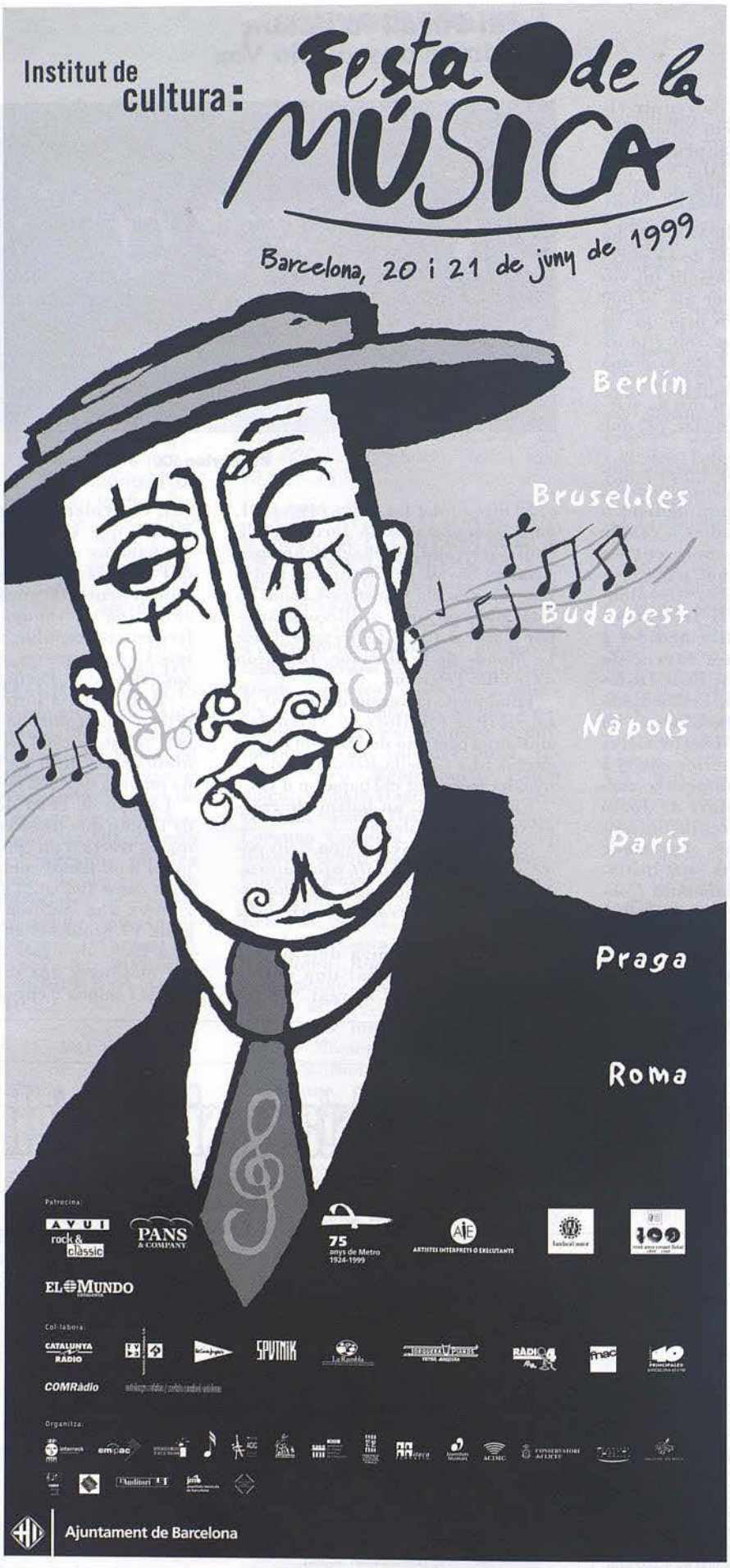
Institut de cultura:
Festa de la MÚSICA
Barcelona, 20 i 21 de juny de 1999
Berlín
Bruselles
Budapest
Nàpols
París
Praga
Roma
Patrocina:
AVUI rock & classic
PANS & COMPANY
75 anys de Metro 1924-1999
ARTISTES INTÈRPRETS O EXECUTANTS
EL MUNDO
Col·labora:
CATALUNYA RADIO
SPUTNIK
RADIO 4
COMRàdio
Organitza:
Auditori
Ajuntament de Barcelona

L'esclat musical de la Festa de la Música

La Festa de la Música de 1998 en dos espais ben diferents: el Saló del Tinell i la fira discogràfica al carrer

Per RRMC

Un any més se celebra la Festa de la Música, manifestació popular, gratuïta i desinteressada en què caben absolutament tots els gèneres i estils musicals i tots els intèrprets, professionals o amateurs, a diferents espais urbans.

En el cas que ens ocupa, a Barcelona la Festa comença el diumenge 20 de juny i acaba l'endemà, dia oficial de la Festa, tot coincidint amb l'entrada de l'estiu.

De totes les manifestacions musicals, podem destacar-ne les següents: el diumenge el Museu de la Música ofereix una jornada de portes obertes a més d'una actuació musical a les 12 del migdia; l'Associació Catalana d'Escoles de Música i Joventuts Musicals de Barcelona organitza la jornada de concerts de joves estudiants i músics professionals a les Drassanes. Per la seva banda, també el diumenge, el nou Auditori de Barcelona també celebra una jornada de portes obertes (de les 11 a les 15 hores) amb diverses actuacions. Al vespre, aquest escenari acull la cloenda del Maig Coral organitzat per la FCEC. Al mateix temps, la Sala Polivalent de l'Auditori cedeix el seu espai a 15 concerts organitzats per l'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica.

El cicle Ribermúsica participa a la Festa i ofereix a dos quarts de vuit del diumenge l'acció musical col·lectiva *Les Moutons de Panurge* de Fredreric Rzewski, al Convent de Sant Agustí. El Palau de la Virreina acull dos concerts i al vespre els músics del Taller de Músics ofereixen la seva música passejant en calesses, amunt i avall per la Rambla.

El dilluns 21 a la Rambla barcelonina s'instal·la la Fira de Música i a la Virreina es presenta, a dos quarts de nou del vespre, el disc compacte *Interrock Recopilatori II*. La plaça de Catalunya és el testimoni del Bram organitzat pel Taller de Músics, que celebra el seu 20è aniversari i clou la Festa de la Música. Comença a les 7 del vespre.

Un altre aniversari, els 75 anys del Metro de Barcelona, se suma a la Festa. Així, durant el dilluns diversos vestíbuls de la xarxa es transformen en escenaris musicals. Diferents espais dels districtes de Barcelona també esdevenen escenaris musicals, tot comptant amb la col·laboració d'entitats de caràcter privat.

La Festa de la Música va ser iniciada a França l'any 1982 com a iniciativa del Ministeri de Cultura francès, aleshores dirigit per Jack Lang. La Festa va adquirir caràcter internacional i actualment hi participen un centenar de ciutats de 37 països, cada 21 de juny.

La Festa de la Música a Barcelona és auspiciada per l'Institut de Cultura de l'Ajuntament i coordinada per l'entitat Fusic. Per a més informació sobre les activitats: telèfon 93.215.74.11, fax 93. 215.79.32.

Amb motiu del seu 20è aniversari

Magne concert del Taller de Músics

El Taller de Músics celebra enguany el vintè aniversari de la seva fundació. Un dels actes més importants de l'efemèride serà el gran concert *performance* que, sota el nom de Bram, tindrà lloc a la plaça de Catalunya de Barcelona el 21 d'aquest mes, dia de la Festa de la Música. Els organitzadors esperen que s'hi arribin a reunir més de cinc mil persones.

Per ALBERT SUÑÉ

De sempre, les activitats del Taller han estat obertes a la ciutat i han influït decisivament en tots els àmbits musicals i culturals. És per això que l'escola del carrer de la Cendra vol convertir en músics per un dia tots aquells qui no ho siguin. Perquè és un acte obert a tothom. Sense distincions.

Quan la tardor de 1979 Lluís Cabrera decidí fundar el Taller de Músics, amb el jazz com a eix vertebrador, molts es van posar les mans al cap. Cal recordar que en aquella època la indústria musical catalana vivia una metamorfosi de considerables proporcions reflectida en el trasllat massiu dels seus centres de decisió i producció a Madrid. Per tant, tirar endavant una escola de música a Barcelona no era precisament una feina gaire agraïda.

Però la tossuderia de Cabrera i dels qui van ser al seu costat des del primer dia va permetre que el Taller alcés el vol de mica en mica. De fet, quan el 1983 se celebrà el III Seminari Internacional de Jazz, que va tenir com a marc un hotel de Castelldefels, el missatge i la filosofia docents del Taller ja eren del domini públic. Ara, al local del carrer de la Cendra, s'hi imparteix jazz, rock, flamenc i música afrocubana, s'hi organitzen cursos especialitzats, se succeeixen les Setmanes i Mostres de Jazz Europeu, els diferents combos i bandes de l'escola han deixat anar els seus sons per tot arreu, hi funcionen un segell discogràfic i una oficina de *management*, i hi ha un local on es fa música en viu: Jazz Sí. El mateix nom de la revista que edita l'escola.

FOTO: M. BRUNET

Alumnes del Taller de Musics a la Festa de la Música de l'any passat

Segons Lluís Cabrera, "*podem afirmar amb veritable orgull que no existeix un músic de jazz de l'Estat espanyol entre els vint i els quaranta anys que, en un moment o altre de la seva trajectòria, no hagi estat vinculat al Taller de Músics*".

Ara, per tal de commemorar aquests vint anys de progressió contínua, l'escola de Ciutat Vella organitza aquest gegantí Bram. Amb uns desitjos concrets: el compromís social del Taller amb el seu barri i amb la seva ciutat; la sensibilitat, el mutu coneixement i l'intercanvi que per mitjà de l'ensenyament i la pràctica musical es genera entre els alumnes; l'alegria d'haver arribat a les portes del 2000 amb un bagatge engrescador; i la continuada aposta pel futur de la música, el mestissatge i l'obertura de conceptes.

El saxo i compositor Xavier Maristany, exmúsic de Koniec entre altres grups, i que ha compartit cursos i classes al Taller, serà l'encarregat de fer rutllar la cosa. Els participants seran dividits en tres grups que es trobaran, després d'un petit recorregut, a la plaça de Catalunya. L'organització repartirà trompetes de joguina que es faran servir d'acord amb unes senzilles normes i senyals.

Cada participant rebrà un full on s'explicaran aquestes normes de funcionament. A l'altra cara del full constarà una partitura que serà llegida pels músics que assisteixin a l'acte amb els seus instruments. Els senyals seran donats per diverses banderes de colors que es col·locaran de manera que siguin visibles des de tota la plaça.

I durant trenta minuts tothom haurà de fer cas del que s'ordeni: el vermell voldrà dir tocar a l'uníson; el blau, silenci; el groc, improvisació; el verd, tema de músics amb instruments; i el negre, final. Els instruments de vent faran, doncs, un uníson, és a dir, la nota que determini la trompeta de joguina. Així es crearà, atesa la massiva assistència d'intèrprets, la sensació d'una nota infinita. Una autèntica bomba sonora.

FOTO: A. SOFILL

Un gran concert d'Alba Ventura

Els Diumenges al Palau (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Alba Ventura, piano. Schubert, Liszt i Prokófiev. Palau de la Música Catalana. 25 d'abril de 1999.

Per MIQUEL PARDO

Alba Ventura ens va regalar una vetllada musical memorable. La pianista barcelonina és, sens dubte, un dels valors més sòlids del panorama musical interpretatiu del nostre país; la mostra d'aquesta afirmació la tenim en aquest programa que ens presentava, integrat per obres en què la qualitat musical està per sobre dels criteris virtuosístics que la majoria dels solistes acostumen a prodigar, cosa que representa un grau de maduresa musical que sorprèn en una jove pianista de 21 anys.

El programa s'inicià amb quatre *Moments musicals, op. 94* de Schubert. Concentració, subtilesa en la dinàmica i un *tempo* còmode permetien la volada imaginativa i l'esperit meditatiu en el *Moment núm. 2*; gràcia i precisió i alhora transparència al cant de les veus interiors en el *núm. 3*; solidesa i control dinàmics en el *núm. 4*; serenitat en els canvis de caràcter, especialment en els passatges de bravura en el *núm. 5*.

Les transcripcions sobre *lieder* de Schubert fetes per Franz Liszt ens permetien sentir la qualitat cantable del piano: Alba Ventura té un *cantabile* brillant, de concepció profunda.

La coordinació dels gestos de tot el cos és un aspecte fonamental en el tocar d'aquesta pianista. La gestualitat li permet donar un aire àgil i afrontar passatges de dificultat amb comoditat i diversió, tal com vam constatar en la interpretació de la *Rapsòdia hongaresa núm. 12*. La solidesa, l'harmonia i la delicadesa predominen sobre el foc de la passió.

En la segona part, *10 Peces de Romeu i Julieta* de Serguei Prokófiev transcrites al piano pel mateix compositor van servir per ratificar aquesta maduresa artística. L'estil imaginatiu, sorprenent, fresc del compositor rus s'adiu amb el temperament d'Alba Ventura. Tan sols hi va haver un aspecte que al nostre entendre no fou adequat: al "Minuet" li calia més perfil rítmic, un aire més decidit.

En la mateixa línia inspirada hem de situar la interpretació de la darrera obra, la *Sonata núm. 3, op. 28* del mateix autor.

Els compositors catalans, protagonistes

Nous repertoris (Editorial Boileau i Clivis Publicacions). Maite Mer, soprano. Noemí Sorribas, piano. Bonet, Brotons, Comellas, Guinjoan, Lamote de Grignon (pare), Salvador, Torrents, Valls. Auditori de l'SGAE. 20 d'abril de 1999.

FOTO: BOSCH (ARXIU)

Manuel Valls va ser interpretat en aquest concert

Per F. TAVERNA-BECH

Veritablement, són moltes les dificultats que tenen els compositors per difondre la seva obra, i s'ha d'admetre que tampoc les nostres editorials no ho tenen fàcil per donar sortida a les seves publicacions.

Per aquesta causa s'ha de saludar amb optimisme i admiració la iniciativa de les editorials Clivis Publicacions i Editorial Boileau, d'agermanar esforços i tirar endavant un cicle dedicat a l'audició de la música que tenen publicada, o en procés de fer-ho, dels seus compositors.

La sèrie de concerts va iniciar-se fa un parell d'anys i enguany, amb l'ajut de l'SGAE, l'han llançat amb més decisió en un cicle de set concerts de cambra en el desenvolupament dels quals les dues editorials, amb un grup d'intèrprets interessats per la nova música, estan donant a conèixer les creacions d'un bon nombre de compositors catalans pertanyents tant a èpoques passades com a l'actual.

El cicle va iniciar-se el passat mes de març i continuarà fins al mes de juny. Fins al moment els concerts han tingut una notable acollida entre els melòmans, però es manifesta un cert desinterès de l'estament docent de la música i fins dels mateixos compositors, que haurien d'ésser els més interessats en el projecte.

Com a exemple podem destacar el recital de cant i piano protagonitzat per la soprano Maite Mer i la pianista Noemí Sorribas, en el qual van interpretar amb resultats satisfactoris un repertori d'obres que anava des del noucentisme, amb música de Joan Lamote de Grignon i Joaquim Serra, fins a les cançons ben actuals de Guinjoan, passant per altres d'esperit ben característic del neoclassicisme del nostre segle, com eren les de Matilde Salvador, Manuel Valls, Salvador Brotons, Narcís Bonet, Joan Comellas i Mercè Torrents. Obres totes d'incofusible personalitat i que, en conjunt, pels seus textos deguts a Maragall, Carner, Guasch, Carme Monturiol, Martí Pol i Enric Roig, constituïen igualment una antologia de la nostra poesia.

FOTO: A. BOFILL

Entre l'interès històric i l'interès musical

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Banchetto Musicale. Sacabutxos de Barcelona. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Jordi Casas Bayer, director. *Rappresentatione di Anima e di Corpo* d'Emilio de' Cavalieri. Palau de la Música Catalana. 31 de març de 1999.

Per M.P.

Des d'una perspectiva exclusivament musical, no sempre coincideix el valor historicosocial d'un autor o un esdeveniment amb el valor intrínsec d'aquest. Ningú no pot negar la importància històrica i les enormes conseqüències que van tenir per a l'evolució de la música les primeres experiències en el nou *stile recitativo* de Peri, Caccini i de' Cavalieri, però el valor intrínsecament musical que ha quedat com a pòsit després de la depuració del temps és francament inferior al valor dels madrigals francoflamencs que aquests compositors combatien. I aquesta mancança no la pot satisfer la millor de les interpretacions. L'obra en qüestió pot ser molt interessant com a document històric, però musicalment es fa llarga i tediosa.

El conjunt instrumental format per Banchetto Musicale i Sacabutxos de Barcelona van fer una actuació encertada, concentrada en la creació d'un "ambient" que ajudés el públic a fer més entenedora la part vocal. El Cor de Cambra va estar força bé en el conjunt, sota la direcció d'un Jordi Casas que sembla trobar-se a gust amb aquest tipus de repertori.

Si parlem del paper dels solistes, s'ha de dir que les intervencions ja no van ser tan reeixides. La diversitat de tècniques, estils i nivells entre els diferents solistes era tan palesa que el resultat no podia ser més heterogeni. Destacarem especialment la soprano Anna Moreno en el paper d'Anima per la seva musicalitat en el fraseig; també ens agradà el timbre clar d'Araceli Esquerra fent de Vida Mundana; i entre les veus masculines, la correcció d'estil d'Esteve Gascon en el paper de Consell.

Música coral catalana d'avui

Avuimúsica (Associació Catalana de Compositors). Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Direcció: Jordi Casas Bayer. Balsach, De la Rubia, Gasser, Montsalvatge, Torrent, Rossinyol. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. 15 d'abril de 1999.

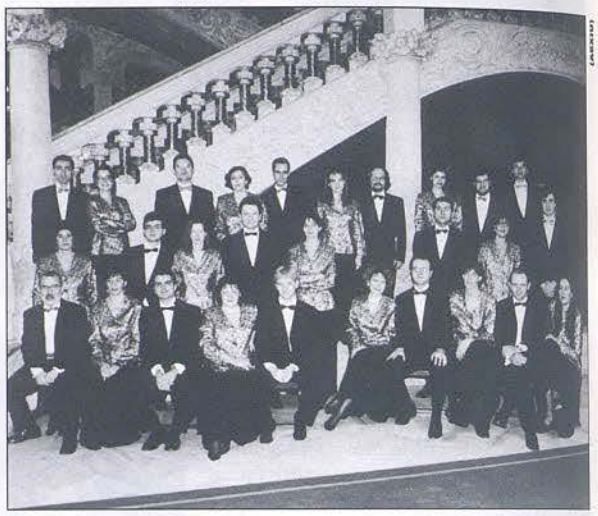

Per F.T.-B.

El repte era difícil i tanmateix el Cor del Palau el va superar amb resultats ben satisfactoris. Abans, però, hem de ressenyar la intervenció del compositor sabadellenc Josep Lluís Guzman explicant la problemàtica i la trajectòria de la composició coral a Catalunya i com avui el nivell coral català fa possible un concert on els llocs comuns –és a dir, acords tonals, moviments melòdics tradicionals, etc.– han d'alternar amb procediments compositius de més complexitat.

Centrant-nos en el concert, s'ha de felicitar l'Associació per programar una mena de concert que no és freqüent a les nostres sales, i igualment cal aplaudir Jordi Casas Bayer i els cantaires del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana per afrontar un repertori de músiques que no sempre semblen tenir en compte les característiques i qualitats de la veu i en les quals l'estil tampoc no s'identifica amb la tradició coral. El fet que el concert no deixés d'interessar en tot el seu curs i que s'escoltés amb atenció creixent posà de manifest que el treball de la coral i de Jordi Casas es desenvolupà amb resultats ben satisfactoris.

No és fàcil comentar amb detall la totalitat de les obres que integraven el programa. En conjunt, podem dir que la selecció exemplificà el curs evolutiu ben interessant de la composició coral a casa nostra. Individualment i admetent que l'objectivitat sempre resulta utòpica, podem dir que l'estrena del *Madrigal* de Jordi Rossinyol va ésser l'obra que revelà l'elogiable inquietud per anar més enllà dels terrenys compositius habitualment cultivats. També cal remarcar, per la seva concepció harmònica, el *Pianto de la Madonna* de Montsalvatge, partitura molt més reeixida que la versió de les seves *Quatre canciones negras*. Més treballades i amb millors resultats vocals van resultar l'*Stabat Mater* de Lluís Gasser, que era estrena, i els *Palindroms* de Lloreng Gasser, com també interessà *La teva veu* de Domènec M. G. de la Rubia.

Excel·lent presència de la Nacional d'Andorra

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Gerard Claret, concertino director. *Divertimento K. 136* de Mozart, *Octet op. 20* de Mendelssohn, *Danses romaneses* de Bartók, *Simfonia de Cambra op. 110* de Xostakóvitx. Sala Polivalent de l'Auditori de Música de Barcelona. 30 de març de 1998.

Per F.T.-B.

També l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra ha fet acte de presència, i de memorable presència, en els concerts de la inauguració precipitada i diríem provisional de l'encara inacabat Auditori barceloní. Certament, escoltar sirenes d'ambulàncies que passaven pel carrer des d'una sala, la Polivalent, que està destinada als enregistraments, no resulta engrescador, com tampoc no ho és que el seient de la platea sigui la típica cadira de tisora –això sí, tapissada, però igual d'incòmoda– o bé que en l'intermedi t'hagis de passejar per uns passadissos inhòspits sense cap mena de decoració, ni cap confort. Certament, si la ciutat ha estat anys i panys esperant aquest recinte musical, ¿no hauria estat millor ajornar un temps la inauguració a fi d'acabar amb tranquil·litat l'obra i l'equipament necessari? Per exemple, ¿hi ha prevista la instal·lació d'un orgue o miralls als lavabos? Quina finalitat tenia, estrenar un recinte a mig acabar?

Afortunadament, aquesta sensació de provisionalitat d'intencions polítiques ben sospitoses va quedar arraconada gràcies a un projecte ben acabat i que és una esplèndida i incontrovertible realitat: l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, que dirigida pel violinista Gerard Claret ha desenvolupat una admirable tasca per arribar a l'equilibri i l'acoblament d'un conjunt extraordinàriament musical, al qual resulta difícil posar objeccions. Així es va palesar en la seva primera actuació en aquest auditori a mig fer i ja solemnement inaugurat.

El concert va començar amb la interpretació subtilment frasejada per un discurs no gens amanerat i, en canvi, tensament comunicatiu del *Divertiment en Re major K. 136* de Mozart i va continuar després amb la versió per a orquestra de corda d'una de les obres més belles de Mendelssohn, l'*Octet op. 20*, que va impressionar el nombrós auditori per la transparència i perfecció de la seva lectura ben fidel a l'esperit perfeccionista del compositor.

En la segona part, els músics andorrans van exposar amb admirables jocs contrastants les magistrals *Danses romaneses* de Béla Bartók i, per acabar el concert, van interpretar amb profund expressionisme la *Simfonia de cambra op. 110* de Xostakóvitx, partitura que el compositor va escriure en memòria de les víctimes del feixisme i de la guerra. Esperit que, manifestat per la lectura de Gerard Claret i els seus inspirats músics, va erigir-se de nou, tristament, en emocionat símbol de protesta vehement envers actituds tan vergonyoses i dramàticament decebedores per a la història de la humanitat com les que s'han posat de manifest en el conflicte de Kosovo, en el qual la irracionalitat de les bombes i de l'extermini predomina sobre qualsevol idea de convivència, de confraternització o de compartir la pau per tots desitjada.

Música de cambra amb esperit

Europa en Concert. Marco Forentini, violí. Laura Petrocini, piano. Mozart, Debussy, Janáček, Brahms. Casal del Metge. 14 d'abril de 1999.

Per F.T.-B.

Veritablement, l'auditori del Casal del Metge és un lloc ben adequat per fer-hi música de cambra i copsar-la, al marge d'algun trontoll causat pel metro, amb tot el seu sabor.

Segurament, els assistents que van acudir en quantitat no excessiva al concert del duo Forentini-Petrocini (violí i piano) recordaran aquest recital com una d'aquelles sessions en la qual la música brolla amb tot el seu *elan* vital i una poderosa ànsia de comunicació, no solament entre els intèrprets, sinó també entre aquests i el públic. El so noble i pur del violinista Marco Forentini, amalgamat amb el fraseig magníficament puntuat i acolorit de la pianista Laura Petrocini ens van fer viure la música com una manifestació de pura expressió espiritual i ens van captivar per aquella màgia que sembla obligar-nos a seguir-los en la seva prodigiosa aventura artística.

Si màgica va ésser la seva lectura de Mozart, no menys antològic va resultar el seu Debussy, matisat en prodigiosa gamma de sons i colors, i què cal dir de la difícil i conflictiva *Sonata* de Janáček?, que la seva música solament queda justificada quan s'expressa amb l'arravatadora passió que van revelar els dos artistes italians. El concert va acabar amb una bella versió de la *Sonata* de Brahms.

FOTO: A. BOFILL

Maria Lluïsa Cortada

Els fruits d'una tradició secular

Els Diumenges al Palau (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Dresdner Barocksolisten. Maria Lluïsa Cortada, Eduard Martínez, Jordi Reguant, clavicèmbal. Ulrike Titze, concertino directora. Johann Sebastian Bach. Palau de la Música Catalana. 18 d'abril de 1999.

Per M.P.

L'actuació dels Dresdner Barocksolisten serà recordada com una experiència gratificant que pot servir perfectament de model de com s'ha de viure la música. El tarannà senzill, sempre amatent al servei de la música, disciplinat i sense el més lleu senyal d'artificiositat o prepotència són qualitats que, sincerament, no estem acostumats a veure a les sales de concerts. Viure la música amb naturalitat, com una necessitat bàsica que dignifica la persona és una experiència que s'hauria d'escampar arreu. I això no és altra cosa que el resultat d'una tradició secular, d'un amor i respecte per l'art musical que es respira en altres contrades i que ens arriba aquí, desgraciadament, d'una manera escassa i intermitent. Realment, i permeteu-me esplaiar aquesta idea, l'objectiu últim no rau en les grans sales, els grans espectacles, les grans figurasses, sinó a arribar a sentir amb aquesta senzillesa i honestedat la passió serena que la música desperta dins dels nostres cors.

Dit això, passarem als detalls tècnics. Probablement, el que no ha estat un encert a l'hora de programar és la seqüència de les tonalitats dels concerts: dos concerts en Re menor a la primera part creen una sensació d'uniformitat tonal tediosa.

Del *Concert en Re menor per a tres clavecins i cordes BWV 1063* destacarem el moviment "Alla Siciliana", en el qual els passatges *a solo* dels tres clavecinistes destacaren per la seva coordinació. La tasca d'Ulrike Titze com a concertino directora va ser molt efectiva a l'hora d'unificar les arcades. Destacarem el bon so i la serenitat del tocar de M. Lluïsa Cortada en el *Concert per a clavecí i cordes BWV 1052*.

En la segona part, la línia de la vetllada no varià. Apuntarem la interpretació delicadament expressiva de Jordi Reguant en el *Concert en Re major*, fent gala en tot moment de seguretat tècnica i bon gust.

El *Concert en Do major per a tres clavecins BWV 1064* va ser una obra molt escaient per tancar el programa, amb una interpretació sòlida i convincent de solistes i *tutti*.

Música íntima en espai íntim

Ribermúsica. Hélène Giraudier, soprano. Peter Bacchus, flauta. Narcís Bonet, piano. Caldara, Scarlatti, Caccini, Debussy, Poulenc, Mompou, Bonet, Händel. Espai Barroc del Palau Dalmases. 29 d'abril de 1999.

Per F.T.-B.

Ja són tres anys els que es porta fent música al barri de la Ribera, una iniciativa que involucra no solament músics sinó també els molts museus i les nombroses galeries d'art que hi ha al barri de la Ribera a acollir intèrprets i conjunts de cambra perquè facin concerts en uns espais veritablement inspiradors.

La iniciativa, des de la seva primera edició ha tingut èxit i d'alguna manera col·labora a crear nous públics i a la difusió de la música en sectors atípics. Així es va palesar en el concert que van protagonitzar Hélène Giraudier, Narcís Bonet i Peter Bacchus a l'Espai Barroc del Palau Dalmases. Tanmateix, cal dir que els tres protagonistes se singularitzaven per la seva activitat en un altre camp de l'art, el de la creació.

Així, Hélène Giraudier, que actuava de soprano, és també una exquisida escultora, que precisament i conjuntament amb Montserrat Gudiol exhibeix les seves obres a la Galeria Montcada; d'altra banda, el seu marit, Narcís Bonet, circumstancial i emocionat pianista acompanyant, és un reconegut compositor català fincat a París des de fa molts anys, on desplega una important labor pedagògica, i el flautista Peter Bacchus, el seu gendre, és un altre compositor d'inconfusible personalitat.

Ben segur que aquesta condició d'artistes de doble vessant i la fantasiosa ambientació de l'Espai Barroc va atorgar un accent especial a la música que hi interpretaren. Veritablement, ells van pro-

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Narcís Bonet

duir una atmosfera íntima que semblava projectar-se en tres dimensions: la romàntica, amb la lectura de *Damunt de tu només les flors* de Mompou i del cicle *Haidé* de Narcís Bonet, la mediterrània amb la interpretació de les cançons de Poulenc –*A sa guitarre*, *Montparnasse* i *Air vif*– i de la seva *Sonata per a flauta i piano*, així com també amb les de *Cançó i dansa* de Mompou, *Syrinx per a flauta sola* i *Cançons de Bourget* de Debussy, la bellíssima *Cala, miña seda* i *Tot l'estiu* de Narcís Bonet, mentre que les músiques de Caldara, Scarlatti, Caccini i Händel ens van transportar als ambients cortesans del Segle de les Llums.

Va ser un recital en el qual es produí una comunió entre públic i intèrprets, tant per l'emoció que va imprimir Hélène Giraudier al seu cant, com per l'expressivitat i musicalitat que va revelar el flautista Peter Bacchus i, igualment, per les càlides intervencions de Narcís Bonet, que van crear l'evocador entorn harmònic a cadascuna de les obres.

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes de juny

DIMECRES, 2 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 2, Op. 21.
Claudio Arrau. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (34m).
HAYDN: Quartet de corda op. 33 n. 5, Hob. III:41.
Quartet Moasïques. (19m).
BIZET: Simfonia en Do.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (33m).
SCHUBERT: Deu primers lieder del cicle "La bella molinera", D. 795.
Peter Schreier, tenor. Konrad Ragossnig, guitarra. (31m).
BIBER: Sonata pro Tabula a 10 en Do M.
Collegium Aureum. (6m).
MOMPOU: Impressions íntimes.
Alicia de Larrocha, piano. (18m).
BARTOK: El mandarí meravellós, suite op. 19.
Orquestra Philharmonia. Dir.: Hugh Wolff. (19m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 64 "Tempora mutantur".
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (17m).
Simfonia n. 65.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (17m).
Simfonia n. 66.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (22m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
C.Ph.E.BACH: Simfonia per a dos oboès, dues trompes, corda i continu Wq 179 / H654.
Orquestra de Cambra C.Ph.E. Bach. Dir.: Hartmut Haenchen. (11m).
MAHLER: Quartet amb piano (primer moviment).
Klaus Schilde. Karsten Heymann. Jean Rieber. Ulrich Bode. (12m).
HÄNDEL: Athalia. (ària de l'oratori).
David Thomas, baix. Philharmonia Baroque Orchestra. Dir.: Nicholas McGegan. (3m).
VAUGHAN WILLIAMS: Romance.
Tommy Reilly, harmònica. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (7m).
COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo".
Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20m).
TURINA: Mujeres españolas (serie 1), op. 17; Tres retratos.
Antonio Soria, piano. (20m).
PURCELL: Celebrate this Festival, oda per l'aniversari de la Reina Mary, Z 321.
Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Rufus Müller. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (33m).
J.M.WEBER: Septet en Mi M "De la meva vida".
Consortium Classicum. (31m).
HAYDN: Ave Regina, Hob. XXIIIb:3.
Marie-Claude Vallin, soprano. Cor de nens de Bad Tölz. Bob van Asperen, orgue. L'Archibudelli. Dir.: Bruno Weil. (10m).
FRANCK: Les Eòlides, poema simfònic.
Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (11m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BACH: Concert per a clavicèmbal, BWV 1056.
Christophe Rousset. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (9m).
FRANCK: Simfonia en re m.
Orquestra Simfònica SDR. Dir.: Sergiu Celibidache. (46m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Don Quixot, op. 35.
Paul Tortelier, violoncel. Max Rostal, viola. Capella de l'Estat de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe. (41m).
Dos lieder op. 69.
Julie Kaufmann, soprano. Irwin Gage, piano. (5m).
Metamorfosis per a 23 instruments.
Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (31m).
Burleske.
Byron Janis, piano. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Fritz Reiner. (20m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 TEMPORADA D'ÒPERA

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dilluns.

04.30 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 3 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
PROKOFIEV: Simfonia n. 1, op. 25 "Clàssica".
Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: André Previn. (15m).
H.JADIN: Quartet de corda op. 2 n. 1 en Mi b M.
Quartet Mosaïques. (25m)
MENDELSSOHN: Sis lieder per a quatre veus d'home, op. 50.
Die Singphoniker. (18m).
JANACEK: Sinfonietta.
Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (25m).
GRIEG: Suite Holberg, op. 40.
Cyprien Katsaris, piano. (18m)
FAURE: Pavana, op. 50.
Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (7m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 25, KV 503.
Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladímir Ashkenazy. (32m).
BACH: Suite per a orquestra n. 4, BWV 1069.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (21m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 67.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (25m).
Simfonia n. 68.
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (29m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
THEILE: Beatus vir qui timet Dominum, Psalm 111.
Weser-Renaissance Bremen. Dir.: Manfred Cordes. (13m).
BLOW: Xacona en Sol M.
Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).
DESPREZ: Usquequo, Domine, oblivisceris me, motet.
La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (7m).
THIBAUT DE CHAMPAGNE: Deus est ensi conme li pellicanz.
Paul Hillier, veu. Andrew Lawrence-King, arpa. (5m).
MONTEVERDI: Sis madrigals del Cinquè llibre.
Concerto Italiano. Dir.: Ronaldo Alessandrini. (18m).
GERVAISE: Si je m'en vois, pavana.
Ensemble Musica Antiqua. Novus Brass Quartet. Dir.: Christian Mendoze. (5m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
GURIDI: Vasconia.
Albert Nieto, piano. (14m).
BRIXI: Missa íntegra, Nov. I/46.
Ibolya Verebics. Christel Borchers. Scot Weir. Joachim Gebhardt. Cor mixt Kühn. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Helmuth Rilling. (29m).
WALTON: Suite de la Batalla d'Anglaterra.
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (12m).
BACH: Sonata per a flauta travessera i guitarra, BWV 1033.
Hans-Martin Linde. Konrad Ragossnig. (9m).
BEETHOVEN: Simfonia n. 5, op. 67.
Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (32m).
D'INDY: Wallenstein, trilogia op. 12.
Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (33m).
HUMMEL: Septet per a piano, flauta, oboè, trompa, viola, violoncel i contrabaix, op. 74.
Melos Ensemble. (29m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 3 (Hob.III:77) "Emperador".
Quartet Aeolian. (31m).
RAKHMANINOV: Rapsòdia sobre un tema de Paganini, op. 43.
Van Cliburn, piano. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Kiril Kondrashin. (25m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 4 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
MOZART: Missa brevis KV 220.
Edith Mathis, soprano. Tatiana Troyanos, contalt. Horst Laubenthal, tenor. Kieth Engen, baix. Regensburger Domchor. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (17m).
ADDINSELL: Concert de Varsòvia.
Jean-Yves Thibaudet, piano. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Hugh Wolff. (9m).
HANDEL: Suite sobre "Il Pastor Fido".
Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (23m).
VILLA-LOBOS: Chôros n. 1.
Eduardo Fernández, guitarra. (4m).
NIELSEN: Simfonia n. 5, Op. 50.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Myung-Whun Chung. (33m).
TOLDRÀ: Sis sonets (versió per a flauta i piano de J. Zamacois).
Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (23m).
GLAZUNOV: Concert per a piano i orquestra, op. 92.

Maneli Pirzadeh. I Musici de Montréal. Dir.: Yuli Turovsky. (28m).
DVORAK: Quartet n. 12, op. 96 "Americà".
Quartet Enesco. (22m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 69, "Laudon".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m).
Simfonia n. 70.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (15m).
Simfonia n. 71.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (23m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
BLANCAFORT: Pastoral en sol.
Antoni Besses, piano. (8m).
BEETHOVEN: Obertura Coriolà, op. 62.
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (8m)
A.STAMITZ: : Simfonia concertant per a dues flautes i orquestra en Re M.
Claudi Arimany. Denis Verroust. Leopoldinum, Orquestra de Cambra Wroclaw. Dir.: J.L. Moraleda. (19m).
GRANADOS: Cuentos de la juventud.
Emili Brugalla, piano. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSIQUES DEL MÓN

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 5 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 3 de juny de 1996 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. EL COR I LA COBLA. Obres de GARRETA, GERHARD, VENTURA, SALÓ, DAMARE, PRENAFETA i PUJOL.
Cor Jove de l'Orfeó Català. Cobla Sant Jordi. Dir.: Conxita Garcia i Jordi León. (50m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
RAMEAU: Càstor i Pòl.lux.
Christophe Einhorn. Jérôme Corréas. Cyrille Gerstenhaber. Brigitte Vinson. Claudine Le Coz. Philippe Cantor. Serge Goubioud. Sandrine Rondot. XVII-21 Musique des Lumières. Dir.: Jean Christophe Frisch. (130m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA ANTIGA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 6 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
BERNSTEIN: Credo de la Missa. Solistes Vocals. The Norman Scribner Choir. The Berkshire Boy Choir. Stage Musicians. Dir.: Leonard Bernstein. (9m).
CHARPENTIER: Confitebor Tibi Domine, salm de David.
Solistes vocals. La Simphonie du Marais. Ensemble Vocal Contrepoint. Dir.: Olivier Schneebeli. (9m)
MOZART: Missa brevis, KV 65.
Carol Malone. Gabriele Schreckenbach. Karl Markus. Walton Grönroos. Cor de la Catedral de St. Hedwigs. Solistes de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Ludger Mai, orgue. Dir.: Roland Bader. (16m).
PERGOLESI: Siste superbe fragor.
Valentina di Cola, soprano. Conjunt Coral Palestrina. Conjunt de Cambra Cavalieri. Dir.: Federico Bonetti Amendola. (7m).
MENDELSSOHN: "Hör mein Bitten, Herr" (Escolta la meva pregària, Senyor), motet.
Greta de Reyghere. La Chapella Royale. Collegium vocale de Gant. Dir.: Ph. Herreweghe. (11m).
ELGAR: Great is the Lord, op. 67.
Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (10m).
BACH: "Sei Lob und Ehr dem höchsten Gut" (Lloança i glòria al bé suprem), cantata BWV 117.
M.Georg. A.Kraus. A.Schmidt. Gächinger Kantorei Stuttgart. Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Bach-Ensemble. Dir.: Helmut Rilling. (22m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
SAINT-SAENS: Samson et Dalila, òpera en tres actes.
José Cura. Olga Borodina. Jean-Philippe Lafont. Egils Silins. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Sir Colin Davis. (122m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICS DE CATALUNYA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 7 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
L.MOZART: Simfonia de les joguines.
Orquestra de Cambra Jean-François Paillard. Dir.: J-F. Paillard. (10m).
XOSTAKOVITX: Suite de Jazz n. 1.
Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (8m).
BEETHOVEN: Cançons irlandeses.
Julie Kaufmann, soprano. Neues Münchner Klaviertrio. (17m).
DVORAK: Simfonia n. 9, op. 95 "Del Nou Món".
Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (46m).
MONTSALVATGE: Sonatine pour Ivette.
Antoni Besses, piano. (9m).
DELIUS: Suite Florida.
English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (37m).
STENHAMMAR: Quartet de corda n. 5, op. 29 "Serenata".
Quartet Fresk. (19m).
TELEMANN: Concert en sol m per a flauta de bec, violí i continu.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (14m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 72.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (22m).
Simfonia n. 73, "La caça".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (21m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
POULENC: Les Banalités, sobre poemes de Guillaume Apollinaire.
Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (11).
XOSTAKOVITX: Suite de Cinc dies i Cinc nits, op. 111 a.
Orquestra Simfònica Nacional d'Ucraïna. Dir.: Theodore Kuchar. (33m).
DONATONI: "Cadeau", per a onze instruments.
Ensemble Intercontemporain. Dir.: Pierre Boulez. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
VIVALDI: Sonata al Santo Sepolcro, RV 130. Simfonia al Santo Sepolcro, RV 169.
The Purcell Quartet. (7m).
BEETHOVEN: Octet per a dos oboès, dos clarinets, dos fagots i dues trompes, op. 103.
Mozzafiato. Dir.: Charles Neidich. (22m).
BRUCH: Simfonia n. 1, op. 28.
Orquestra Filharmònica Gürzenich de Colònia. Dir.: James Conlon. (29m).
GRANADOS: Madrigal per a violoncel i piano.
Membres del Piano Trio Salzburg. (6m)
ELGAR: "Grania i Diarmid", música incidental Op. 42.
Jenny Miller, soprano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (13m).
GLAZUNOV: Suite per a quartet de corda, op. 35.
Quartet Xostakovitx. (38m).
SCHUBERT: Dos lieder. "Rastlose Liebe, D 138", "Misero pargoletto, D 42".
Doreen DeFeis, soprano. Kenneth Duryea, piano. (5m)
MARAIS: Pièces en Trio en Re M.
Ensemble Rebel. (18m)
R.LAMOTE DE GRIGNON: Monocromies.
Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (11m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SCHUBERT: Simfonia n. 9, D.944 "La gran".
Orquestra Filarmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (52m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
LA DIRECCIÓ D'ORQUESTRA A CATALUNYA.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA PER A COBLA

01.30 L'AUDIOVISUAL

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 8 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
CHAUSSON: La tempesta op. 18.
Orquestra Simfònica de la RTBF. Dir: José Serebrier. (8m).
BRAHMS: Quintet amb piano, op. 34.
Peter Serkin, piano. Quartet Guarneri. (43m).
TALTABULL: Madrigal.
Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas. (4m).
MOZART: Simfonia n. 35, KV 385 "Haffner" (segona versió).
The Academy of Ancient Music. Dir: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (22m).
TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra, Op. 35.
Joshua Bell. Orquestra de Cleveland. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (36m).
AGUILERA DE HEREDIA: Ensalada.
Studium Musicae Valencia. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (5m).
FAURÉ: Suite Dolly.
Josep Colom, Carmen Deleito, pianos. (14m).
BENEJAM: Concert per a saxo i orquestra.
John Harle, saxo. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (15m).
VIVALDI: Confitebor tibi, Domine. RV 596.
Jean Rigby, contralt. Charles Daniels, tenor. Neal Davies. The King's Consort. Dir.: Robert King. (13m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 74.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (21m).
Simfonia n. 75.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (20m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
ABRAHAM: Blume von Hawaii, extractes.
Margit Schramm. Rudolf Schock. Ferry Gruber. Cor Günther Arndt. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Werner Schmidt-Boelcke. (18m).
WAGNER: "Tristany i Isolda", extractes.
Montserrat Caballé. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Zubin Mehta. (18m).
STROUSE: All American, musical. (Selecció)
Mort Marshall. David Thomas. Bernie West. Betty Oakes. Ray Bolger. Orquestra dirigida per John Morris. (18m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
COUPERIN: Primer concert dels "Concerts Reials".
Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (13m).
TXAIKOVSKI: Simfonia n. 4, op. 36.
Orquestra Nacional russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (43m).
VERDI: "O, d'alli scami...". Aria de Mina de l'Acte II d'"Aroldo".
Montserrat Caballé. Orquestra Lírica de Ràdio França. Dir.: Gian-Franco Masini. (11m).
TURINA: Serenata, op. 87.
Orquestra Nacional d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (9m).
BRUCH: Suite sobre temes russos op. 79b.
Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Manfred Honeck. (22m).
MOZART: Simfonia n. 41, KV 551 "Júpiter".
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (40m).
BACH: Primers sis contrapunts de "L'art de la fuga", BWV 1080. (Versió per a quartet de corda).
András Keller, János Pilz, violins. Zoltás Gál, viola. Otto Kertész, violoncel. (19m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
JAMES BOWMAN
PERGOLESI: Salve Regina.
James Bowman, contra-tenor. The King's Consort. Dir.: R. King. (15m).
BRITTEN: Sweeter than Roses.
James Bowman, contratenor. Benjamin Britten, piano. (4m).
HANDEL: "Eternal Source of Light Divine", Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna.
Judith Nelson, Emma Kirkby, soprano. James Bowman, contratenor. Shirley Minty, contralt. Martyn Hill, tenor. David Thomas, baix. . Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (29m).
PURCELL: Edip.
David Thomas. James Bowman. Martyn Hill. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (9m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 4, G 448 "Fandango".
José Luis Lopategui. Quartet Moyzes. (22m).
DVORAK: Scherzo capriccioso, Op. 66.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (13m).
PONCHIELLI: Dansa de les hores, de La Gioconda.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (11m).
SCHUBERT: Ave Maria, D 839.
Plácido Domingo. Petits Cantors de Viena. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Helmuth Froschauer. (5m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 PRIMERA VEU

01.30 SELECCIÓ DE JAZZ

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 9 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Simfonia n. 1, op. 21.
Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (28m).
FARINA: Pavana en la m a 4.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (4m).
POULENC: Concert Campestre.
Pascal Rogé, clavecí. Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (25m).
MOZART: Aria de concert KV 383 "Nehmt meinen Dank" (Rebeu el meu agraïment).
Renée Fleming, soprano. Orquestra de St. Luke's. Dir.: Charles Mackerras. (3m)
SCHUBERT: Quartet de corda n. 9, D 173.
Quartet Melos. (24m).
BRITTEN: Suite sobre temes populars angleses "A time there was", op. 90.
Northern Sinfonia. Dir.: Steuard Bedford. (14m).
FALLA: 4 peces espanyoles (Aragonesa, Cubana, Montañesa i Andaluza).
Eulàlia Solé, piano. (17m).
SIBELIUS: Les Oceànides, op. 73.
Poema simfònic.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (11m).
VALLS: Missa Scala Aretina.
Solistes vocals. Cor i Orquestra Barroca de la Nederlandse Bachvereniging. Dir.: Gustav Leonhardt. (34m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 76.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (24m).
Simfonia n. 77.
Orpheus Chamber Orchestra. (21m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
MOZART: Divertimento (Trio n. 1), KV 254.
Trio Borodin. (20m).
FRANCK: Variacions simfòniques per a piano i orquestra.
Aldo Ciccolini. Orquestra de Lieja. Dir.: Paul Strauss. (17m)
VIVALDI: Suite en Mi b M, per a violoncel i orquestra de corda.
Siegfried Barchet, violoncel. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Karl Münchinger. (12m).
LISZT: Simfonia Faust.
Plàcido Domingo, tenor. Cor de l'Opera de Berlín. Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (72m).
TURINA: Jardín de niños, op. 63.
Antonio Soria, piano. (17m).
XOSTAKOVITX: Suite de "Katerina Ismailova".
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (17m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 80.
Quartet de corda Coull. (26m).
MUSSORGSKI: Una nit a la muntanya pelada.
Orquestra Filharmònica del país del Loira. Dir.: Marc Soustrot. (11m).
HANDEL: Concert per a arpa op. 4 n. 6.
U. Holliger. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Dos lieder op. 33.
Felicity Lott, soprano. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (14m).
Macbeth, poema simfònic op. 23.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20m).
Concert per a trompa i orquestra n. 2.
Marie Luise Neunecker. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Ingo Metzmacher. (19m).
Parergon de la Simfonia domèstica, per a piano (mà esquerra) i orquestra, op. 73.
Peter Rösel, piano. Capella de l'Estat de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe. (22m).
7 lieder amb orquestra.
Elisabeth Schwarzkopf. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: George Szell. (24m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 TEMPORADA D'ÒPERA

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dilluns.

04.30 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 10 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SMETANA: La núvia venuda, obertura.
The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (7m).
Sis "villancicos" del Cançoner de la Colombina de finals del segle XV.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (12m).
BOCCHERINI: Sextet de corda n. 5 en Re M, op. 23.
Ensemble 415 (21m).
CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 11.
Maria Joao Pires, piano. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Emmanuel Krivine. (42m).
BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, op. 53.
Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano. Cor Arnold Schönberg. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (12m).
HEINICHEN: Obertura en Sol M, S 206.
Il Fondamento. Dir.: Paul Dombrecht. (13m).
XOSTAKOVITX: Simfonia n. 9, Op. 70.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (25m).
GRANADOS: Canciones amatorias.
Maria LLuïsa Muntada, soprano. Josep Surinyac, piano. (18m).
KALINNIKÓV: Obertura per a orquestra "Bylina".
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (12m)

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 78.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (19m).
Simfonia n. 79.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (21m).
Simfonia n. 80.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (21m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
MANCHICOURT: Jubilate Deo.
The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (6m).
SCHEIN: Banchetto Musicale n. 16, suite a 5.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall.(11m)
D'INDIA: Madrigal a cinc veus.
Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (15m).
PALESTRINA: Música per a Sant Llorenç (Primeres vespres).
Conjunt vocal Sagittarius. Dir.: Michel Laplénie. (11m).
LAWES: Sonata per a violí, viola de gamba i orgue n. 8.
London Baroque. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
SORS: Sis valsos, op. 17.
Margarita Escarpa, guitarra. (13m).
MOSZKOWSKI: De terres estrangeres, op. 23.
Orquestra Simfònica i Nacional de la Ràdio de Polònia. Dir.: Antoni Wit. (22m).
SARASATE: Dues danses espanyoles.
Àngel Jesús García, violí i piano.(11m).
BRAHMS: Triumphlied, per a barítón, cor a 8 veus i orquestra, op. 55.
Wolfgang Brendel. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (24m).
SIBELIUS: Cançó de primavera, op. 16.
Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (9m).
BEETHOVEN: Nocturn, op 42 (transcripció de Franz Xaver Kleinheinz, de la serenata per a trio de corda, op. 8).
Paul Coletti, viola. Leslie Howard, piano. (28m).
ROSSINI: La Gazza Ladra, obertura.
Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (10m).
TXAIKOVSKI: Suite per a orquestra n. 1, op. 43.
Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (41m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
SCHUBERT: Quintet op. post. 114, D 667, "La truita".
Trio Haydn. Atar Arad, viola. Ludwig Streicher, contrabaix. (33m).
HAYDN: Concert per a oboè i orquestra, Hob. VIIg:C1.
Lajos Lencses. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (22m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 11 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
CHARPENTIER: Te Deum, H 146.
Tessa Bonner, Sarah Pendlebury, sopranos. Angus Davidson, Rodrigo del Pozo, contratenors. Simon Davies, tenor. Julian Clarkson, Simon Grant, baixos. St Jame's Singers. St Jame's Baroque Players. Dir.: Ivor Bolton. (22m).
HOMS: Variacions sobre un tema popular català.
Jordi Masó, piano. (11m).
MOZART: Concert per a fagot i orquestra, KV 191.
Milan Turkovic. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (19m).
TXAIKOVSKI: Trio per a violí, violoncel i piano, op. 50.
Trio Borodin. (48m).
W.F.BACH : Simfonia en Fa M per a corda, F. 67.
Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (15m).
BRITTEN: The Golden Vanity, Op. 78.
Benjamin Britten, piano. Cor de nens de Wandsworth. Dir.: Russell Burgess. (17m).
MONTEVERDI: Missa "In illo tempore".
The Sixteen. Margaret Philips, orgue. Dir: Harry Christophers. (28m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 81.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (25m).
Simfonia n. 82 "L'ós".
Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam. Dir.: Colin Davis. (28m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
LEWIN-RICHTER: Secuencia IV, per a piano i electroacústica.
Carles Santos. (11m).
GERHARD: Simfonia n. 4 "New York".
Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (27m).
MONTSALVATGE: Evocación, per a violoncel i piano.
François Monciero, violoncel. Albert Nieto, piano. (5m).
J.LAMOTE DE GRIGNON: Tres Cançons, op. 25.
Joan Cabero, tenor. Manel Cabero, piano. (9m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSIQUES DEL MÓN

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 12 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
MARTINEZ VINAROZ: Segadors a Barcelona, suite per a cobla i percussió.
Bernat Sellents, percussió. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (15m).
FONT: Per la nostra amistat, sardana.
Cobla Els Montgrins. Dir.: Jordi Molina. (6m).
PRENAFETA: La vall de Maldanell, suite per a dues cobles, percussió i narrador.
Montserrat Cristau, narradora. Cobles La Principal de La Bisbal i Selvatana. Bernat Sellents, percussió. Dir.: Josep Prenafeta. (24m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
HÀNDEL: Vespres Carmelites (1707).
Jill Feldman, Emma Kirby, Emily Van Evera, sopranos. Margaret Cable, Mary Nichols, Joseph Cornwell, tenor. David Thomas, baix. Taverner Choir and Players. Dir: Andrew Parrot. (120m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA ANTIGA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 13 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
GOUNOD: Missa Solemne de Santa Cecília.
Barbara Hendricks. Laurence Dale. Jean-Philippe Lafont. Cors de Ràdio França. Nouvel Orchestre Philharmonique de Ràdio França. Dir.: Georges Prêtre. (48m).
HAYDN: Cantilena Pro Adventu, Hob XXIIId:1.
Teresa Berganza, soprano. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir: Raymond Leppard. (10m).
GLINKA: Cant dels Querubins.

Cor de nois i homes de l'Acadèmia de cant coral de Moscou. Dir.: Viktor Popov. (6m).
LISZT: Cantique d'amour (Harmonies poètiques i religioses, S 173).
Leslie Howard, piano. (6m).
STRAVINSKI: Cantata.
Adrienne Albert. Alexander Young. Gregg Smith Singers. Columbia Chamber Ensemble. Dir.: Igor Stravinski. (25m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
ROSSINI: La donna del lago.
Katia Ricciarelli. Lucia Valentini Terrani. Dalmau González. Dano Raffanti. Samuel Ramey. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir: Maurizio Pollini. (138m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICS DE CATALUNYA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DILLUNS, 14 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
BACH: Concert per a flauta, violí, clavicèmbal i orquestra BWV 1044.
Frans Brüggen, flauta. Marie Leonhardt, violí. Gustav Leonhardt, clavecí. Leonhardt-Consort. (22m).
SCHUMANN: Liederkreis, op. 24.
Wolfgang Holzmair, barítion. Imogen Cooper, piano. (20m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 9.
Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Kees Bakels. (30m).
TOURNIER: "Allò que canta la pluja de tardor", peça per a arpa.
Jutta Zoff, arpa. (4m).
MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 13.
Quartet Juilliard. (33m).
LOCKE: Música per a "La Tempesta".
Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (21m).
SEVERAC: De vacances.
Albert Atenelle, piano. (19m).
PUCCINI: "Tu,tu, amore? Tu?",ària de l'òpera Manon Lescaut.
Montserrat Caballé. Orquestra de l'òpera del Metropolitan. Dir.: James Levine. (8m).
OLTRA: Sonatina per a flauta i piano.
Xavier Relats. Jordi Masó. (6m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 83, "La gallina".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (20m).
Simfonia n. 84.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (24m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
DURUFLE: Tres danses per a orquestra, op. 6.
Bamberger Symphoniker. Dir.: Jean-Jacques Kantarov. (21m).
HINDEMITH: Suite de "Tuttifäntchen".
Orquestra Filarmònica de la BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (19m).
XOSTAKOVITX: Sàtires.
Elena Vassilieva, soprano. Jacques Schab, piano. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
BACH: "O Jesu Christ, mein Lebens Licht" (Oh, Jesucrist, llum de la meva vida), cantata BWV 118.
Solistes vocals. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (7m).
HUMMEL: Sonata per a piano, op. 20.
Hae-won Chang, piano. (22m).
DVORAK: Obertura Hussite, op. 67.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (14m).
TXAIKOVSKI: Variacions sobre un tema rococó, op. 33.
Raphael Wallfisch, violoncel. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Geoffrey Simon. (18m).
HAYDN: Quartet de corda op. 0 (Hob.II:6).
Quartet Aeolian. (18m).
VERDI: "Già nella la notte densa", duet final de l'acte primer de l'òpera "Otello".
Angela Gheorghiu, soprano. Roberto Alagna, tenor. Ludwig Quandt, violoncel. Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (11m).
KODALY: Adagio per a viola i piano.
Kim Kashkashian, viola. Robert Levin, piano.(8m).
GRIEG: Sigurd Jorsalfar, op. 22. Música incidental.
Kjell Magnus Sandve, tenor. Gösta Ohlin's Vocal Ensemble. Pro Musica Chamber Choir. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (35m).
CARULLI: Concert per a flauta, guitarra i orquestra en Sol M.
Jean-Pierre Rampal. Alexandre Lagoya. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: Janos Rolla. (22m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15.
Glenn Gould. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (54m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
LA FESTA DE LA MÚSICA

22.00 AGENDA MUSICAL

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA PER A COBLA

01.30 L'AUDIOVISUAL

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 15 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SCRIABIN: El poema de l'èxtasi, op. 54.
Reial Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Leif Segerstam. (25m).
HÄNDEL: "Tanti strali", duet italià.
Rossana Bertini, soprano. Claudio Cavina, contratenor. La Venexiana. (8m).
HAGEN: Concert per a llaüt, dos violins, viola i violoncel.
Hopkinson Smith, llaüt. Chiara Banchini, David Plantier, violins. David Courvoisier, viola. Roel Dieltiens, violoncel. (14m).
A.SOLER: Fandango.
Andreas Staier, clavecí. (10m).
DVORAK: Quartet de corda n. 1, op. 2, (B.8).
Quartet de corda de Praga. (48m).
BACH: Xacona-Tombeau, de la partita per a violí sol n. 2, BWV 1004.
Emma Kirkby, soprano. Carlos Mena, contratenor. José Miguel Moreno, llaüt barroc. (15m).
SCHUBERT: Simfonia n. 3, D 200.
Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (24m).
PIAZZOLLA: 4 Estaciones Porteñas.
Göran Söllscher, guitarra. (16m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 85, "La reina".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (22m).
Simfonia n. 86.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (29m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
BERNSTEIN: West Side Story. (Selecció)
Kiri Te Kanawa. Josep Carreras. Tatiana Troyanos. Kurt Ollmann. Marylin Horne. Cor i Orquestra. Dir.: Leonard Bernstein. (27m).
GUERRERO: La Alsaciana.
Pilar Lorengar. Isabel Diaz. Manuel Ausensi. Carlos Munguia. Manuel Tierra. Cor Cantors de Madrid. Orquestra Sinfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (28m)

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
RODRIGO: Sonata giocosa.
Michael Tröster, guitarra. (10m).
C.Ph.E.BACH: Concert per a flauta i orquestra en Sol M, Wq 169, H 445.
Peter Thalheimer, flauta barroca. Collegium Musica Rara Stuttgart. (26m).
CHOPIN: Fantasia op. 49.
Maria Joao Pires, piano. (15m).
RAMEAU: Dàrdanus, suite d'orquestra.
Philharmonia Baroque Orchestra. Dir.: Nicholas McGegan. (32mm).
POPULAR/ BRITTEN: "Quand j'étais chez mon père", "Eho! Eho!", dues cançons franceses arranjades per Benjamin Brtitten.
Ian Bostridge, tenor. Britten Sinfonia. Dir.: Daniel Harding. (4m).
VIVALDI: Sonata op. 5 n. 6, RV 72. (per a dos violins).
Salvatore Accardo, Italo Colandrea, violins. Rohan de Saram, violoncel. Bruno Canino, clavecí. (10m).
BRUCKNER: Simfonia n. 3.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (59m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
JAMES BOWMAN
BACH: "Widerstehe doch der Sünde", (Resisteix al pecat), cantata BWV 54.
James Bowman, contra-tenor. The King's Consort. Dir.: R. King. (14m).
PURCELL: Love's goddess sure was blind, oda per l'aniversari de la Reina Mary, Z 331.
Gillian Fisher. Mary Seers. James Bowman. Nigel Short. Mark Padmore. Andrew Tusa. Michael George. Robert Evans. The King's Consort. Dir.: Robert King. (22m).
TELEMANN: "Weg mit Sodoms gift'gen Früchten", cantata.
James Bowman, contra-tenor. The King's Consort. Dir.: R. King. (12m).
BOXBERG: Bestelle dein Haus, cantata fúnebre.
Greta De Reyghere. James Bowman. Guy De Mey. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (7m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
MOZART: Simfonia n. 33, KV 319.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock.(23m).
JANACEK: Taras Bulba, rapsòdia per a orquestra.
Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (23m).
BARBER: Adagio per a corda, Op. 11.
Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (9m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 PRIMERA VEU

01.30 SELECCIÓ DE JAZZ

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIMECRES, 16 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
HANDEL: Te Deum d'Utrecht en Re M.
Emma Kirkby, Judith Nelson, sopranos. Charles Brett, contratenor. Rogers Covey-Crump, Paul Eliott, tenors. David Thomas, baix. Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (25m)
SCHUMANN: Simfonia n. 2, Op. 61.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (49m).
RODRIGO: Set cançons valencianes.
León Ara, violí. Eugène de Canck, piano. (17m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 17, KV 453.
Zoltan Kocsis, piano. Orquestra del Festival de Budapest. (29m).
STRAVINSKI: La consagració de la primavera.
Orquestra Simfònica de Sant Francisco. Dir.: Michael Tilson Thomas. (34m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 87.
Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (23m).
Simfonia n. 88.
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (19m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
MORALES: "Parce mihi domine", del Officium defunctorum. (versió per a saxo i veu).
Jan Garbarek, saxo. The Hilliard Ensemble. (7m).
GOUNOD: Simfonia n. 2.
Filharmonia Romanesa de l'Estat de Transilvània (Cluj-Napoca). Dir.: Jean-Louis Petit. (37m).
TOLDRA: Sardana (1912).
Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (5m).
BEETHOVEN: Trio en Re M, op. 36 (transcripció de la simfonia n. 2)
Eckart Besch, piano. Thomas Brandis, violí. Wolfgang Boettcher, violoncel. (32m).
ECOUPERIN: Concert n. 8 "Dans le goût Théatral" (Les Goûts-Réunis).
Aurèle Nicolet i Christiane Nicolet, flauta de bec. Heinz Holliger i Marie-Lise Schüpbach, oboè. Thomas Brandis i Chiara Banchini, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Manfred Sax, fagot. Christiane Jaccottet, clavicèmbal. (22m).
GERSHWIN: Mexican Dance.
Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (5m).
ROSSINI: "La morte di Didone" (Cantata).
Mariella Devia. Coro Filarmonico Della Scala. Orquestra Filarmonica Della Scala. Dir.: Riccardo Chailly. (22m).
WEILL: Suite de l'òpera "El petit Mahagonny".
Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Mariss Jansons. (17m).
TELEMANN: Trio Sonata en la m.
Barcelona Consort. (10m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
MAHLER: Simfonia n. 1, "Tità".
Orquestra del Conservatori de Música de Québec. Dir.: Franz-Paul Decker. (56m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Música de festa de la ciutat de Viena.
The London Brass Virtuosi. Dir.: David Honeyball. (12m).
Andante per a trompa i piano, op. pòst.
Frantisek Supin. Júlia Supínová. (4m).
Aus Italien, fantasia simfònica, op. 16.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Riccardo Muti. (42m).
Quatre lieder.
Kiri Te Kanawa, soprano. Georg Solti, piano. (12m).
Música del film "El cavaller de la rosa".
Orquestra del Teatre Tivoli de Londres. Dir.: Richard Strauss. (27m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 TEMPORADA D'ÒPERA

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dilluns.

04.30 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 17 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
PURCELL: Quatre pavanes (Z 748-51)
The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (12m).
GRANADOS: Escenes romàntiques.
Leonora Milà, piano. (24m).
D'INDIA: "Voi dissi e sospirando", madrigal a cinc veus extret del llibre V (instrumental) i "Cru-d'Amarilli", madrigal a cinc veus extret del llibre I.
Les Arts Florissants. Ensemble Orlando Gibbons. Dir.: William Christie. (7m).
BEETHOVEN: Simfonia n. 9, op. 125. "Coral".
Lynne Dawson. Jard van Nes. Anthony Rolfe Johnson.
Eike Wilm Schulte. Cor Gulbenkian de Lisboa. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (63m).
DEBUSSY: El mar.
Philarmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (25m).
DVORAK: Cançons bíbliques, op. 99.
Peter Schreier, tenor. Marián Lapsanski, piano. (25m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 89.
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (18m).
Simfonia n. 90.
La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (27m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
CAVALLI: Lauda Jerusalem, salm.
Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCreesh. (9m).
FARINA: Sonata tertia detta la Moretta à 3.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (13m).
MONTEVERDI: Quatre madrigals del Segon llibre (1 a 4).
Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (14m).
CICONIA: Sus une fontayne. Aler m'en veus, virelais.
Conjunt vocal i instrumental Alla Francesca. Alta. (11m).
JANEQUIN: Tres cançons, "Va rossignol", "Si come il chiaro sole", "Ou mettra l'on ung baiser".
Ensemble Polyphonique de France. Dir.: Charles Ravier. (7m)

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
DEBUSSY: Ariettes oubliées.
Siegfried Barchet, violoncel. Hubert Giesen piano. (4m).
BACH: Coral "Jesus bleibet meine Freude", de la cantata BWV 147.
Yo-Yo Ma, violoncel. The Amsterdam Baroque Orchestra. Dir. i orgue, Ton Koopman. (4m).
GLAZUNOV: Concert per a violí i orquestra op 82.
Maxim Vengerov. Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (20m).
MOLINO: Trio en Re M, op. 45.
Trio Amandi. (16m).
STRAVINSKI: Simfonia en Do.
Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: En Shao. (29m).
SCHUMANN: Tres lieder op. 30. "Der Knabe mit dem Wunderhorn", "Der Page", "Der Hidalgo".
Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (9m).
XOSTAKOVITX: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 99.
Midori, violí. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (36m).
HANDEL: Te Deum de Dettingen.
Solistes vocals. Cor de l'Abadia de Westminster. The English Concert. Dir.: Simon Preston. (40m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
FALLA: Noches en los jardines de España.
Alícia de Larrocha. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Sergio Comissiona. (24m).
DVORAK: Rapsòdia eslava, op. 45 n. 3.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (13m).
CORELLI: Sonata per a violí i contínu, op. 5 n. 3.
Trio Locatelli. (11m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 18 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
MOZART: Simfonia concertant per a violí, viola i orquestra, KV 364.
Iona Brown. Nobuko Imai. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (31m).
RAKHMANINOV: Vocalise, op. 34 n. 14.
Michael Grebanier, violoncel. Janet Guggenheim, piano. (6m).
BRAHMS: Dues cançons amb viola, op. 91.
Helen Watts, contralt. Geoffrey Parsons, piano. Cecil Aronowitz, viola. (13m).
HANDEL: Concert per a orgue i orquestra op. 4 n. 1.
Marie-Claire Alain, orgue. Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried von der Goltz. (15m).
SCHUBERT: Divertimento sobre motius originals francesos per a piano a quatre mans D 823.
Andreas Staier, Alexei Lubimov. (33m).
MENDELSSOHN: Simfonia per a corda n. 1.
Concerto Köln. (10m).
VIVALDI: Stabat Mater, RV 621.
Andreas Scholl, contratenor. Ensemble 415. Dir.: Chiara Bianchini. (19m).
BEETHOVEN: Sonata per a violí i piano n. 5, op. 24. "Primavera".
Anne-Sophie Mutter, violí. Lambert Orkis, piano. (24m).
IVES: Central Park in the Dark.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Wolf-Dieter Hauschild. (10m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 91.
La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (31m).
Simfonia n. 92, "Oxford".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (26m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
BACH/MOSCA/CAMP: Gavotte, Aria, Courante.
Ludovica Mosca. Manel Camp, pianos. (12m).
MONTEVERDI: Vespres de la Mare de Déu (Magnificat).
Escolania de Montserrat. Dir.: Ireneu Segarra. (18m).
CERVELLÓ: Un cant a Pau Casals.
Violoncel.listes de Barcelona. Dir.: Lluís Claret. (10m).
RODRIGUEZ PICÓ: A bao a Qu.
Grup Instrumental Barcelona 216. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. (13m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSIQUES DEL MÓN

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 19 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
R.LAMOTE DE GRIGNON: El Noguer, sardana cantada.
Montserrat Alavedra, soprano. Cobla Principal de la Bisbal. (4m).
SERRA: Puigsoliu, poema per a cobla.
Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6m).
MORERA: Catalunya.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4m).
MAS ROS: Tossa bonica, sardana.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (12m).
GERSHWIN: Rhapsody in blue (arranjament de Bernat Castillejo).
Albert Guinovart, piano. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (18m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel.93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
SCHÖNBERG: Gurrelieder.
Eva-Maria Bundschuh, soprano. Rosemarie Lang, contalt. Manfred Jung, tenor. Wolf Appel, tenor. Ulric Cold, baix. Gert Westphal, narrador. Cors de les Ràdios de Berlín i Leipzig. Cor d'homes de Praga. Orquestra Filharmònica de Dresden. Membres de l'orquestra simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Herbert Kegel. (121m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA ANTIGA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 20 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
BRUCKNER: Missa n. 1, en re m.
Joan Rodgers. Catherine Wyn-Rogers. Keith Lewis. Alastair Miles. Corydon Singers i Orquestra. James O'Donnell, orgue. Dir.: Matthew Best. (44m).
WALTON: Glòria.
Ameral Gunson, contralt. Neil Mackie, tenor. Stephen Roberts, baix. Cor Bach. Orquestra Philharmonia. Dir.: David Willcocks. (18m).
VIVALDI: Laudate pueri.
Catherine Bott, soprano. The Purcell Quartet. (25m).
MOZART: Misericordias Domine, KV 222.
Barbara Bonney, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt.
Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus de Viena.
Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (8m)

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
MOZART: Mitridate Re di Ponto, òpera en tres actes.
Giuseppe Sabbatini. Natalie Dessay. Cecilia Bartoli. Brian Asawa. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (179m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICS DE CATALUNYA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

03.30 CAPSA DE MUSICA

DILLUNS, 21 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
ENESCO: Rapsòdia romanesa n. 1, op. 11 n. 1
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (12m).
MOZART: Sonata per a violí i piano, KV 304.
Pinchas Zukerman. Marc Neikrug. (15m).
ROUSSEL: "Le festin de l'araignée" ballet-pantomima op. 17.
Orquestra Filharmònica de la BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (32m).
BRAHMS: Tres motets per a cor a quatre i vuit veus a cappella, op. 110.
La Chapelle Royale. Collegium Vocale de Gand. Dir.: Philippe Herreweghe. (9m).
RESPIGHI: Pins de Roma.
Orquestra Nacional de l'ORTF. Dir.: Sergiu Celibidache. (23m).
BACH: Suite anglesa n. 2, BWV 807.
Murray Perahia, piano. (21m).
NIELSEN: Simfonia n. 4, op. 29 "La Inextinguible".
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (38m).
MARTÍN Y COLL: Diferencias sobre las folias.
Jordi Savall, viola de gamba. Rolf Lisveland, guitarra. Arianna Savall, arpa. Adela González-Campa, cascabellls. (11m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 93.
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22m).
Simfonia n. 94 "La sorpresa".
La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (23m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
CIVITAREALE: Suite estival.
Sergio Tordini i Joaquin Prats, duet de guitarres. (24m).
BRITTEN: Danses corals de "Gloriana" op. 53.
Martyn Hill, tenor. Thelma Owen, arpa. The Holst singers. Dir: Hilary Davan Wetton. (12m).
GARCIA ABRIL: Sonatina.
Rosa Maria Kucharski, piano. (12m).
BARBER: Balada op. 46.
John Browning, piano. (8m)

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MUSICA
J.N.BACH: Missa brevis.
Bach-Ensemble. Dir.: Helmuth Rilling. (35m).
FRANCK: Rédemption (fragment simfònic).
Orquestra de la Suisse Romande. Dir: Armin Jordan. (12m).
VIVALDI: Sonata op. 1 n. 2, RV 67.
Salvatore Accardo, Franco Gulli, violins. Rohan de Saram, violoncel. Bruno Canino, clavecí. (9m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 8.
Orquestra Simfònica de Bournemuth. Dir.: Kees Bakels. (29m).
DUSSEK: Concert per a arpa op. 15.
Roberta Alessandrini. Orquestra de Mantua. Dir.: Vittorio Parisi. (25m).
DEBUSSY: Images I (primera sèrie per a piano a dos mans).

Arturo Benedetti Michelangeli, piano. (15m).
RODRIGO: Concierto d'estiu.
Agustín León Ara, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Enrique Bátiz. (21m).
FASCH: Concert per a clarinet, 2 oboès, fagot, corda i b.c. en Si bemoll M.
Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Gütler. (11m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE PRINCIPAL DE BARCELONA
Temporada d'Òpera del Teatre Principal 1999.
DONIZETTI: La filla del regiment, òpera còmica en dos actes.
Versió i adaptació al català de Roger Alier.
Diferents Solistes. Cor de l'Òpera Còmica de Barcelona. Orquestra de Cambra de Granollers. Dir.: Francesc Guillén.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA PER A COBLA

01.30 L'AUDIOVISUAL

03.30 CAPSA DE MUSICA

DIMARTS, 22 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
SCRIABIN: Rêverie, op. 24.
Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgeni Svetlanov. (5m).
MARAIS: Couplets de Folies, del segon llibre de peces de viola.
Jordi Savall, baix de viola. Rolf Lisveland, tiorba. Michael Behringer, clavecí. (18m).
SORS: Divertimento op. 23.
Adam Holzman, guitarra. (13m).
HAYDN: Stabat Mater per a solistes, cor i orquestra, Hob. XX bis.
Patricia Rozario. Catherine Robbin. Anthony Rolfe Johnson. Cornelius Hauptmann. Cor i Orquestra The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (69m).
MILÀ: Tres havaneres, op. 48, op. 52 i op. 53.
Leonora Milà, piano. (8m).
BRAHMS: Quintet de corda n. 1, op. 88.
Julliard String Quartet. Walter Trampler, viola. (28m).
TELEMANN: Obertura en sol m. (TWV 55:g4). Obertures de Darmstadt.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 95.
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m).
Simfonia n. 96 "Miracle".
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (24m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
GOUNOD: Le médecin malgré lui, òpera còmica en tres actes.
Jean-Christophe Benoit. Michel Hamel. Janine Capderou. Lina Dachary. Monique Stiot. Jean-Louis Soumagnas. Orquestra Lírica de l'ORTF. Dir.: Jean-Claude Hartemann, (46m).
LEHAR: Das Land des Lächelns (El país dels somriures), tres fragments.
Jerry Hadley, tenor. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Richard Bonynge. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MUSICA
GRANADOS: Tres preludis, per a violí i piano.
Víctor Parra, violí. Albert Nieto, piano. (4m).
SIBELIUS: Cassazione op. 6.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (13m).
POKORNY: Concert per a flauta, op. 27 (Atribuït a Boccherini).
Simion Stanciu "Syrinx", flauta de pan. Orquestra de Cambra de Zuric. Dir.: Edmond de Stoutz. (17m).
PROKOFIEV: Alexander Nevsky, op. 78.
Marjana Lipovsek, contralt. Cors i Orquestra de París. Dir.: Semyon Bychkov. (38m).
DELALANDE: Onzena Suite (Simfonies pels sopars del Rei).
Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (20m).
WALTON: Improvisacions sobre un impromptu de Benjamin Britten.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (16m).
GERSHWIN: Lullaby.
Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (9m).
CHOPIN - TAUSIG: Concert per a piano i orquestra op. 11.
Setrak, piano. Orquestra Simfònica de la Filharmònica Bàltica. Dir: Wojciech Rajski. (40m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
JAMES BOWMAN
BUXTEHUDE: An filius non est Dei.
James Bowman. Ian Honeyman. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (13m).
VIVALDI: Salve Regina, RV 618.
J. Bowman, contra-tenor. The King's Consort. Dir.: R. King. (17m).
PURCELL: Theodosius o la força de l'amor.
Judith Nelson. David Thomas. James Bowman. Martyn Hill. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (22m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
DVORAK: La bruixa del migdia, poema simfònic op. 108.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (14m).
FRANCK: Panis Angelicus.
Plácido Domingo. Petits Cantors de Viena. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Helmuth Froschauer. (5m).
SIBELIUS: Tres peces per a violí i piano, op. 116.
Nils-Erik Sparf. Bengt Forsberg. (9m).
RAVEL: Tzigane per a violí i orquestra.
Kyung Wha Chung. Royal Philharmonic Orchestra.
Dir.: Charles Dutoit. (10m).
VERDI: Duet iària de "La Traviata".
June Anderson, soprano. Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París. Dir: Michelangelo Veltri. (17m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 PRIMERA VEU

01.30 SELECCIÓ DE JAZZ

03.30 CAPSA DE MUSICA

DIMECRES, 23 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
POULENC: Suite francesa.
Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (12m).
MENDELSSOHN: Quatre moviments de quartet de corda op. 81.
Quartet de corda Coull. (22m).
BACH: Ària "Erbarme dich, mein Gott" extreta de "La Passió segons St. Mateu" BWV 244..
Anne Sofie von Otter, soprano. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (7m).
SCHUBERT: Simfonia n. 4, D 417 "Tràgica".
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Carlo Maria Giulini. (34m).
GRANADOS: Danses espanyoles op. 37 (Andaluza, Rondalla aragonesa, Valenciana i Asturiana).
Alícia de Larrocha, piano. (16m).
BRITTEN: Quatre interludis marins i Passacaglia de Peter Grimes, op. 33.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Steuart Bedford. (25m).
HANDEL: "My song shall be always", anthem Chandos n. 7. (Salm 89)
Patrizia Kwella, soprano. James Bowman, contralt. Ian Partridge, tenor. Michael George, baix. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (21m).
FAURE: Berceuse, op 16.
Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (4m).
BARTOK: Quartet de corda n. 3, Sz 85.
Quartet Lindsay. (17m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 97.
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (25m).
Simfonia n. 98.
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MUSICA
HAYDN: Quartet de corda op. 20 n. 2 (Hob.III:32).
Quartet Aeolian. (21m).
CHERUBINI: Dues àries de l'òpera Alì Babà.
Alfredo Kraus. Cor i Orquestra Simfònica del Teatro alla Scala de Milà. Dir.: Nino Sanzogno. (10m).
LOCATELLI: Concerto grosso op. 7 n. 6 "Il pianto d'Arianna".
Concerto Köln. (18m).
BRAHMS: Sis quartets vocals, op. 112.
Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Karl Engel, piano. (10m).
PONCE: Variacions sobre un tema de Cabezóm.
Susanne Mebes, guitarra. (5m).
SIBELIUS: Simfonia n. 4.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (38m).
SCRIABIN: Sonata per a piano n. 1.
Vladímir Ashkenazy. (21m).
MOZART: Serenata KV 388.
Heinz Holliger i Louise Pellerin, oboès. Eduard Brunner i Elmar Schmid, clarinets. Klaus Thunemann i Matthew Wilkie, fagots. Hermann Baumann i Radovan Vlatkovic, trompes. (25m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
HANDEL: Música per als Reials Focs Artificials.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m).
KHATXATURIAN: Mascarada, ballet.
Orquestra Simfònica de l'Estat de Sant Petersburg. Dir.: André Anichanov. (17m).
DONIZETTI: Dues àries de "L'elisir d'amore".
Luciano Pavarotti. Orquestra de l'Opera de Viena. Dir.: Edward Downes. (7m).
SCHUMANN: Obertura Manfred, op. 115.
Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Carlo Maria Giulini. (14m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
La llegenda de Joseph, ballet op. 63.
Orquestra Simfònica del Metropolitan de Tòquio. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (67m).
"Acht Lieder", op. 10.
Lucia Popp, soprano. Wolfgang Sawallisch, piano. (22m).

Dansa dels set vels de Salome, op. 54.
Orquestra Filharmònica de Berlin. Dir.: Georg Solti. (10m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.00 ESPECIAL NIT DE SANT JOAN

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 TEMPORADA D'ÒPERA

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dilluns.

04.30 CAPSA DE MUSICA

DIJOUS, 24 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 19, KV 459.
Karl Engel. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (29m).
DOWLAND: Lachrymae antiquae.
Quartet Kronos. (4m).
RAVEL: Valsos nobles i sentimentals.
Ivo Pogorelich, piano. (20m).
BLISS: Pastoral.
Shirley Minty, mezzo-soprano. Judith Pearce, flauta. The Holst Singers. The Holst Orchestra. Dir: Hilary Davan Wetton. (36m).
BEETHOVEN: Sonata per a violí i piano n. 6, Op. 30 n. 1.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (24m).
G.B.SAMMARTINI: Simfonia en Re M.
Ensemble 415. Dir: Chiara Banchini. (6m).
TURULL: Tríptic tonal.
Josep Fuster, clarinet. Quartet Glinka. (13m).
PURCELL: Why, why are all the Muses mute?, cançó de benvinguda per al Rei James, Z 343.
Gillian Fisher. James Bowman. Michael Chance. Michael George. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (28m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 99.
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir: Nikolaus Harnoncourt. (28m).
Simfonia n. 100, "Militar".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (24m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
MÚSICA POPULAR ESPANYOLA DEL SEGLE XVII: Juan del Encina.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (6m).
BERTRAND: Amours de Ronsard.
Ensemble Clement Janequin. (11m).
BRULÉ: Les oxelés de mon païx.
Paul Hillier, veu. Andrew Lawrence-King, arpa. (11m).
CANÇONER DEL DUC DE CALÀBRIA. Villancets amatoris (Morir d'amor).
Capella de Ministrers. (11m).
ANÒNIM (Estampie italienne): Tre Fontane.
Ensemble Tre Fontane. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MUSICA
ELGAR: Sea Pictures, op. 37.
Della Jones. Royal Philarmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (20m).
LISZT: Somni d'amor n. 3 (versió per a arpa).
Jutta Zoff, arpa. (5m).
MOZART: "Eine Kleine Nachtmusic", serenata KV 525.
Quartet Takács. (17m).
BRUCH: Simfonia n. 2, op. 36.
Orquestra Filharmònica Gürzenich de Colònia. Dir.: James Conlon. (37m).
LULLY: Cadmus et Hermione.
London Oboe Band. Marie-Ange Petit, percussió barroca. Dir.: Paul Goodwin. (13m).
HOFFMEISTER: Parthia en re m.
Consortium Classicum. (14m).
BEETHOVEN: Egmont, obertura.
Parma Opera Ensemble. (8m).
SCHONBERG: Pel.lees i Melisanda. Poema simfònic per a orquestra op. 5.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Matthias Bamert. (43m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
RODRIGO: Fantasía para un gentilhombre.
Andrés Segovia, guitarra. Orquestra Simfònica de l'Aire. Dir.: Enrique Jordá. (21m).
BACH: Concert per a dos clavecins i corda, BWV 1060.
Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14m).
BIZET: Suite n. 1 de Carmen.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Neville Marriner. (14m).
FAURE: Pavana, op. 50.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (6m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

03.30 CAPSA DE MUSICA

DIVENDRES, 25 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
MOZART: Simfonia n. 20, KV 133.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).
WOLF: Serenata Italiana. (versió original per a quartet de corda).
Quartet Takácks. (7m).
MONTEVERDI: "Hor Ch'el ciel e la terra", del llibre VIIIè de Madrigals.
La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (9m).
DVORAK: Quintet amb piano op. 81.
András Schiff, piano. Quartet Panocha. (38m).
SAINT-SAENS: Suite per a violoncel i orquestra, op. 16.
Mischa Maisky, violoncel. Orquestra de Cambra Orpheus. (20m).
HÄNDEL: Concerto grosso, op. 6 n. 5
Amati Ensemble.(14m).
JANEQUIN: Missa "La Bataille".
Ensemble Clément Janequin. Dir.: Dominique Visse. (22m).
XOSTAKOVITX: Simfonia de cambra op. 110 bis (Quartet de corda n. 8).
Stefan Bornscheuer, violí. Chihiro Saito, violoncel. Orquestra de Cambra Arcata de Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (24m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 101 "El rellotge".
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).
Simfonia n. 102.
Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Claudio Abbado. (29m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
TALTABULL: Cinc peces.
Emili Brugalla, piano. (9m).
J.SOLER: Quartet n. 2 (1975).
Quartet Schönberg. (27m).
BIZET: Escenes del primer acte de l'òpera Carmen.
Victòria dels Angels. Solistes, Cor i Orquestra Nacional de la Radiodifusió Francesa. Dir.: Thomas Beecham. (18m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSIQUES DEL MÓN

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 26 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
TUDELA: A l'amic Antoni, sardana.
Cobla Vila d'Olesa. Dir.: Jaume Puig i Llongueras. (4m).
LEÓN: El vol de l'ocell, gran vals per a flabiol, cobla i percussió.
Bernat Sellents. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Jordi León. (8m).
CASELLAS: Rapsòdia per a tres quartans i cobla (estrena).
Professors i Alumnes de l'Aula de Música Tradicional i Popular. (19m).
CASSÚ: A la Bisbal aplec d'argent, sardana.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (14m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Alex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
BACH: Variacions Goldberg, BWV 988.
Rosalyn Tureck, piano. (91m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA ANTIGA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

03.30 CAPSA DE MUSICA

DIUMENGE, 27 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
C.Ph.E.BACH: Magnificat, Wq 215.
Felicity Palmer, soprano. Helen Watts, contralt. Robert Tear, tenor. Stephen Roberts, baix. Cor del King's College de Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Philip Ledger. (43m).
BRUCKNER: Ecce sacerdos magnus. Motet.
Corydon singers. Chambers, Gough i Kelly, trombons. Thomas Trotter, orgue. Dir: Matthew Best. (6m).
MENDELSSOHN: Salm 42 op. 42.
Solistes vocals. La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Ensemble Orchestral de París. Dir: Philippe Herreweghe. (25m).
MOZART: Litaniae Lauretanae, KV 109.
Eva Mei. Elisabeth von Magnus. Kurt Azesberger. Deon van der Walt. Gilles Cachemaille. Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (10m).
LISZT: Al·leluia, S 183/1. Ave Maria (d'Arcadelt), S 183/2.
Leslie Howard, piano. (7m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
GOUNOD: Roméo et Juliette, òpera en cinc actes.
Plácido Domingo. Ruth Ann Swenson. Susan Graham. Sarah Walker. Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Leonard Slatkin. (156m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec de Maró Jané.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICS DE CATALUNYA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

03.30 CAPSA DE MUSICA

DILLUNS, 28 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
BRUCH: Romança per a violí i orquestra, op. 42.
Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (12m).
DONIZETTI: "Cheti, cheti immantinente", duo de l'òpera "Don Pacuale".
Thomas Hampson, barítion. Samuel Ramey, baix. Orquestra de la Ràdio de Múnic. Dir.: Miguel Gómez Martínez. (7m).
SCHUBERT: Fantasia D. 760 "Wanderer" (arranjament per a piano i orquestra de Franz Liszt).
Boris Berezovsky, piano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (21m).
FARINA: Cappriccio stravagante a 4.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19m).
DELIUS: Fantasia "Over the Hills and Far Away".
English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (14m).
MENDELSSOHN: Primer preludi i fuga de l'op. 35.
Siegfried Stöckigt, piano. (10m).
DOWLAND: Lachrimae or Seaven Teares a 5.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (28m).
FAURE: Cinc Mélodies de Venise, op. 58.
Elly Ameling. Dalton Baldwin. (12m).
MOZART: Quartet de corda KV 428.
Quartet Mosaïques. (37m).

13.00 GRANS INTEGRALS
LES SIMFONIES DE HAYDN
Simfonia n. 103 "Redoblament de timbales".
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (30m).
Simfonia n. 104, "Londres".
The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (27m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
VILLA-LOBOS: Fantasia per a violoncel i orquestra.
Antonio Meneses, violoncel. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (20m).
SCHÖNBERG: Pierrot Lunaire, op. 21.
Christine Schäfer, narrador. Solistes de l'Ensemble Intercontemporain. Dir.: Pierre Boulez. (33m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MUSICA
TELEMANN: Concert per a flauta de bec, en Do M.
Peter Thalheimer, flauta barroca. Collegium Musica Rara Stuttgart. (17m).
DVORAK: Obertura Otello, op. 93.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (14m).
MOZART: Requiem, KV 626.
Christiene Oelze. Ingeborg Danz. Scot Weir. Andreas Schmidt. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (47m).
SCHUMANN: Tres romances per a violí i piano, op. 94.
Brigitte Engerer. Olivier Charlier. (12m).
MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 12.
Quartet Eroica. (24m).
MAHLER: Rückert-lieder.
Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Orquestra Simfònica de la NDR. Dir.: John Eliot Gardiner. (20m).
BACH: Concert per a oboè d'amor, corda i continu, BWV 1053.
Heinz Holliger. Camerata de Berna. (18m).

18.00 ALMANAC
Un espai destinat a evocar i reviure els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció de Carmina Malagarriga.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
BRAHMS: Quintet amb viola, op 115 (versió original per a clarinet).
Yuri Bashmet, viola. Solistes de Moscú. (38m).
BRITTEN: Guia d'orquestra per a joves (Variacions i Fuga sobre un tema de Purcell), op. 34.
The London Philharmonic. Dir.: Leonard Slatkin. (17m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
FESTIVALS DE MÚSICA D'ESTIU

22.00 AGENDA MUSICAL

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA PER A COBLA

01.30 L'AUDIOVISUAL

03.30 CAPSA DE MUSICA

DIMARTS, 29 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MUSICA
RAVEL: Le Tombeau de Couperin.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m).
MONTEVERDI: "Lamento della Ninfa", del llibre 8è de madrigals.
La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (9m)
PUEYO: Simfonia Barroca.
Orquestra de Cambra de Vila-Seca. Dir.: Evelio Tieles. (15m).
SCHUBERT: Sonata per a violí i piano, D 384.
Gidon Kremer. Oleg Maisenberg. (13m).
BACH: "Ich bin mir vergnügt". Cantata BWV 204.
Edith Mathis, soprano. Solistes de Berlín. Orquestra de Cambra de Berlín. Dir.: Peter Schreier. (33m)
STENHAMMAR: Quartet de corda n. 3 en Fa M, op. 18.
Quartet Borodin. (34m).
MOSZKOWSKI: Concert per a piano i orquestra, op. 59.
Markus Pawlik, piano. Orquestra Nacional de la Ràdio Polonesa (Katowice). Dir.: Antoni Wit. (39m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE FRANZ SCHUBERT
Quartet de corda, D 18.
Quartet Melos. (18m).
Quartet de corda D 32.
Quartet Verdi. (21m).

14.00 MOMENTS LÍRICS
VIVES: Bohemios.
María Bayo. Luis Lima. Santiago S. Jerico. Carlos Alvarez. Rosa María Ysas. Cor Polifònic de la Universitat de La Laguna. Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Antoni Ros Marbà. (43m).
BELLINI: "Ma di'...Oh, non tremare". Trio i Final de l'Acte I de Norma.
Joan Sutherland. Marilyn Horne. Luciano Pavarotti. Orquestra de l'Opera de Nova York. Dir: Richard Bonynge. (12m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MUSICA
DEBUSSY: La caixa de joguines, música de ballet (orquestració de Caplet).
Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (32m).
F.COUPERIN: Concert Reial n. 4.
The Smithsonian Chamber Players. Dir.: Kenneth Slowik. (15m).
KORNGOLD: Between Two Worlds.
National Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Gerhardt. (8m).
BEETHOVEN: Trio per a piano, clarinet i violoncel op. 11 "Gassenhauer-Trio".
Ensemble Walter Boeykens. (22m).
BERLIOZ: Obertura "Benvenuto Cellini".
Staatskapelle de Dresden. Dir.: Collin Davis. (10m).
ALBINONI: Concert per a violí, corda i clavicèmbal, op. 10 n. 2, en sol m.
Piero Toso, violí. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (9m).
DVORAK: Cançons d'amor op. 83.
Peter Schreier, tenor. Marián Lapsanski, piano. (15m).
RIMSKI-KORSAKOV: Scheherazade, suite simfònica op. 35.
Constantin Serban Ioanid, violí. Orquestra del Loira. Dir.: Marc Soustrot. (45m).

18.00 GRANS INTÈRPRETS
JAMES BOWMAN
BLOW: Oda per a la mort de Mr. Henry Purcell.
René Jacobs, James Bowman, contratenors. Conjunt amb instruments originals dirigit per Gustav Leonhardt. (25m).
KUHNAU: "Ach, denk ich zwar, mein liebster Jesu", ària per a contratenor.
James Bowman, contratenor. The King's Consort. Dir.: Robert King. (3m).
BRITTEN: Journey of the Magi, càntic.

Peter Pears, tenor. James Bowman, contratenor. John Shirley-Quirk, barítion. Benjamin Britten, piano. (11m).
HÄNDEL: Te Deum en Re M ("Queen Caroline").
James Bowman, contratenor. John Mark Ainsley, tenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (11m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT
TXAIKOVSKI: El trencanous, suite op. 71a.
Orquestra Filharmònica de Berlin. Dir.: H. von Karajan. (22m).
LISZT: Somnis d'amor, 3 nocturns.
Daniel Barenboim, piano. (16m).
RIMSKI-KORSAKOV: Caprici espanyol, suite op. 34.
Orquestra Simfònica de Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (15m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 PERFILS
Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 PRIMERA VEU

01.30 SELECCIÓ DE JAZZ

03.30 CAPSA DE MUSICA

DIMECRES, 30 DE JUNY DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
OFFENBACH/ROSENTHAL: Gaîté parisienne, sobre temes d'Offenbach.
Orquestra Filharmònica de Ràdio França. Dir.: Yutaka Sado. (17m).
MAHLER: Sechs frühe Lieder.
Bernd Weikl, barítion. Philharmonia Orchestra.
Dir.: Giuseppe Sinopoli. (18m).
ZELENKA: Simfonia a 8.
Il Fondamento. Dir.: Paul Dombrecht. (22m).
BRAHMS: Sonata per a viola i piano, op. 120 n. 1.
Peter Hatch. Michel Wagemans. (24m).
MONTSALVATGE: Concerto Capriccio, per a arpa i orquestra.
Magdalena Barrera, arpa. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (25m).
HAYDN: Cassació per a llaüt, violí i violoncel
Hob. III:6.
Hopkinson Smith, llaüt. Chiara Banchini, violí. Roel Dieltiens, violoncel. (13m).
DVORAK: Serenata per a vent, op. 44.
Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Hugh Wolff. (25m).
STRAVINSKI: Concert per a orquestra de cambra "Dumbarton Oaks".
Orquestra de Cambra del Nord. Dir.: Nicholas Ward. (15m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE FRANZ SCHUBERT
Quartet de corda, D 36.
Quartet Melos. (27m).
Quartet de corda, D 46.
Quartet Melos. (22m).
Quartet de corda, D 68.
Quartet Melos. (14m).

14.00 MÚSIQUES DEL MÓN
Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
POULENC: "Les chemins de l'amour", vals cantat amb text de Jean Anouilh.
Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (5m).
BACH: Suite per a orquestra n. 3, BWV 1068.
Oregon Bach Festival Chamber Orchestra. Dir.: Helmuth Rilling. (21m).
ENESCO: Andantino.
Orquestra de la Ràdio Nacional Romanesa. Dir.: Horia Andreescu. (8m).
CLEMENTI: Simfonia n. 1.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Claudio Scimone. (26m).
ROSSINI: La pastorella i Beltà crudele, dues cançons.
Cecilia Bartoli, mezzo-soprano. Charles Spencer, piano. (7m).
MILÀ: Imatges de la cort del comte Berenguer IV de Catalunya, op. 39.
Leonorà Mila, piano. (13m).
VAUGHAN WILLIAMS: Suite Aristofànica "Les vespes".
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: A. Boult. (27m).
ZELENKA: Sonata per a dos oboès i fagot amb baix continu, n. 5.
Ensemble Zefiro. (16m).
BEETHOVEN: Trio amb piano n. 11, op. 121a. Variacions sobre "Ich bin der Schneider Kakadu".
Trio Zingara. (18m).
DELIBES: Suite del ballet Sílvia.
New Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (16m).

18.00 PRIMERA VEU
Un espai per conèixer els músics d'ara.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
DVORAK: Simfonia n. 7, op 70.
Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (39m).
PUCCINI: "Che gelida manina". Aria de "La Bohème".
Luciano Pavarotti, tenor. Orquestra del Teatre Municipal de Regio Emilia. Dir: F. Molinari-Pradelli. (5m).
J (II).STRAUSS: Diaris del matí, vals op. 279.
Orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Peter Falk. (10m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 TEMPS D'HOMENATGE
RICHARD STRAUSS: 50 ANIVERSARI
Divertimento, op. 86.
Orquestra Simfònica del Metropolitan de Tòquio. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (34m).
5 peces per a piano, op. 3.
Glenn Gould. (28m).
Quatre interludis simfònics de l'òpera "Intermezzo".
Orquestra Simfònica de Seattle. Dir: Gerard Schwarz. (25m).
Himne op. 34 n. 2.
Cor de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Stefan Parkman. (10m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 TEMPORADA D'ÒPERA

03.00 GRANS INTEGRALS
Emès el dilluns.

04.30 CAPSA DE MÚSICA

DIJOUS, 1 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
SIBELIUS: Vals Trist.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (6m).
FRANCK: Nocturn.
Christa Ludwig, mezzo-soprano. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (4m).
BEETHOVEN: Concert per a piano n. 3, op. 37.
Daniel Barenboim. Orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Laszlo Somogyi. (37m).
BARTOK: El príncep de fusta, op. 13 (selecció i arranjament de Neeme Järvi).
Orquestra Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (37m).
GERSWHIN: Tres preludis per a piano.
Michel Legrand. (5m).
FÀBREGA: Simfonia en Do M.
Concerto Brandenburg. Dir.: Gregor DuBuclet. (9m).
BACH: "Gott soll allein mein Herze haben" (Només Déu ha de tenir el meu cor), cantata BWV 169.
Paul Esswood. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (24m).
HAYDN: Quartet de corda op. 103 (Hob.III:83) "Inacabat".
Quartet Aeolian. (13m).
VILLA-LOBOS: Concert per a violoncel i orquestra n. 1.
Antonio Meneses, violoncel. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (20m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE FRANZ SCHUBERT
Quartet de corda n. 6, D 74.
Quartet Melos. (22m).
Quartet de corda, D 87.
L'Archibudelli. (26m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
OCKEGHEM: Ma bouche rit.
The Medieval Ensemble of London. Dir.: Peter Davies i Timothy Davies. (5m).
POSSENTI: "E' questo il mio guidar l'onde", del recull d'àries i canzonettas d'"Accenti Pietosi d'Armillo ".
Vincenzo Manno, tenor. Ensemble Concerto. Dir.: Roberto Gini. (11m).
SAINTE COLOMBE: Concert a dues violes n. 3 "Le Tendre".
Jordi Savall i Wieland Kuijken, baix de viola. (8m).
MOUTON: Quis dabit oculis nostris.
Ensemble Metamorphoses de París. Dir.: Maurice Bourbon. (8m).
GUIOT DE DIJON: Chanterai por mon coraige.
Studio der Frühen Musik. Early Music Quartet. Dir.: Thomas Binkley. (11m).
CANÇONS HONGARESES DEL SEGLE XVII: Cançons nupcials.
Mária Zádori, soprano. Conjunt vocal Ars Renata. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 CAPSA DE MÚSICA
GIULIANI: Potpourri de l'òpera Tancredi per a flauta i guitarra, op. 76.
Mikael Helasvuo. Jukka Savijoki. (14m).
VAUGHAN WILLIAMS: The Lark ascending. Romança per a violí i orquestra.
Pinchas Zukerman. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir: Daniel Barenboim. (14m).
DURUFLÉ: Rèquiem, op. 9
Cecilia Bartoli, mezzo. Bryn Terfel, baix barítion. Cor i orquestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dir.: Myung-Whun Chung. (38m).
GLINKA: Nit d'estiu a Madrid.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Bratislava. Dir.: Keith Clark. (9m).
BRUCH: Concert per a dos pianos i orquestra op. 88 a.
Katia & Marielle Labèque. Philharmonia Orchestra. Dir.: Semyon Bychkov. (28m).
SCHUBERT: Quartet de corda n. 15, Op. 161; D 887.
Quartet Juilliard. (45m).
POULENC: Fiançailles pour rire. (6 cançons sobre poemes de Louise Vilmorin).
Nathalie Stuzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (14m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

19.00 REPERTORI DE CONCERT
MENDELSSOHN: Trio amb piano n. 2, op. 66. Trio Grieg. (31m).
TELEMANN: Concert per a violí en la m.
Gregor Sigl. Cis Collegium Mozarteum Salzburg. Dir.: Jürgen Geise. (10m).

MOZART: Exsultate, jubilate, KV 165.
María Bayo, soprano. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (15m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dilluns.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimarts.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIVENDRES, 2 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Joan Vives. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 SELECCIÓ DE NOVETATS
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat. Espai patrocinat per Discos Castelló.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA
KALINNIKOV: Simfonia n. 2 en La M.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (38m)
LITERES: Los elementos, sarsuela barroca.
Marta Almajano, soprano. Al Ayre Español. Dir.: Eduardo López Banzo. (8m).
HAYDN: Sonata per a piano n. 32, Hob. XVI:36.
Leif Ove Andsnes. (12m).
BRAHMS: Concert per a violí i orquestra, op. 77.
Maxim Vengerov, violí. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (40m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 13, op. 138.
Quartet Borodin. (20m).
LLOBET: Romança i Scherzo-vals.
Marco Socías, guitarra. (9m).
SCHUMANN: Lieder sobre textos de Heine.
Wolfgang Holzmair, barítion. Imogen Cooper, piano. (18m).
J.Ch.BACH: Simfonia op. 18 n. 6.
Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (11m).
TOURNIER: Au Matin, estudi de concert.
Maria Graf, arpa. (4m).

13.00 GRANS INTEGRALS
ELS QUARTETS DE CORDA DE FRANZ SCHUBERT
Quartet de corda, D 94.
Quartet Melos. (19m).
Moviment de Quartet D 103.
Quartet Melos. (9m).
Quartet de corda, D 112.
Quartet Takács. (28m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
LLIBRE VERMELL DE MONTSERRAT: "O Virgo splendens" i "Stella splendens".
Theatrum Instrumentorum. (13m).
GRANADOS: Trio amb piano op. 50.
Trio Gerhard. (25m).
HOMS: Quartet de corda I (1938).
Grupo Pomorski. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.13 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSIQUES DEL MÓN

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimarts.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dimecres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DISSABTE, 3 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
BERNAT: Amor entre runes, sardana.
Cobla Sabadell. Dir.: Joan Francesc Vidal. (5m).
GILI MEMBRADO: El comte Arnau, poema recitatiu.
Sílvia Tarragona i Jordi Tenas, narradors. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (18m).
VICENS: El cant del batre, sardana.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (11m).
ACUÑA: Poema urbà, glossa per a cobla.
Cobla Montgrins. (10m).

10.00 AGENDA MUSICAL

10.05 PENTAGRAMA
Repetició del programa emès el dijous.

11.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 EL DIA DE L'OIENT
Continuació del programa.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 GRANS OBRES
TXAIKOVSKI: El Trencanous, ballet en dos actes op. 71.
Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (81m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICA ANTIGA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dimecres.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el dijous..

03.30 CAPSA DE MÚSICA

DIUMENGE, 4 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
BERLIOZ: Te Deum, op. 22.
Franco Tagliavini, tenor. Nicolas Kynaston, orgue. Cor de nens de la Wandsworth School. Cor i orquestra simfònica de Londres. Dir.: Collin Davis. (52m).
VIVALDI: Nisi Dominus, salm 126.
Teresa Berganza, contralt. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir. Antoni Ros-Marbà. (22m).
SCHUBERT: Tantum Ergo en Mi b M. D. 962.
Gisela Fetting, soprano. Astrid Pilzecker, contralt. Ekkehard Wagner, tenor. Karl-Heinz Schmieder, baix. Cor de la ràdio de Berlin. Orquestra Simfònica de la ràdio de Berlin. Dir.: Dietrich Knothe. (6m).
SEIXAS: Beatus vir.
Jennifer Smith. Magali Schwartz. Fernando Serafim. Cor i Orquestra de Cambra Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. (10m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 APERITIU MUSICAL

13.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
PUCCINI: Manon Lescaut.
Kiri Te Kanawa. Josep Carreras. Paolo Coni. Italo Tajo. Cor i Orquestra del Teatre Comunale de Bologna. Dir.: Riccardo Chailly. (115m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.10 AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

00.30 MÚSICS DE CATALUNYA

01.30 REPERTORI DE CONCERT
Emès el dijous.

02.30 GRANS INTEGRALS
Emès el divendres.

03.30 CAPSA DE MÚSICA

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

BARCELONA (BARCELONÈS)

1 JUNY	**21 h**	Palau	The Newberry Singers. Espirituals negres. (Palau 100. Concert extraordinari).
	21 h	Auditori	Maurizio Pollini, piano. (Ibercamera).
2 JUNY	**21,30 h**	Palau	Tomatito y Amigos. (X Festival de Guitarra de Barcelona).
3 JUNY	**19,30 h**	Palau Robert	Dolors Palau, flauta travessera. Marta Farrés, piano. Debussy, Oltra, Fauré. (Música amb Gràcia).
	20 h	Plaça Pastrana	Oriol Mula, flauta. Lluís Giménez, guitarra. Piazzolla, Machado, Cordero, Pujol. (Clàssica a Horta-Guinardó).
	21,30 h	Casal del Metge	Alumnes del curset d'interpretació. (Joves veus de la lírica).
	22 h	Orfeó Gracienc	Oriol Bordas. Nathan Page. Peter Washington. Alvin Queen. Jazz.
4 JUNY	**22 h**	Palau	José Llerena "Chato de la Isla", cantaor. Lorenzo Gálvez "Ripoll", cantaor. Manuel Carmona "Nene de Graná", cantaor. Magdalena Montañés "Marelu", cante y baile. María Vargas, cante y baile. Sonia García, cante y baile. Isabel Vargas "Mive de Jerez", cante y baile. Antonio Higuero, guitarra. Fernando Moreno, guitarra. (I Festival Flamenco Ciudad de Barcelona).
5 JUNY	**21 h**	Església Sta. Anna	Cor Lieder Camera. Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila i Casañas. Debussy, Badings, Wolf, Reger, Rossini.
	22 h	Palau	Alonso Núñez "Rancapino", cantaor. Santiago Sánchez "Santiago Donday", cantaor. Juan Moneo "El Torta", cantaor. María Vargas, cante y baile. Sonia García, cante y baile. Isabel Vargas "Mive de Jerez", cante y baile. Antonio Higuero, guitarra. Fernando Moreno, guitarra. (I Festival Flamenco Ciudad de Barcelona).
6 JUNY	**11 h**	Palau	Esbart de dansaires de l'Orfeó Gracienc. Dir.: Xavier Bagà. Espectacle de dansa catalana. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	18 h	Palau	Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Gerard Claret, concertino-director. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida. Ofèlia Sala, soprano. Marta Almajano, soprano. Lluís Vilamajó, tenor. Jordi Ricart, barítion. Dir.: Jordi Casas Bayer. *Simfonia núm. 29 i Gran Missa, K. 427* de Mozart. (Els diumenges al Palau).
	20 h	CCCB	Pierre Daniel Réach, piano. Carmen Martínez, piano. Debussy, Messiaen, Poulenc, Fauré. (Europa en Concert).
	22 h	Palau	Antonio Núñez "Chocolate", cantaor. Miguel Flores "El Capullo de Jerez", cantaor. Milagros de los Reyes "La Chiqui de Jerez", cante y baile. Manuel Fernández "Manuel de Palma", guitarra. María Vargas, cante y baile. Sonia García, cante y baile. Isabel Vargas "Mive de Jerez", cante y baile. Antonio Higuero, guitarra. Fernando Moreno, guitarra. (I Festival Flamenco Ciudad de Barcelona).
7 JUNY	**21 h**	Nick Havanna	Maria Lluïsa Cortada, clavicèmbal. Balsach, Guinjoan, Guinovart, Henze, Homs, Ligeti, Llanas, Marco, Montsalvatge, Soler, Taverna-Bech. (XIV Cicle de música del segle XX).
	21 h	Teatre Principal	*El rapte en el serrall*, de Mozart. Dir.: Francesc Guillén. (Òpera Còmica de Barcelona).
8 JUNY	**19,30 h**	Seu Amics dels Clàssics	Elena Higueras de Carvajal, rapsoda. Daniel Blanch, piano. Sagarra, Alvarado, Ibarborou, Schumann, Sotomayor, Maragall, Chopin. (Amics dels Clàssics).
	20 h	Auditori Winterthur	Orquestra de Cambra de l'Empordà. François Ragot, violoncel. Dir.: Carles Coll. Respighi, Txaikovski, Janácek, Sardà, Rodríguez Picó, Britten.
9 JUNY	**21 h**	Palau	Teresa Berganza, mezzosoprano. (Concert de cloenda de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana).
10 JUNY	**19 h**	Seu Amics dels Clàssics	Ma. Rosa Gibernau, soprano. Paquita Casanova, piano. Chopin, Verdi, Tosti, Bixio. (Amics dels Clàssics).
	20 h	Centre Cívic Carmel	Coral Mare de Déu del Coll. Daniel Cubero, violí. Andrea Cubero, flauta. (Clàssica a Horta-Guinardó).
	22 h	Orfeó Gracienc	Randy Greer & Ignasi Terraza Trio. Jazz.
11 JUNY	**21 h**	Palau	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Maite Estrada, soprano. Margarida Lladó, mezzosoprano. Lluís Vilamajó, tenor. Xavier Comorera, barítion. Dir.: Josep Vila i Casañas. Vaughan Williams, autors catalans.

	21 h	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
13 JUNY	**12 h**	Palau	Cors infantils de l'Orfeó Català.
	17 h	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
	18,30 h	Ateneu Barcelonès	Margit Haider, piano. Mozart, Schubert, Rossini, Wagner. (Associació Massià-Carbonell).
	20 h	CCCB	Quartet de Saxòfons Acadèmia. Gaetano di Bacco, saxo soprano. Enzo Filippetti, saxo contralt. Giuseppe Berardini, saxo tenor. Fabrizio Paoletti, saxo barítion. Lovreglio, Françaix, Romero, Gentile, Woods, Rota, Morricone. (Europa en Concert).
14 JUNY	**19 h**	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. Bandes sonores de cinema. (Concert de tarda al Palau).
	21 h	Nick Havanna	Spanish Brass "Luur-Metalls". Carlos Benetó, trompeta. Juanjo Serra, trompeta. Manuel Pérez, trompa. Indalecio Bonet, trombó. Vicente López, tuba. Crespo, Grèbol, Guinjoan, Jobim, Jurado, Marco, Mores. (XIV Cicle de música del segle XX).
	21 h	Teatre Principal	*El rapte en el serrall*, de Mozart. Dir.: Francesc Guillén. (Òpera Còmica de Barcelona).
15 JUNY	**20 h**	Auditori SGAE	Cor Aulos. Dir.: Jordi Piccorelli. Salvador, Oltra. (Nous repertoris).
	21 h	Palau	Orquesta Superior de la Escuela de Música Reina Sofía. (Fundación Isaac Albéniz).
	21 h	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
	21 h	Auditori	London Symphony Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. Strauss. (Ibercamera).
16 JUNY	**21 h**	Auditori	Vladimir Ashkenazy, piano. Mozart, Beethoven, Chopin. (Ibercamera).
	21,30 h	Palau	Orquestra de Cambra de l'Empordà. Jordi Codina, guitarra. Dir.: Carles Coll. Turina, Elgar, Montsalvatge, Turull, Serrat, Grieg. (Concert commemoratiu dels 10 anys de l'OCE).
17 JUNY	**21 h**	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Jaume Aragall, tenor. Dir.: Javier Pérez Batista.
	21 h	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
	22 h	Orfeó Gracienc	Charlie Gabriel Quartet. Jazz.
18 JUNY	**21 h**	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
19 JUNY	**21 h**	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
20 JUNY	**11,15 h**	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Joan Miró, viola. Dir.: Joan Palet i Dalmases. Telemann, clàssics del cinema. (Amics dels Clàssics).
	12,30 h	Església Evangèlica Alemanya	Markus Schykora, tenor. Cor ecumènic de les parròquies de parla alemanya. Filharmonia de Cambra. Dir.: Stephan Lung. Bach.
	17 h	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
21 JUNY	**20 h**	Casa de les Altures	Lluís Avendaño, piano. Maria Antonia Regueiro, soprano. Mariona Rosselló, mezzosoprano. Xavier Baulies, baix. Mozart, Verdi, Solozábal, Gershwin. (Clàssica a Horta-Guinardó).
	19,30 h	Teatre Principal	*El rapte en el serrall*, de Mozart. Dir.: Francesc Guillén. (Òpera Còmica de Barcelona).
22 JUNY	**20,30 h**	Casal del Metge	Patrick Dheur, piano. Txaikovski, Franck. (Europa el Concert).
	21 h	Teatre Victòria	*Die Zauberflöte*, de Mozart. Dir.: Josep Pons. (Gran Teatre del Liceu).
28 JUNY	**21 h**	Teatre Principal	*La filla del regiment*, de Donizetti. Dir.: Francesc Guillén. (Òpera Còmica de Barcelona).
1 JULIOL	**20 h**	Centre Cívic Casa Groga	Coral Parc de la Vall d'Hebrón. Quartet Rom & Suz. guitarres (Ferran Savall, Quim Arau, Joan Mas, Mario Mas). Rodrigo, Bach, Debussy, Telemann. (Clàssica a Horta-Guinardó).

2 JULIOL	**22 h**	Convent Sant Agustí	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Jordi Armengol, piano. Dir.: Jordi Casas Bayer. *Més enllà de la raó*. Brahms, Schumann, Reger, Poulenc, Petrassi. (Grec'99).
5 JULIOL	**21 h**	Teatre Principal	*La filla del regiment*, de Donizetti. Dir.: Francesc Guillén. (Òpera Còmica de Barcelona).
8 JULIOL	**20 h**	Centre Cívic Casa Groga	Associació Catalana d'Acordionistes. Duet Octocorda. Rafael Esteve, contrabaix. Zsolt Tottzer, violoncel. L. Mozart, Benda, Offenbach, Haydn. (Clàssica a Horta-Guinardó).
10 JULIOL	**21 h**	Palau	Concert de cloenda de les Jornades Internacionals de Cant Coral de Barcelona.
12 JULIOL	**19,30 h**	Teatre Principal	*La filla del regiment*, de Donizetti. Dir.: Francesc Guillén. (Òpera Còmica de Barcelona).
15 JULIOL	**21 h**	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. Clàssics de pel·lícules IV.
LA BISBAL DEL PENEDÈS (BAIX PENEDÈS)			
20 JUNY	**18,30 h**	Església	Cors Antistiana i Santa Maria. Pòdium de joves músics. Vent de dalt. L'orgue de la Bisbal.
24 JULIOL	**22,30 h**	Església	Banda Simfònica de Martorell.
CAPELLADES (ANOIA)			
13 JUNY	**10 h**	Paper de Música	Final del 10è Concurs Paper de Música de Capellades.
26 JUNY	**21 h**	Paper de Música	Nabí Cabestany, violoncel. Eladi Dalmau, piano. Bach, Beethoven, Brahms, Cassdó. (Finalistes del 7è Concurs Paper de Música de Capellades).
17 JULIOL	**22 h**	Auditori Font Cuitora	Tees Valley Youth Orchestra and Tees Valley Youth Choir. Dir. musical: David Kendall. Dir. cor: John Forsyth. Dvórak, Elgar.
31 JULIOL	**22 h**	Auditori Font Cuitora	Lancanshire Student's Concert Band. Dir.: Geoff Balson. Vaughan Williams, Sparke, Arnold, Bernstein, Falla, Chabrier, Chance, Brahms, Gershwin, Williams, Lloyd Weber, Barrie, Joplin.
7 AGOST	**22 h**	Auditori Font Cuitora	Toni Subirana, veu i guitarra. Jordi Badia, acompanyament piano. Cançons sobre poemes de Josep M. de Sagarra.
28 AGOST	**22 h**	Auditori Font Cuitora	Barcelona Jazz Orquestra. Randy Greer, veu. Ignasi Terraza, piano. Dir.: Oriol Bordas. Ellington, Basie, Hampton. (Commemoració del centenari del naixement de Duke Ellington).
CERVERA (SEGRIÀ)			
13 JUNY	**19 h**	Teatre Passió	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Maite Estrada, soprano. Margarida Lladó, mezzosoprano. Xavier Comorera, barítion. Dir.: Josep Vila i Casañas. Vaughan Williams, autors catalans.
GIRONA (GIRONÈS)			
3 JUNY	**21,30 h**	Teatre Municipal	*Il barbiere di Siviglia*, de Rossini. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
EL MASNOU (MARESME)			
6 JUNY	**18 h**	Església	Orfeó Català. Dir.: Josep Vila i Casañas. Autors catalans.
OLESA DE MONTSERRAT (BAIX LLOBREGAT)			
12 JUNY	**21 h**	Teatre Passió	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Maite Estrada, soprano. Margarida Lladó, mezzosoprano. Lluís Vilamajó, tenor. Xavier Comorera, barítion. Dir.: Josep Vila i Casañas. Vaughan Williams, autors catalans.
PERALADA (ALT EMPORDÀ)			
10 JULIOL	**22,30 h**	Castell	Cobla La Principal de la Bisbal. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Margarida Lladó, mezzosoprano. Lluís Vilamajó, tenor. Xavier Comorera, barítion. Dir.: Josep Vila i Casañas. Autors catalans.

REUS (BAIX CAMP)			
1 JUNY	**21 h**	Teatre Fortuny.	*Il barbiere di Siviglia*, de Rossini. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
13 JUNY	**19,30 h**	Prioral St. Pere	Josep M. Mas i Bonet, orgue. Franck, Messiaen.
SANT CUGAT DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)			
5 JUNY	**22 h**	Centre Cultural	*Il barbiere di Siviglia*, de Rossini. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

Manuel Porta

Triomf de Brotons com a director i compositor

Concerts Simfònics al Palau (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orquestra Simfònica del Vallès. Manuel Porta, violí. Direcció: Salvador Brotons. Brotons, Sarasate, Ravel. Palau de la Música Catalana. 17 d'abril de 1999.

Per F.T.-B.

Una primera impressió: ens agradaria escoltar el violinista Manuel Porta en una obra menys virtuosística i de pur lluïment de cara a la galeria que la *Fantasia sobre temes de Carmen*, en què Pablo Sarasate posa la seva capacitat desbordant en el dibuix d'arabescs gairebé impossibles sobre la música de Bizet, la clàssica *espagnolade* a la francesa, que amb totes les seves complicacions poc espai deixa perquè el solista posi de manifest el seu temperament veritablement musical. Per la versió valenta, segura i espectacular, diríem que Manuel Porta té molt més a dir que no el pur joc virtuosístic que va mostrar el seu infal·lible mecanisme.

Un altre punt per remarcar és que l'Orquestra del Vallès segueix un procés ben positiu en la qualitat instrumental i conjunció, aspectes en què el treball de Brotons està donant resultats de plausible eficàcia i brillantor.

L'aparent simplicitat de la música de Ravel pot constituir una mena de vel que amaga el valor d'unes orquestracions genials i mai gratuïtes amb les quals Ravel demostrava la seva genialitat per crear atmosferes d'expressiva poesia, com és la de la seva *Pavana per a una infanta difunta* o bé endinsar-nos en l'erotisme del ritme obsessiu que es desenvolupa amb creixent nervi en el seu *Bolero*. D'aquestes partitures, Brotons n'oferí unes correctes versions, més lírica la *Pavana* i potser una mica metronòmica la del *Bolero*.

Amb tot, la nota més interessant del concert la constituí l'audició de la *Tercera Simfonia* del mateix Brotons, una obra que el públic bastant nodrit del Palau escoltà amb interès i acollí amb entusiasme. L'obra destacà com un dels treballs més reeixits de Brotons, tant per l'equilibri del seu desenvolupament formal, com per la rica coloració de l'orquestració.

Un Hall glaçat i poc acollidor

Festival de Guitarra de Barcelona. Jim Hall Quartet. Luz de Gas. 14 d'abril de 1999.

Jim Hall

Per ALBERT SUÑÉ

Jim Hall és considerat un dels guitarristes més fins, pulcres i subtils del jazz. Però, en el seu concert a Barcelona, el músic nord-americà fou una pàl·lida ombra de si mateix. Diuen les cròniques que la seva guitarra es va perdre en aquests aeroports de Déu i va haver de tocar amb una altra. Això sí, del mateix model.

Aquest fet podia haver descentrat Hall. Però una curta estona. És a dir, aquella estona que necessita qualsevol músic per familiaritzar-se amb un instrument que, malgrat conèixer a la perfecció, no és el seu.

Jim Hall va estar sempre més pendent de la guitarra que no del concert. Vinga tocar els botons, vinga mirar-se-la, però de coses, amb prou feines en va dir. La seva fou una actuació decebedora. Perquè es mostrà com absent, com aclaparat pel pes d'una responsabilitat monumental. Fins i tot semblà que amb prou feines s'aguantava dret.

I tot el que eixí de la seva guitarra fou d'una fredor enorme. De fet, finesa, pulcritud i subtilitat han d'anar unides al mot *feeling*. Perquè per molt subtil i fi que un sigui, si el que expliques es queda a l'escenari, malament rai. A més, Hall amb prou feines frasejà. Es limità a puntejar la guitarra sense voler entrar de ple en la improvisació. Paradoxalment, quan el concert ja acabava, fou quan semblà deixondir-se del seu especial nirvana. Va ser quan el grup es dedicà a interpretar un tema *funky*. Aleshores, amb nou so inclòs, Hall mostrà la classe que havia d'haver fet sorgir molt abans.

Tot plegat, una autèntica llàstima, perquè els temes estaven molt ben organitzats i harmonitzats. Allà tot s'ajustava com un rellotge suís. Però, gràcies a Déu, el guitarrista tenia tres magnífics músics al seu costat: Chris Potter (saxo tenor), Scott Colley (contrabaix) i Terry Clatke (bateria). Especialment els dos primers, pletòrics d'idees i d'intenció, posseïdors d'una esplèndida gamma de matisos, elevaren la qualitat d'un concert que, sense ells, s'hauria convertit en un funeral.

Ramon Oller estrena espectacle al Festival de Granada

Per RRMC

El coreògraf català Ramon Oller, director de la Companyia Metros, estrenarà l'espectacle *Frontera. El jardín de los gritos* a l'edició d'enguany del Festival de Granada.

Aquesta serà la participació catalana més important en aquesta manifestació que de forma habitual compta amb una presència artística destacada de casa nostra. Recordem en aquest sentit que a l'edició de l'any passat, la Companyia Gelabert-Azzopardi va estrenar l'espectacle coreogràfic *Zum zum ka*, del mateix Cesc Gelabert amb espai escènic de Xavier Amat.

La proposta de Ramon Oller integra flamenc, clàssic i contemporani i compta amb la col·laboració de dues ballarines de gran prestigi, la flamenca Belén Amaya i la clàssica Trinidad Sevillano. Al mateix temps, Ramon Oller dirigirà un curs de ballet contemporani en el marc dels habituals Cursos Manuel de Falla.

La presència catalana s'amplia amb la figura del jove pianista Daniel Ligorio, que actuarà en un concert en el qual pren part The King's Consort, solistes vocals i l'Orquestra Ciutat de Granada, dirigits per Robert King. També intervindrà el grup Musica Reservata de Barcelona en dos concerts de característiques molt oposades. El primer sota la direcció de Peter Philips centrat en el repertori barroc que li és habitual i el segon sota la direcció de Joan Grimalt amb la interpretació de la contemporània *Stimmung* de Stockhausen. Com és habitual els darrers anys, des que es va fer càrrec de la direcció Alfredo Aracil, cada edició del Festival de Granada és presidida per un tema argumental. Tema que, si de vegades s'ha concretat en noms o cognoms específics, com és el cas de l'edició de l'any passat centrat en la figura de García Lorca, enguany es mou en el camí d'una certa abstracció en respondre al concepte *Extralimitacions*, basant-se en el fet que es tracta del festival que marca la incidència entre dos segles.

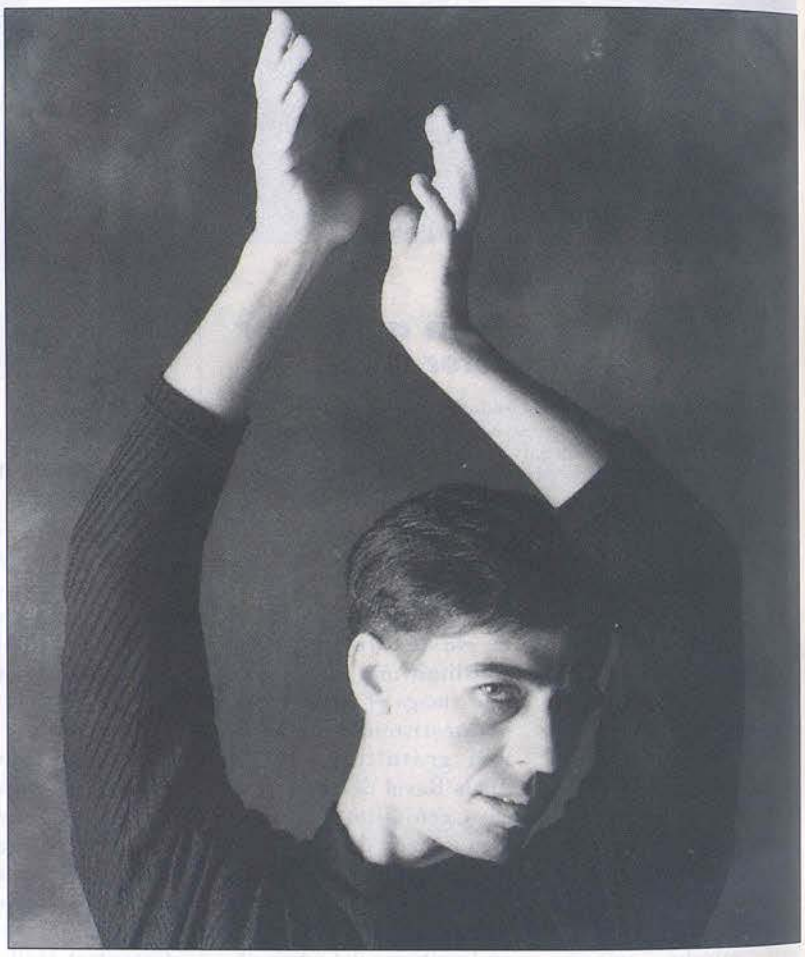

Ramon Oller

A l'acte de presentació barcelonina de l'esdeveniment, Alfredo Aracil va oferir un discurs justificador tan brillant com prefabricat, útil en tot cas per defensar el contingut de la programació. Tant com segurament ho hauria estat per justificar-ne un altre de força diferent. En tot cas, va afirmar també que aquest mateix tema presidirà l'edició següent.

L'equip de dissenyadors barcelonins Saura-Torrente una vegada més ha estat el responsable del vistent apartat d'imatge plàstica basant-se en una idea d'una gran brillantor i encant colorístic. Seguint l'ideari dels darrers anys, el Festival de Granada ha deixat de ser aquell *continuum* de grans noms de la música i el ballet internacional per intentar oferir una programació molt dirigida, gens acumulativa de propostes deslligades. Noms autènticament grans en el sentit marcat pel gran *merchandising* musical internacional, n'hi apareixen pocs. Esmentem l'actuació de la Simfònica de Viena dirigida per Georges Pretre i també de l'Orquestra de la Ràdio de Baviera

amb Lorin Maazel. El repàs dels grans noms passa pel conjunt The Scholars, responsable també d'un curs.

Hi apareixen, naturalment, figures espanyoles estel·lars, com és el director zamorà Jesús López Cobos, al capdavant d'una modesta Orquesta Ciudad de Málaga; el de María Bayo, que cantarà les *Siete canciones populares españolas* de Manuel de Falla amb la Simfònica de RTVE; l'Orquesta Nacional de España, el Coro Nacional de España, Coro de RTVE i Coro de la Presentación de Granada, dirigits per Laszlo Heltay, interpretaran la impressionant *Vuitena* de Mahler. El Cor de The King's Consort oferirà el *Requiem* de Mozart en la versió que Chopin va voler que fos interpretada en els seus funerals a La Madeleine.

Un altre nom que cal destacar és el de l'Orquestra i Cor de La Fenice, que oferiran dos concerts sota la direcció d'Isaac Karabtxevski, el primer dels quals l'inaugural.

Oller uneix el món del flamenc i el clàssic en el seu espectacle

En el camp del ballet, s'ha de fer esment del Ballet de l'Òpera de Zuric i del Nederlands Dans Theater III que dirigeix Jiri Kylian, en la seva formació integrada per membres veterans. També hi intervindrà la Compañía Andaluza de Danza que dirigeix José Antonio. La programació ret homenatge a Joaquín Turina, en l'avinentesa de commemorar-se enguany el cinquantenari de la seva mort, amb una sèrie de sis manifestacions titulades Café Concierto a càrrec de la soprano Mariola Cantarero i el pianista Enrique Rueda. També serà homenatjat el gran músic de jazz Duke Ellington en una altra sèrie de Café Concierto, amb interpretació de Celia Mur –veu–, Fabio Miano –piano– i Luis Llario –contrabaix.

El flamenc està representat de forma significativa, ultra l'esmentada presència de la companyia que dirigeix José Antonio, per diferents sessions titulades *Trasnoche flamenco* que s'escampen arreu del Festival en diferents espais significatius, com són la Peña La Platería de l'Albaicín i la Cueva La Fragua del Sacromonte.

L'entorn en el qual es produirà el Festival –que tindrà lloc entre el 18 de juny i el 4 de juliol– bàsicament és el recinte de l'Alhambra, amb els emblemàtics espais del Palau de Carles V, jardins del Generalife, Auditorio Manuel de Falla, Patio de los Arrayanes i també altres àmbits de la ciutat, com el Monestir de San Jerónimo, la Catedral, etc.

19è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS

El Vendrell (Sant Salvador)
del 10 de juliol al 21 d'agost de 1999

JULIOL

10 dissabte
VIOLONCEL·LISTES DE BARCELONA
OCTUOR DE VIOLONCELLES

17 dissabte
ORQUESTRA DE PLECTRO DE CÓRDOBA
Pablo A. Fernandez, violoncel

29 dijous
COBLA MEDITERRÀNIA
COBLA JUVENIL DE BELLPUIG
Vè Memorial Josep M. Bernat

AGOST

1 diumenge
ORQUESTRA DE CAMBRA REIAL CERCLE ARTÍSTIC
Griselda Ramón, soprano
Margarida Buendia, soprano

5 dijous
Paolo Gavanelli, barítion
Alejandro Zabala, piano

7 dissabte
COR DE LA RÀDIO DE PRAGA
ORQUESTRA DE CAMBRA MARTINU

12 dijous
David Geringas, violoncel
Tatjana Geringas, piano

14 dissabte
JOVE ORQUESTRA CAMERATA XXI
Roel Dieltiens, violoncel

19 dijous
ALESSIO BAX, piano

21 dissabte
SOLISTES DE LA ROYAL OPERA HOUSE
Ludmil Anguelov, piano

21 dimecres
JORDI SAVALL, viola da gamba
XAVIER DIAZ, tiorba & chitarra

Entrades numerades: de 1.500 a 2.500 ptes.
Informació: Tel. 977/68 34 68

Organitza: Patronat Municipal Auditori Pau Casals

El Festival de Galícia ofereix una programació d'envergadura

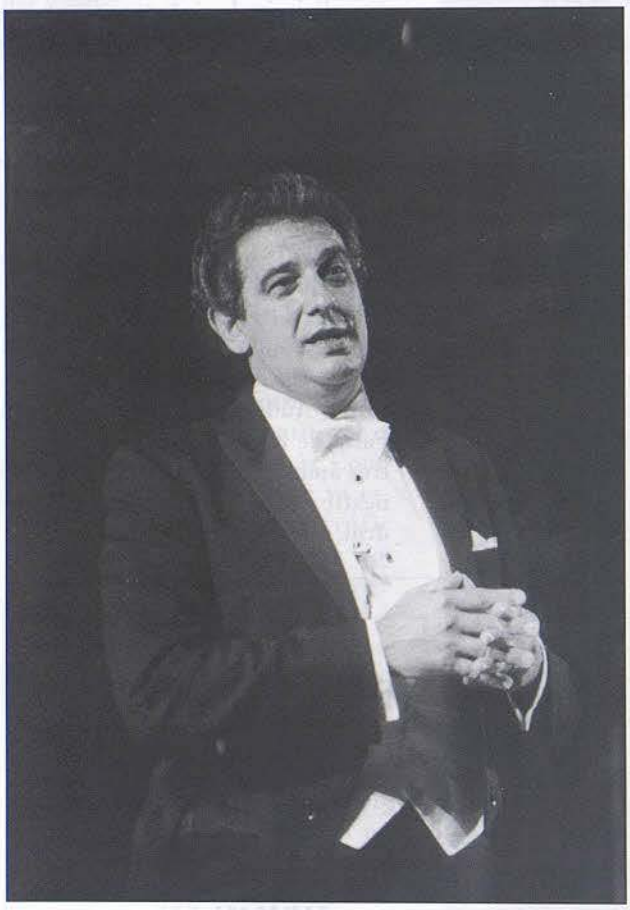

Plácido Domingo i Jordi Savall són dos dels intèrprets destacats de l'edició d'enguany del festival gallec

Per RRMC

Noms tan importants com els de Jordi Savall, La Capella Reial de Catalunya, Aldo Ceccatto, Mstislav Rostropóvitx, Plácido Domingo, Gabrieli Consort, Paul McCresh, Orquestra Nacional de França, The Scottish Ballet, Orquestra i Cor del Volksoper de Viena, Real Filharmonía de Galícia, Helmuth Rilling, Gächinger Kantorei Stugart, Lorin Maazel, Philharmonia Orchestra, i els directors d'escena Lindsay Kemp, Maurizio Scaparro, Ariel García Valdés i el famós realitzador cinematogràfic britànic Peter Greenaway configuren centres d'especial atenció del Festival Internacional de Música de Galícia que se celebrarà entre el 5 i 26 de juliol.

Aquesta manifestació, organitzada en els aspectes tècnics per la productora barcelonina Focus, va ser presentada a Barcelona al Palau Robert en un acte presidit pel conseller de la Presidència de la Generalitat, Xavier Trias, i pel president de la Xunta de Galícia, Manuel Fraga.

Instaurat amb motiu dels actes de commemoració del Xacobeo'99, i amb voluntat de permanència, la seva impressionant oferta el converteix d'entrada en una de les manifestacions musicals més poderoses de totes les que se celebren a l'Estat espanyol. Amb una trentena llarga de manifestacions, la majoria tindran lloc a Santiago de Compostel·la. La Corunya, Vigo i Pontevedra n'acolliran tres i Orense i Lugo una cadascuna. Si hi afegim el Festival Mozart, que tindrà lloc el mes de juny sota els auspicis de la Filharmònica de Galícia, aquest país concentra una oferta musical estival d'una importància extraordinària.

La proposta que ens ocupa és atractiva no solament pel pes

dels noms que aplega, sinó també perquè s'hi proposen produccions –sobre el paper– d'una envergadura i interès remarcables. És el cas de la versió escenificada de *Joana d'Arc* d'Arthur Honneger amb interpretació de l'al·ludida Orquestra Nacional de França i muntatge d'Ariel García Valdés. Peter Greenaway muntarà una acció que respon al títol *100 Objects to represent the World*, catalogada com a òpera conceptual amb muntatge musical generat a l'IRCAM de París.

El director italià Maurizio Scaparro conduirà un espectacle titulat *Las músicas de Lope de Vega* amb l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València. És un muntatge qualificat com a joc escènic per a actors i orquestra. Per la seva part, l'excèntric realitzador teatral britànic Lindsay Kemp serà el responsable de la posada en escena de *La flauta màgica*.

En el pla més estrictament concertístic, la llista ja resulta prou indicativa. Remarquem, en tot cas, que Jordi Savall conduirà el concert inaugural amb La Capella Reial de Catalunya, amb un programa en el qual destaca el *Canto de la Sibila Galaica*. Aldo Ceccatto serà el director base del festival amb direcció de diversos esdeveniments, entre els quals un concert amb la Filharmònica de Brno –constituïda en orquestra del festival–, amb les obres instrumentals de Händel més conegudes, *Música aquàtica* i *Música per als focs artificials*, l'esmentada versió de *La flauta màgica* amb el Coro Orfeón Terra a Nosa, un concert amb obres de Gershwin i Dvorák, i un darrer amb la mateixa orquestra amb obres de García Román i Holst.

Rostropóvitx interpretarà els *Concerts per a violoncel* de Boccherini i de Haydn amb la Real Filharmonía de Galícia i direcció d'Andreas S. Weiser. Plácido Domingo amb Ainoha Arteta cantarà àries i duets d'òpera i sarsuela amb acompanyament de la molt activa orquestra del festival. Paul McCresh i els seu Gabrieli Consort & Players dirigirà la bella *Missa Salisburgensis* de Heinrich Ignaz Franz Biber; Pinchas Steinberg dirigirà *Joana d'Arc* de Honneger, i Max Pommer el *Requiem* de Mozart amb la Filharmònica de Stuttgart i el Cor de l'Òpera de Sofia. Helmuth Rilling serà el responsable de la versió de *La Creació* de Franz Joseph Haydn amb la "seva" Real Filharmonía de Galícia i el Gächinger Kantorei, conjunt del qual així mateix és titular. Finalment, Lorin Maazel homenatjarà Richard Strauss a la segona part del concert que protagonitzarà amb la Philharmonia Orchestra.

Altres esdeveniments remarcables són la versió de la *Misa cubana*, el concert de l'Octeto Ibérico de Violoncelos, el de l'Orquestra Barroca de Sevilla dirigida per Barry L. Sargent amb obres de Boccherini i C. Ph. E. Bach i la *Misa flamenca* d'Enrique Morente interpretada per ell mateix i un conjunt instrumental i vocal. L'apartat virtuosístic es redueix al concert de la pianista Marisa Tanzini en un programa Mozart, Prokófiev i Albéniz.

El privilegiat paisatge urbà de Santiago de Compostel·la serà el marc important on es produirà aquest festival, que compta amb una proposta de preus que, vist des de les nostres latituds, resulta inevitablement envejable. Les localitats més cares costen 4.000 pessetes, excepte en els concerts en què intervenen Rostropóvitx i Maazel, que assoleixen les 5.000 pessetes, i amb l'excepció detonant del que protagonitza Plácido Domingo, en què la localitat assoleix el guarisme de les 10.000 pessetes.

Un pressupost estimat, per bé que no oficialment proclamat, d'uns mil milions de pessetes explicaria "el perquè de tot plegat".

Molt Il·lustre Ajuntament d'Igualada
ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA
CONSERVATORI MPAL. DE GRAU MITJÀ
Mestre Joan Just i Bertran

CURS INTERNACIONAL DE DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

ANTONI ROS MARBÀ

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

IGUALADA

DEL 19 DE JULIOL AL 7 D'AGOST DE 1999

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:
Passeig Verdaguer, 84-86
IGUALADA

Tel. 93 8044155
Fax 93 8055490

A8055427@centres.xtec.es
http://www.aj-igualada.net/escolamusica

Ha dirigit un taller de música espanyola

Pep Prats descobreix l'impressionant món coral d'Estònia

Per RRMC

Josep Prats, director de la Coral Cantiga i principal director associat del Cor de RTVE, acaba de prendre part en un taller dedicat a música coral espanyola que ha desenvolupat a Tallinn, la capital d'Estònia, de la mà del Cor Nacional d'Estònia, una formació professional. Ha estat una aventura de característiques especialment gratificants, que creiem oportú mostrar pel seu interès i per reflectir una realitat enormement suggeridora i no menys enormement desconeguda.

Habituat a ser reclamat a diversos indrets de l'estranger per fer-hi cursos i tallers, la invitació per fer-ne un a Tallinn no li va produir un interès, en principi, especial.

–Fa tres anys que dirigeixo un taller de música espanyola –bàsicament catalana, però– a Linz. En aquest cas el problema era que es tractava d'un cor d'homes i jo no estic acostumat a treballar amb aquest tipus de formació. Jo mai he dirigit cap cor d'homes. A més, costa molt trobar-li repertori específic. I també vaig veure que ells participaven del tòpic que la cosa espanyola és bàsicament el flamenc i jo els vaig haver d'advertir d'entrada que a Espanya el repertori coral bàsicament es troba al Nord.

A la fi, després de diversos contactes, va poder establir una proposta de programa variat, en la qual el repertori català hi tenia, gairebé obligadament, un paper molt destacat.

–Té gràcia fer repertori català a 2.000 quilòmetres de distància de casa...

...deixa anar Pep Prats. I després afegeix:

–Aquí s'ha perdut la tradició de cors d'homes i tanmateix és molt valuosa. I hi ha molta diferència entre el cant a veus d'homes sols i a veus mixtes. I això es pot veure en temes tan coneguts com L'emigrant *o* L'Empordà, *que sonen molt diferent.*

A la fi Pep Prats va confegir un taller obert amb el "Mariam Matrem" del *Llibre Vermell de Montserrat* i va continuar amb obres de Joan Brudieu, Narcís Casanovas, Antoni Nicolau, Amadeu Vives –per descomptat, *L'emigrant*–, Pau Casals, d'ell mateix, Lluís Millet, Clavé i Morera, a més de cançons tradicionals castellanes,

basques, gallegues, andaluses –aquesta en una versió magnífica de l'enyorat Enric Gispert– i catalana –*El testament d'Amèlia*. Els resultats artístics, que hem pogut comprovar, han estat notabilíssims, sobretot si hom té en compte que el temps disponible per assajar va ser força escàs.

–Són nòrdics... –remarca– *i al principi no cantaven amb gaire entusiasme, però al final van acabar posant-hi emoció. Aquest taller els va permetre descobrir una cultura que no coneixien i que trencava amb els esquemes mentals del flamenc i els toros.*

Pep Prats reconeix que aquest ha estat el projecte que li ha comportat més feina i va quedar sorprès de moltes coses.

–Allà la cultura coral és d'un nivell altíssim. Quan vaig arribar vaig quedar parat de veure arreu tot de cartells anunciant el taller amb la meva foto presidint-los. Vaig quedar impressionat. Allà el cant coral és com un culte. Mira, només has d'adonar-te que tenen un estadi amb una enorme petxina que fa de caixa acústica, sota de la qual caben fins a 40.000 cantaires i fan trobades a les quals acudeixen uns 250.000 espectadors. La primera d'aquestes trobades, imagina't, la van fer el 1869. O sigui que la cosa ve de molt antic. I això en un país que compta amb un milió i mig d'habitants. Acabava els assajos a les dotze i a dos quarts d'una venien nens de les escoles que cantaven a tres i quatre veus sense cap mena de problema.

I tot seguit afegeix:

–Hi ha 45 cors només d'homes.

Troba certes similituds amb la realitat de casa nostra, on el cant coral també esdevé una imatge de consciència nacional, en un país com Estònia que al llarg de la seva existència ha sofert molts atacs a la seva identitat.

–Pensa que dels anys vint als quaranta van ser dominats pels alemanys i després de la guerra mundial pels russos. Ara tornen a gaudir d'independència. Allà tothom sap parlar rus. El seu idioma és força semblant al finès i a l'hongarès, però en canvi el letó i el lituà són molt diferents.

Un altre aspecte que remarca és que allà és molt habitual que els cors cantin obres contemporànies, fet que posa en evidència una realitat molt fibladora a casa nostra.

–Allà els compositors escriuen per als cors. Aquí això no és possible per moltes raons. Els cors som mandrosos a l'hora d'estrenar obres contemporànies i els compositors no n'escriuen perquè ningú no els les estrena. Però a més, els compositors actuals tenen una fòbia a l'estructura melòdica que és la que va bé per a la veu. I d'altra part, la immensa majoria de cors són amateurs i per tant acusen problemes tècnics per acarar segons quin tipus d'obres.

Pep Prats passa una part substancial de l'any requerit per dirigir tallers o concerts a diversos indrets.

–Vaig molt a Sud-amèrica, a Rio de Janeiro faig un seminari de direcció coral i a l'Argentina, a la Patagònia, a Trelew, un poble de gal·lesos a la província de Chubut, que és una regió d'una superfície com tot Espanya. I sempre poso obres de compositors catalans, d'Oltra, Cervera, Taltavull, Cervera... També vaig a Xile.

És un repte important, el que l'espera l'any vinent.

–El 2000 dirigiré el Cant Comú de l'Europa Cantat a Nevers. És un gran compromís, perquè treballaré amb 3.000 o 4.000 cantaires.

Al Cor de RTV té el compromís de fer cada any cinc produccions, algunes s'ofereixen en directe i d'altres només s'enregistren. Es mostra satisfet d'aquesta tasca que li ha permès dirigir propostes tan interessants com un concert monogràfic dedicat a García Lorca amb obres d'Oltra, Castelnuovo Tedesco i Raul Tamara. Concert que es va oferir a la Residencia de Estudiantes. També ha dirigit les *Cançons negres* –les quatre per a cor– de Xavier Montsalvatge i el *Requiem* de Duruflé, que va oferir en concert a Los Jerónimos.

Gran Teatre del Liceu

El Consorci del Gran Teatre del Liceu convoca audicions per a les següents places a l'

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

(Director Musical: Bertrand de Billy)

2 CONCERTINOS

dates de les audicions: 11 i 12 de setembre de 1999

TUTTI:
1 violí I

dates de les audicions: 4 i 5 de setembre de 1999

Les candidatures i el CV s'han d'adreçar abans de les 15.00 hores del 15 de juliol de 1999 al Consorci del Gran Teatre del Liceu (Departament Musical)
Hotel España, Sant Pau 9-11, 08001 Barcelona

Informació:

Tel.: + 34/93 485 99 00 Fax: + 34/93 485 99 19 http://www.liceubarcelona.com

Autopistas
AGRUPACIÓ MÚTUA
Agbar
AIGÜES DE BARCELONA
LA PAERIA
Ajuntament de Lleida
Bassat, Ogilvy & Mather
Bayer
CAIXA DE CATALUNYA
Casinos de Catalunya
CATALUNYA RÀDIO
Central Hispano
CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
El Corte Inglés
EUROMADI
ferrovial
Freixenet
FUNDACIÓ PUIG
fundación TABACALERA
gasNatural
winterthur
GRUPO ZETA
LA VANGUARDIA
Loterías y Apuestas del Estado
OVIDEO TV
Pioneer
Port de Barcelona
fundación retevisión
SIEMENS
TVV
TRASMEDITERRANEA
tve
UNILAND CEMENTERA

Gràcies a tots els Membres d'Honor pel vostre suport. Junts fem la millor de les orquestres. Junts farem realitat el Palau del segle XXI.

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU
DE LA MÚSICA

Commemoració Joan i Ricard Lamote de Grignon

Molt poques vegades es dóna una coincidència commemorativa tan rodona que agomboli dos membres d'una mateixa família com és el cas de la que uneix Joan i Ricard Lamote de Grignon –com és sabut–, pare i fill respectivament.

Així, per una part hom recorda el cinquanta aniversari de la mort del primer i el centenari del naixement del segon, ambdós dues figures insignes de la música catalana d'aquesta centúria. Es tracta de dues trajectòries de característiques dissemblants en molts aspectes i al mateix temps unides de forma absoluta pels designis històrics tan tràgics que els pertocà viure. De forma concreta, les conseqüències de la guerra civil, que els menà a un ignominiós desterrament de la seva Barcelona on ambdós havien desenvolupat fins aleshores la seva vocació musical. Un desterrament fill de la conseqüència i la fidelitat a uns principis ideològics i ètics, d'una elevada dignitat, que van presidir fins als darrers moments la seva trajectòria humana i creativa.

Per a l'imaginari català genèric, el cognom Lamote de Grignon ha estat sempre referència a música catalana genuïna, a amor al país, a creativitat elevada i a ideologia progressista. El mite, fabricat damunt de nombrosos components, entre els quals el de la mateixa comunió en el destí post-bèl·lic, té el mèrit d'obeir a la realitat més exacta com es posa en evidència en els treballs que s'exposen en aquest Tema. Mite i realitat esdevenen d'aquesta manera una sola cosa i això no fa res més que revaloritzar l'aurèola d'aquests dos músics.

Més abocat a la direcció Joan, amb fites tan memorables com el seu pas per la Banda Municipal de Barcelona; més ancorada en la creació Ricard, compositor d'ofici extraordinari i de fina vena poètica, els dos han esdevingut figures cabdals de la història de la música catalana d'aquest segle.

Ambdós han estat, també, imatge d'una forma d'entendre l'ofici de músic, des de pressupòsits de màxima dignitat humana. Els delers de Joan per socialitzar fins a les darreres conseqüències el gaudi de la música, en aquest sentit esdevé una referència d'una altíssima significació.

La tasca mestrívola i inspirada de Ricard, oferint a les noves generacions el llegat d'una obra reconeguda però digna encara d'una superior i més aprofundida atenció, constitueix avui mirall on projectar realitats molt suggestives.

El tractament a càrrec de dos profunds coneixedors de la figura i tasca d'ambdós Lamote de Grignon creiem que ajudarà a enriquir la seva imatge i a aprofundir-ne el coneixement més exacte.

Joan Lamote de Grignon: la feixuga renúncia

Per FRANCESC BONASTRE

Aquest any se celebra el cinquantè aniversari de la mort de Joan Lamote de Grignon i Bocquet (1872-1949), commemoració lligada tanmateix a la del seu fill, Ricard Lamote de Grignon i Ribas (1899-1962), de qui se celebra el centenari del seu naixement.

Com acostuma a passar en tantes efemèrides d'aquest tipus a les quals som potser massa avesats, esdevé difícil entreveure-hi aspectes que avui ens puguin cridar l'atenció, especialment quan es tracta de figures que, com la de Joan Lamote de Grignon, esdevingueren prou conegudes del públic barceloní d'aquell moment. Altrament, la societat d'un altre temps forjà un judici, la validesa del qual pot tenir, potser, alguna altra significació per a nosaltres, o, almenys, pot ser susceptible de diversos punts de vista, com tots els fets històrics.

En el cas de Joan Lamote de Grignon hi ha, però, un fil conductor que regeix els destins de tota la seva vida artística i àdhuc del seu captenir humà: des de la seva primera formació musical fins a la darrera alenada de la seva activitat, la idea que regí els seus actes fou l'educació musical del poble. A aquesta comesa dedicà tots els esforços de la seva ferrenya voluntat, poderosa intel·ligència i subtilesa artística.

Joan Lamote de Grignon, nascut a Barcelona el 7 de juliol de 1872, es formà musicalment amb el mestre Josep Abarcat, i després amplià els seus estudis al Conservatori del Liceu, especialment amb Antoni Nicolau (composició), B. Tintoré (piano) i T. Güell (violí). En acabar els seus estudis, obté de seguida un nom en els cercles musicals de la ciutat, adés com a pianista acompanyant, adés com a compositor i director. Obres com les *Cançons catalanes* (1897), el poema simfònic *Mèdora* (1894) i, sobretot, l'oratori *La nit de Nadal* (1902) el convertiren en una figura musical de prestigi.

L'Orquestra de l'Associació Musical de Barcelona

Al costat del Lamote compositor, sorgeix ara el director, en ésser-li encomanada al principi de 1902 la direcció de l'Orquestra de l'Associació Musical de Barcelona, al capdavant de la qual es presentà al públic el 29 d'abril d'aquell any. Aquesta notícia no tindria cap altra importància si no fos per l'ideari que l'impulsava, basat en l'educació musical del poble en una Barcelona llavors emergent en matèria de cultura musical. La recepció del gran repertori simfònic es féu tard i de manera desordenada. Amb això volem dir que no fou coetània amb els fets musicals del moment, i que tampoc no gaudí ni d'un plantejament director ni de l'ajut d'una infraestructura de mitjans; la història, no obstant això, és la història, i hom no pot caure en el risc de remuntar-la: ja és feta.

Basant-se potser en els precedents de Jesús de Monasterio i del seu mestre Antoni Nicolau, gràcies als quals la Barcelona de la darreria del segle XIX pogué iniciar el seu camí vers la normalització musical en el domini del repertori simfònic, Joan Lamote basà la seva actuació al capdavant de l'Orquestra de l'Associació Musical en el coneixement gradual i racionalitzat d'aquestes obres. En principi, partí de l'eix Beethoven-Wagner, tot eixamplant-lo amb les èpoques anteriors des del barroc tardà (J. S. Bach, Händel), i posteriorment, fins a la música contemporània nacional i internacional, a la qual prestà atenció especial. Aquest pla, que avui no només ens semblaria evident sinó fins i tot pueril, es feia en una època en què no hi havia cap orquestra estable, ni el treball de sedimentació d'una cultura musical pública, encetada arran de l'acabament de l'Antic Règim. Amb aquesta orquestra, hi intervingueren solistes instrumentals com Pau Casals, Joan Manén, Joaquim Malats, Enric Granados, Camille Saint-Saëns –que sempre lloà l'expertesa de Lamote com a director– i Jacques Thibaud, i els directors Siegfried Wagner, Vincent d'Indy, Franz Beidler, Gabriel Fauré i Pau Casals. Entre el palmarès aconseguit, esmentem les primeres audicions a Barcelona de la *Missa Solemnis* de Beethoven (1905) i *Les Béatitudes* de César Franck (1908).

Oposicions a la Banda Municipal de Barcelona

Aquesta primera aventura del nostre músic restà truncada per les oposicions a la direcció de la Banda Municipal de Barcelona, càrrec al qual es presentà Joan Lamote. La Banda havia estat refundada el 1886, i posada sota la direcció de Josep Rodoreda; al seu redós es creà també l'Escola Municipal de Música, amb la finalitat de nodrir la Banda de bons instrumentistes. Rodoreda hagué

de dimitir el 1896, i Antoni Nicolau, home enèrgic i eficient, fou nomenat director d'ambdues institucions, bé que es dedicà fonamentalment a l'Escola de Música, i deixà la Banda –de la qual era oficialment el director– en mans de Celestí Sadurní (gendre de Josep Rodoreda), amb el títol de "músic major". Sadurní morí sobtadament a primers de març de 1910, i la plaça fou convocada; el tribunal tècnic, format per Lluís Millet, Antoni Nicolau i Eusebi Daniel, proposà unànimement la candidatura de Joan Lamote, però no fou acceptada per l'Ajuntament, que el 4 d'agost d'aquest any nomenà –bé que efímerament– el mestre Teodoro San José.

La injustícia del cas provocà les protestes de tot el món musical de Barcelona i àdhuc de Catalunya. La resposta de Joan Lamote fou una altra: fundar, només amb els seus cabals –fruit de la venda dels drets de les seves obres de més èxit– una institució amb la qual pogués consolidar la seva idea de l'educació musical del poble. I així creà l'Orquestra Simfònica de Barcelona, que en el transcurs dels anys 1910-1925 dugué a terme una tasca formadora única, sobretot durant la primera dècada de la seva formació. L'atmosfera d'il·lusió i el sentit de la dedicació a una gran obra col·lectiva distingí sempre el capteniment del mestre i dels membres d'aquesta orquestra. Joan Lamote no només consolidà l'ideari iniciat amb l'orquestra de l'Associació Musical de Barcelona, sinó que, des de la seva presentació el 1910 fins a la dissolució el 1925, sense cap altre lligam que el compromís propi i la dedicació dels seus músics, pogué elaborar amb llibertat el desenvolupament de la idea. Aquesta orquestra fou la que intervingué en l'estrena a Espanya de la *Missa en Si menor* de J. S. Bach, al Palau de la Música Catalana de Barcelona, el 21 de novembre de 1911. Mentrestant, la fama de director de Joan Lamote creixia tant a Catalunya com a Espanya i a l'estranger: el febrer de 1913 dirigí la Filharmònica de Berlín (amb un programa que incloïa *La nit de Nadal*) i el març de 1914 l'Orquestra Blüthner de l'esmentada ciutat.

El dilema: l'OSB, la BMB

L'Orquestra Simfònica de Barcelona arribà al seu zenit el 1914; mentre eren a Bilbao fent una gira, Joan Lamote rebé un telegrama de l'Ajuntament de Barcelona, en què se li comunicava la revocació de l'acord municipal del 1910, i per tant se li reconeixia el dictamen del tribunal que li havia atorgat la plaça. Aquest fou un moment d'importància cabdal per al desenvolupament de la seva vida humana i artística. Per un costat, l'èxit personal com a compositor i la línia d'un concepte, gairebé sacerdotal, de l'educació musical del poble; per l'altre, la seguretat d'una institució pública, potser mancada de continguts per endegar una empresa com la que ell sentia. Quan ho veié clar, s'hi llançà de valent. El 25 de novembre de 1914 presentà a l'Ajuntament de Barcelona un projecte de reorganització total de la Banda Municipal, basada en uns punts fonamentals: la dignificació dels músics, l'exigència artística dels instrumentistes i dels programes, la recerca d'un lloc ideal per als concerts, l'augment de la plantilla fins a 85 músics (l'antiga formació constava de 60 músics) i l'autonomia de funcionament de la Banda respecte de l'Escola. Tot, presidit per la idea d'un autèntic servei a la ciutat, diversificant-ne els continguts: el protocol de l'Ajuntament (la raó històrica de l'existència de la Banda) i l'educació musical de les classes populars (la seva idea futura, que superava el simple esbarjo festiu per constituir una sòlida vertebració d'un programa).

Joan Lamote sabé convèncer l'Ajuntament; en pocs mesos, el seu projecte s'anava fent realitat; la plantilla era al complet el 1919, i els concerts de presentació de la institució renovada s'anaren celebrant al Palau de Belles Arts (1917), al Palau de la Música Catalana (1919) i al Liceu (1919). Sembla evident que, en els moments decisius, degué de pesar el fet que la Banda Municipal de Barcelona era l'única institució musical ciutadana estable, amb els seus membres funcionaris: això, en mans

d'un director intel·ligent i enèrgic, representava una garantia tanmateix única per dur a terme el seu programa integral. I aquesta fou la idea, potser, que Joan Lamote va vendre a les autoritats municipals; idea per a la qual el nostre músic hagué de pagar un preu altíssim: el sacrifici de la seva activitat compositiva, *in crescendo* des del 1897 fins llavors, i, més encara, una contrapartida no sempre ben valorada: la tasca gegantina –realment i figurada– de transcriure per a banda de concert –ell la féu titular "Orquestra Simfònica d'Instruments de Vent"– el gran repertori del simfonisme europeu. Mentrestant, l'Orquestra Simfònica de Barcelona continuà la seva tasca; Joan Lamote, tot i que la seva dedicació més important era la de la Banda, volgué mantenir l'Orquestra fins al darrer moment, fent la mateixa labor amb diversos mitjans. L'aparició de l'Orquestra Pau Casals el 1920 significà l'inici de la davallada de l'Orquestra Simfònica.

La tasca de la direcció de la banda, una vegada assumida per l'Ajuntament i molt ben rebuda pel públic de la ciutat, consumí totes les seves energies. Cert que l'èxit de la comesa fou indiscutible, i que, en alguns casos, extraordinari. L'exemple més conegut és el de Richard Strauss, que escoltant una versió de la Banda del seu poema simfònic *Mort i Transfiguració*, demanà de dirigir-la, i així ho féu el 19 de març de 1925, a la plaça de Sant Jaume; però el més important és que demanà que la Banda Municipal de Barcelona pogués fer una *tournée* per Alemanya, a fi que servís com a model (cosa que es dugué a terme el 1927). L'Exposició de 1929 representà l'inici del cicle dels Concerts Simfònics Populars, que consagraren definitivament la figura de Joan Lamote i el prestigi de la seva idea de l'educació musical de les classes populars. Més encara, l'organització del XIV Festival de la SIMC a Barcelona el 1936 fou encomanada a Joan Lamote, i tothom convingué que la inauguració es fes amb un acte musical digne de Barcelona: un concert de la Banda Municipal al Palau de Belles Arts, amb estrenes d'obres escrites per a banda (Ricard Lamote, Josep M. Ruera, Wladmir Vogel i Florent Schmitt), el 19 d'abril de 1936.

Durant la guerra civil, el paper de la Banda Municipal esdevingué determinant, en una ciutat on la major part d'institucions havien hagut d'emmudir; alguns concerts es feren també per diverses ciutats (Mataró, Manresa, Sabadell, Granollers), a profit dels hospitals de sang i de les Milícies Antifeixistes. I el 1939, el preu pagat per Joan Lamote de Grignon –i pel seu fill Ricard, que el seguí en la desgràcia– fou la repressió que els apartà del càrrec.

L'oportunitat d'anar a València per fundar i dirigir l'Orquestra Municipal fou gairebé la darrera alegria professional de Joan Lamote: allí hi romangué des del 1942 fins al 1947, duent a terme altra vegada una tasca iniciada el 1902, per a la qual tingué encara l'alè suficient. I, a la tornada a Barcelona, el febrer de 1948 pogué gaudir de formar part de l'organització del I Curset d'Instrumentació per a Cobla. Enmig del silenci oficial, la seva vida finí l'11 de març de 1949.

El llegat

Aquestes poques ratlles poc tenen a veure, penso, amb la dinàmica real de Joan Lamote de Grignon. Però ens resta, en primer lloc, el seu exemple cívic i musical. També ens resta acabar de situar la seva figura, d'acord amb els avenços de la musicologia, en el lloc que li correspon com a compositor.

Cal que sentim la seva música, no només per ella mateixa, sinó amb el valor afegit d'un sacrifici que anorreà, conscientment, aquesta important faceta de la seva tasca musical. *La nit de Nadal*, el llarg centenar de cançons, l'obra simfònica i escènica esperen la nostra atenció.

I, finalment, sapiguem que som hereus d'unes bases sòlides forjades amb la intel·ligència, la voluntat i el sofriment de persones que, com Joan Lamote de Grignon, tingueren el coratge de fer les coses ben fetes, i pagant el preu que allò representava.

Ricard Lamote, entre el desconeixement i el noucentisme

Per CÈSAR CALMELL

Una de tantes coses urgents que resten pendents de fer als nostres musicòlegs i historiadors de la música és l'estudi aprofundit del que ha significat l'anomenada Generació de 1920 en el panorama de l'activitat musical d'aquest segle aquí a Catalunya. És cert que ja s'han realitzat algunes investigacions en el camp concret de la història de les institucions, en aspectes de la sociologia musical de l'època, i que també s'han avançat monografies aïllades d'uns pocs compositors; en general, però, aquests estudis, a més de ser migrats i desconnectats els resultats obtinguts –molt d'acord també amb l'aïllament, la desconnexió i la manca de criteris compartits que, com a plaga egípcia, assola l'horitzó de la investigació musical ara i aquí–, encara són insuficients, de moment, per arribar a formular una teoria general susceptible d'articular les aportacions específiques de cada un dels artistes integrants d'aquell grup heterogeni i que, a causa del model proper que ens brindava la literatura o les arts plàstiques coetànies, ens hem precipitat a aixoplugar sota el paraigua omnicomprensiu del concepte vague de "noucentisme". De tothom és sabut que com més dilatat és l'àmbit d'aplicació d'un terme, més imprecís i buit resulta el seu significat, però també, indiscutiblement, més còmoda n'esdevé la utilització, ja que serveix per aplanar lingüísticament totes les diferències de relleu que la realitat dels fets s'entossudeixi d'anar presentant-nos.

El desconeixement general de què encara és objecte, per exemple, l'obra de Ricard Lamote és una manera de certificar la validesa del concepte de Noucents i de categoritzar així de seguida una música que, d'altra banda, ben segur no arribarà mai a posar en entredit els atributs d'obra ben feta, de claredat de concepció, de mediterraneïtat d'inspiració, etc. que se li suposen d'entrada fins i tot molt abans d'escoltar-la. Si una peça musical significativa va ser escrita a Barcelona poc abans de la guerra civil, no hi ha dubte que s'havia de fer ressò irremissiblement –amb la necessitat amb què la conclusió d'un sil·logisme deriva de l'encadenament de les premisses– d'aquell clima cultural, delicat i deliqüescent, cosmopolita, catòlic i conservador però donat –a voltes– a l'entremaliadura de la pràctica de la ironia i a l'elegància de semblar no prendre's massa seriosament l'ofici d'artista, que se'ns ha presentat com un dels períodes més transcendents de la cultura catalana en el seu procés vers la normalització i la consecució d'una majoria d'edat pròpia d'una cultura que a més de ser catalana vol estar integrada com a membre de ple dret en la comunitat espiritual europea.

Ricard Lamote ingressava així, per aplicació expedita de l'imperatiu cronològic, a les files dels compositors del "neonoucentisme" –i diem "neo" perquè el veritable "noucentisme", el de l'Eugeni d'Ors del *Glosari* o el del Josep Carner d'*Els fruits saborosos*, a mitjan dels anys vint ja és història–, de la mateixa manera que el pare, en Joan Lamote –fundador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i director de la Banda Municipal– havia estat, a la vegada, l'home d'acció emprenedor característic de la nissaga modernista. Però les coses no haurien de ser tan fàcils i no ho són gens si ens fixem només en un detall que per si sol malment l'emmirallament de la diàfana successió de moviments estètics que tan sovint ens captiva. Si observem el catàleg d'obres de Ricard Lamote, veiem que en la datació, l'any 36 –la data fatídica del violent esqueixament del clima de normalitat d'una

vida social que venia agresolant-se lentament, contradictòriament però progressiva des del final del segle anterior– marca un moment indubtable d'inflexió dolorosa en les circumstàncies personals de la vida de l'artista –ningú no havia de quedar estalvi dels efectes d'aquella guerra–, però aquell punt de fractura que va ser motiu de l'esfondrament d'un ordre social amb moltes conquestes en el terreny de les llibertats i de la cultura democràtica d'un país, la veritat és que no solament no va interrompre sinó que fins i tot va servir perquè Lamote trobés en la producció incessant de música un antídot contra la desgràcia pròpia de qui sense haver militat expressament en la causa antifeixista, no obstant això i per un cúmul de circumstàncies adverses va ser estigmatitzat de "*rojo separatista*" per les hordes més forassenyades dels vencedors i, en conseqüència, depurat per expedient disciplinari sumaríssim del càrrec de sotsdirector de la Banda Municipal, empresonat, i amb moltes possibilitats de ser finalment afusellat al Camp de la Bota si prosperaven la sèrie de denúncies infundades que li van anar plovent al damunt, algunes de les quals provinents, pel que sembla, de persones pertanyents al cercle de coneixences del mestre i el nom de les quals, malgrat saber-lo, Lamote va preferir no fer mai esment ni comunicar-lo als éssers que més estimava.

Així com la decisió immediata d'alguns compositors com Frederic Mompou o Robert Gerhard va ser emprendre el camí de l'exili o buscar un lloc de residència permanent fora d'Espanya, i així com a d'altres –Eduard Toldrà– optar per quedar-se els va costar el preu de deixar de compondre, per a Ricard Lamote la creació no sembla necessitar un embolcall de condicions precises especials de part del món extern. Ell, a diferència d'altres, sap compondre sota el paradigma de la perfecta autonomia de l'obra musical; molt d'acord amb la concepció stravinskiana de l'objecte musical entès en qualitat d'objecte deseixit de la personalitat sentimental de l'artista i suficientment dotat de lleis objectives com per esdevenir construcció formal desvinculada de les circumstàncies concretes que l'han motivada, l'actitud de Lamote li permet de treballar prescindint de qualsevol referent situat fora del domini estrictament lingüístic que governa la combinatòria sonora. En el context de tasca individual, solitària i autònoma en què s'inscriu la major part de la producció del músic, el noucentisme conforma només un horitzó llunyà de benvolguts records patris rememorats amb fervor ja sigui des de l'ostracisme dels anys passats a València o des de la consciència existencial de pèrdua d'un temps que mai més no tornaria. Fora d'això, i de l'obediència a la consigna orsiana de l'"obra ben feta" –que evidentment no podem fer exclusiva d'un determinat

Ricard Lamote amb la seva esposa

moviment cultural–, l'especificitat nacional i moderna de la música de Lamote transita per camins ben inèdits i diferents dels acostumats.

No deixa de ser reveladora en aquest sentit la novetat expressiva aportada per la que personalment considerem que és una de les primeres peces realment importants en el catàleg del músic –i a la vegada una de les millors obres pianístiques catalanes del segle XX–: els tres *Preludis a l'amic absent*. Dedicats al poeta i amic Ventura Gassol, conseller de Cultura del primer govern de la Generalitat de Catalunya, que va ser empresonat amb motiu dels esdeveniments del Sis d'Octubre de 1934, els *Preludis* inauguren el camí d'un compromís moral de l'artista amb el rigor de la composició, coincident en aquest cas amb el que significa un testimoni profund d'amistat i solidaritat vers l'amic absent detingut, que no s'adeia massa amb l'atmosfera d'estilització elegant, menuda, dins la qual la burgesia catalana més il·lustrada havia acabat per reconèixer-se musicalment ja fos mitjançant la cançó de Toldrà, la lírica intimista del piano de Mompou o el fresc transparent i lluminós de l'orquestració del Gerhard, autor d'obres com *L'alta naixença del Rei en Jaume*. Contràriament, els *Preludis* aporten una densitat expressionista a la literatura musical catalana que no solament els fa ser premonitoris del conflicte entre germans que havia d'esclatar un any després, sinó que avança també alguns dels trets de resignada abdicació enfront de la catàstrofe col·lectiva i de dolç retir en el clos segur de la música que serien característics del Lamote de la postguerra.

D'entrada, el cromatisme intens que travessa aquesta pàgina pianística –i de la qual i veient-ne les possibilitats instrumentals el mateix Lamote va realitzar una transcripció orquestral– l'adscriu a un nucli d'influències molt més centreuropees que

Ricard Lamote, primer per la dreta, en una tertúlia habitual compartida, de dreta a esquerra, amb Baltasar Samper, Manel Blancafort, Eduard Toldrà, J. Gibert Camins, A. Grau i Robert Gerhard, que amb Frederic Mompou formaven l'anomenat Grup dels Vuit

no pas procliva a seguir les novetats d'intranscendentalisme i de fàcil neotonalisme representats per la música francesa del Group des Six. Però el cromatisme dels *Preludis* no arribarà mai a fer trontollar l'eficàcia del mecanisme tonal. Com en el cas del cromatisme de l'Stravinsky de l'"època russa", l'emprat aquí serveix per alentir el ritme harmònic, per esplaiar la narració sostraient-la de la tirania de la direccionalitat però en cap moment posa en qüestió la força atractiva de les cadències. L'interessant és la manera com des d'aquest domini essencialment harmònic on tots els dissenys melodicorítmics que han anat apareixent quedaven primer integrats en la densitat del teixit harmònic que els embolcalla, de sobte, en la secció central del segon *Preludi* s'aprima la textura per deixar planar damunt d'un ritme abressolat però neguitós de la mà esquerra, una melodia en Re menor i àmbit d'octava, melodia de caràcter inequívocament popular i que té un poder extraordinari d'evocació de la figura de l'amic absent però que també, en el context en què funciona, sap fer-se portadora de la veu insegura d'un poble amenaçat. En tot cas, la citació de la cançó popular –literal o imaginada– en els *Preludis* encara apunta a un referent extramusical i rep el seu significat de la funció simbòlica que exerceix. Ben aviat, però, la cançó deixarà de ser un element incrustat en l'estructura per passar a constituir l'eix vertebrador al voltant del qual es treni l'arquitectura de tota la composició; de contingut puntual passarà a ser procediment constructiu; deixarà d'exercir una funció simbòlica per adquirir un paper configurador en la nova narrativa musical desplegada per Ricard Lamote.

Ricard Lamote ens ha deixat un llegat nombrós i molt diversificat que abasta des d'òperes que mai no van arribar a estrenar-se: *Le petit chaperon vert* (1933) fins a peces de música lleugera, com una *Melodia. Foxtrot* (1942) per a contrabaix i piano o una vintena de partitures per a banda sonora de pel·lícules del cinema espanyol de la dècada dels cinquanta. I ens ha donat un conjunt de peces extraordinàries, per anomenar només algunes entre les que hem pogut consultar, com són *Facècia* (1936), *Goya, seis piezas desagradables para 10 solistas* (1944), les sèries de cançons *Quatre estances de Kayyam* (1930) i *Cants homèrics* (1961), o la *Simfonia Catalana* (1950).

I després d'escoltar aquestes peces, el que no s'acaba d'entendre és el llarg silenci i oblit amb què se les ha tingudes tots aquests anys, un silenci que realment diu molt poc a favor nostre. Perquè quan una obra no té altre avalador per ser preservada que el dret que li atorga el fet de formar part del patrimoni històric musical d'un país, podria arribar a justificar-se de no haver sabut actuar-hi més diligentment; però el que ja resulta més difícil de pair es haver-nos dedicat tant temps a tolerar en la foscor una obra viva, inspirada i ben construïda com la de Ricard Lamote, una obra que només necessitaria ser oferta una vegada perquè fos després reiteradament i majoritàriament sol·licitada.

GRUPO ZETA

La clave de la información

Miembro de Honor de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

CARLOS ÁLVAREZ
La nova generació de l'òpera internacional

La temporada del Liceu ens ha tornat a portar una de les joves veus espanyoles que manté el prestigi de la lírica al nostre país. La carrera meteòrica del barítion Carlos Álvarez, l'ha situat en pocs anys com una realitat, més que no una promesa, als principals teatres del món. El seu paper a la *Linda de Chamonix* de Donizzetti, que s'ha interpretat en versió de concert durant aquest abril al Palau de la Música Catalana amb l'excelsa soprano Edita Gruberova, ha tornat a permetre al públic operístic de Barcelona escoltar una de les veus més generoses i professionals del panorama internacional apareguda al nostre Mediterrani.

FOTO: ANTONI BOFILL

Per MÒNICA PAGÈS i SANTACANA

Com s'explica que un futur metge acabi essent un cantant d'òpera?

–Quan una persona es vol dedicar a alguna cosa, de vegades no sempre es compleix, i en aquest cas no es va complir, afortunadament. Jo sempre vaig voler ser metge, però paral·lelament a aquest desig també cantava en un cor. Als set anys ja cantava a l'escolania del meu col·legi. Jo no he pogut concebre la vida sense la música. El meu accés al conservatori va ser als 18 anys, quan em van dir que podia aprofitar el fet que cantava per tenir més coneixements musicals, no per dedicar-m'hi professionalment. Llavors vaig compaginar els estudis de medicina amb els estudis de cant i cantava al Cor de l'Òpera, a Màlaga, amb María José González, la meva primera professora de cant. Després la decisió de deixar els estudis de medicina i dedicar-me exclusivament al cant no va tenir cap mena de pressió, no es va veure condicionada per res. Vaig tenir la sort de conèixer Alfonso León, el meu agent i mestre de cant –això és una cosa estranya que succeeixi, perquè normalment és el mestre de cant qui es converteix en agent i no l'agent qui es converteix en mestre. En aquest cas va ser d'aquesta manera, a l'inrevés del que és normal. L'agent és la persona que necessita tenir el coneixement per després poder representar-te i dir-te que el que estàs fent en aquell moment és el millor que pots fer. Fa molts anys que ens coneixem i estic encantadíssim amb ell. Sempre que hi ha un problema per resoldre el tinc a ell. És molt important tenir algú que sigui la teva referència externa i que alhora sigui qui et digui la veritat, no el que tu vols escoltar. Normalment tothom et diu que ho fas tan bé, que ets magnífic..., però poques persones són capaces de parlar-te objectivament. He tingut molta sort, no només per l'Alfonso, sinó per la meva dona, que la considero molt

responsable del fet que m'hagi dedicat a cantar. Ens vam conèixer al Cor de Màlaga i des de llavors sempre m'ha ajudat a tirar endavant. És important tenir algú que conegui quin és el treball real, que sàpiga quan s'ha de ser dur i crític. Hi ha una anècdota: estava fent La Traviata *a Viena i el descans ve just després de l'ària del barítton, en el segon acte; vaig tenir un gran èxit i quan arribo al camerino em trobo el meu agent i la meva dona que em diuen: "Sí, sí, tot està molt bé, però compte amb això, compte amb això altre..."*

–¿Es vol córrer massa per arribar a l'èxit?

–Potser sí, però no tant perquè se sigui ambiciós, sinó perquè també ens convertim en un producte de mercat i el mercat és així. Potser ara els productes tenen un temps d'assimilació molt curt i a partir d'aquest fet o bé et converteixes en un cantant magnífic o arriba l'etapa de davallada, que és molt ràpida. Són carreres molt curtes, no donen temps a una maduresa real, a una maduresa de la veu i de la persona, com a artista. El risc és ser jove, ambiciós i no tenir una idea clara del que vols fer. Si tens la sort de tenir un entorn que et manté amb els peus a terra, no corres tant risc, però si tens la llavor de l'ambició molt arrelada, possiblement pots arribar a desaparèixer en poc temps dels circuits operístics internacionals.

–El seu debut es pot dir que va ser al Teatro Arriaga de Bilbao...

–Sí, aquesta va ser la primera sortida que vaig fer. Jo estava al Cor de l'Òpera de Màlaga i estàvem fent produccions del Teatro Arriaga i alguna producció del Teatro de La Zarzuela. Això era l'any 1989. A la darreria d'aquest mateix any, a l'octubre, vaig fer el meu primer petit paper, de marquès a La Traviata, *era una producció del Teatro Arriaga i després em van invitar a acompanyar-los a fer una producció de* Marina, *i allí va ser on vaig conèixer el meu agent, Alfonso León. Aquesta va ser la meva primera sortida, el gener del 1990 i després, l'octubre del mateix 90, debutava al Teatro de La Zarzuela i d'allí ja vaig començar a cantar a l'estranger.*

–Són molt pocs anys per a una carrera tan brillant!

–Sí, em considero un privilegiat en el sentit d'haver pogut accedir als escenaris de molt jove però assumint que cada moment era una etapa de perfeccionament, d'aprenentatge, cosa que no tothom pot fer. Aquest és el meu privilegi real. Haver pogut treballar alhora que pràcticament estudiava a l'escenari. Compartia escenari amb gent molt important, aprenia constantment... Arriba un moment que has d'assimilar tot el que has tingut al voltant, poder dir que aquesta és la via que has de prendre.

Carlos Álvarez destil·la simpatia malaguenya per tots costats. La seva presència romàntica de cantant d'òpera –alçada, barba retallada i cabells llargs– no deixa de transmetre't el sol generós d'Andalusia i l'extroversió tan pròpia del sud. És evident que la seva personalitat fàcil i extremament amable, alhora sempre rigorosa i d'una serietat tirant a germànica, li ha donat un passaport eficaç per relacionar-se en el món exigent de l'art. La seva experiència de l'òpera és vocacional i també distanciada, sense perdre el món de vista, sense deixar-se emborratxar per l'èxit. *"Un treballador de l'escena"*, com li agrada definir-se, però un treballador únic, personal, d'unes característiques irrepetibles i que li auguren feina per a molts anys.

–¿Aquest fet li ha suposat haver de fer un doble esforç, haver-se d'esforçar molt més?

–No. Crec que l'esforç ha anat juntament amb la satisfacció i poder gaudir de tot el que he anat fent en cada moment. I com que tampoc no tenia cap ambició, d'haver d'arribar a un punt determinat, d'haver de cantar un repertori determinat... o d'haver de treballar en aquest teatre o en l'altre..., tot el que m'ha vingut ha estat ben rebut. Ha estat una sorpresa i ha significat gaudir del que estava vivint en aquell moment. Potser aquesta falta d'ambició predeterminada m'ha ajudat perquè el treball fos molt més fàcil. I a mi m'ha passat el temps volant, gairebé no me n'he adonat.

–La seva experiència corrobora el fet que per sobre de tot es va a buscar qualitat. ¿Creu que trenca una mica el tòpic que els grans teatres puguin semblar en la majoria dels casos inaccessibles per als joves cantants?

–És molt difícil, però una vegada es demostra que hi ha qualitat i no només la qualitat, perquè hi ha molta gent que té una gran qualitat de veu i que podria accedir a tenir un paper en qualsevol teatre d'òpera, però existeix un altre component que podria ser l'actitud davant del treball, la personalitat, el caràcter de cadascú, aquest tipus de coses que no es valoren de la mateixa manera que la part tècnica, però que influeixen de manera decisiva en el fet que una persona es converteixi en un cantant o que es pugui quedar a casa sense fer res. Jo he tingut aquesta sort. Potser el públic transcendeix molt més la part tècnica.

–Quin marge d'experiència es demana per anar-se introduint en aquest nivell professional?

–Evidentment, aquesta qüestió és un risc que assumeixen els teatres. És una aposta forta i aquesta aposta per mi l'ha feta molta gent. Jo sempre dic que la primera vegada està molt bé que et donin un copet a l'esquena, però després ja depèn de tu. Aquest copet me'l van donar al principi de la meva carrera, però després vaig ser jo qui vaig haver de desenvolupar al màxim de bé les meves qualitats professionals. Després et converteixes en un professional.

–¿Hi ha molta rivalitat entre els cantants?

–Jo crec que establir una competència amb els altres cantants o

contra qui sigui seria una situació absurda, perquè aquest treball, juntament amb el fet que és un treball de conjunt, també és un treball individual i jo no em puc posar amb el treball dels altres, de la mateixa manera que no és just que es posin en el meu. No pots competir amb qui té la veu més gran, qui manté més l'agut... És absurd! Sobretot entre cantants de la mateixa corda. Això m'ho va dir una vegada Joan Pons. Estàvem fent El gato montés, l'any 92, i em va dir que afortunadament hi ha molts teatres i moltes òperes que es representen. El que és difícil és que coincidim tots dos sobre el mateix escenari. Sí que podrem compartir més fàcilment el mateix temps en llocs diferents. Però sobretot em va remarcar que de feina, n'hi ha per a tothom, i sobretot depèn de cadascú, no del que lluitis, sinó de la teva capacitat. I això sí que ho tinc clar des del principi. Es tracta d'una lluita personal i més que competència, s'ha de sentir admiració.

–Quins són els cantants que han estat el seu punt de referència?

–Hi ha persones a les quals t'agradaria assemblar-te, però sobretot hi ha situacions i experiències d'aquests artistes que sí que s'han d'aprendre. Tenir la il·lusió tots els dies de fer la teva feina, i això ho he après de Plácido Domingo; intentar de deixar de ser un artista amb tot el glamour *que comporta i ser cada vegada més un professional, una persona que treballa cada dia i que ha de donar el màxim en cada funció, i això ho he après d'Alfonso León, del meu agent, del meu amic. I ser bona persona ho he après de molta gent, de la meva família. És a dir, que no només es tracta d'artistes, sinó que també hi ha molta gent del teu voltant en qui t'has emmirallar. Evidentment, si només parlem de barítons, trobem Bastianini, que està molt a prop de les meves característiques pel fet de fer el repertori italià, verdià; Warren, McNeal..., tots els cantants dels cinquanta i seixanta, que per a mi és l'època d'or de l'òpera, una època que no es tornarà a repetir, sobretot pel fet de tenir aquesta conjunció de grans veus en un sol repertori, ara gairebé és impossible.*

–Quina és la seva visió del món operístic actual?

–És un altre moment, un moment diferent, sobretot de molta pressa. No només de pressa per part dels cantants, sinó de pressa per part de tothom. Tothom vol més, al més aviat possible, tot es vol tenir al moment..., i això fa escurçar la nostra carrera, perquè et pots trobar que avui et vulguin i demà ja no. Ara també es tendeix molt a valorar el físic dels cantants. Pots trobar que s'escullin més les veus per l'adequació del seu físic al paper que no per la seva qualitat. Les comunicacions són diferents. Abans els cantants podien assajar al vaixell en què viatjaven. Ara seria impossible dalt d'un avió. I això fa que la mentalitat hagi de canviar. Ara hi ha la possibilitat de treballar en més llocs, de ser més conegut, però el que es demana a canvi és una maduresa més gran en el menor temps possible. Tot s'escurça. Aquesta intranquil·litat, aquest estrès, impedeix que la gent no estigui prou relaxada per fer bé el treball. Però es compensa; s'ha de compensar sabent que fas el millor que pots i podent tenir les do-

XIX

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSIQUES DE TORROELLA DE MONTGRÍ COSTA BRAVA

1999

MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ EUROPEA DE FESTIVALS

CONCERTS ORQUESTRALS I CORALS / MÚSICA ANTIGA I BARROCA / RECITALS / MÚSICA DE CAMBRA

❶

Dissabte 24 de juliol
Concert amb antics alumnes dels Cursos Internacionals d'Interpretació Musical
Iñaki Fresan, barítion / **Joan Ramon Sancho,** clarinet / **Rosario Hernández, Joan Orpella, Manel Porta,** violins / **Bernat Bofarull,** viola / **Arnau Tomás, Amparo Lacruz,** violoncels / **Emili Brugalla, Albert Guinovart y Daniel Ligorio,** pianos

Mozart, Brahms, Bartok, Chopin, Fauré, Falla i Guastavino

2.500/1.700/1.000 pts.

❷

Diumenge 25 de juliol
Quartet de clarinets de Barcelona

Farkas, Bartok, Francisco M. Toledo, Mario Ros, Grundman, Jacob, Weill, Ellington, Gershwin i Nagle

1.500/1.000/700 pts.

❸

Dissabte 31 de juliol
Jaume Aragall, tenor
Amparo García, piano

Obres de Bassani, Durante, Tosti, Bellini, Puccini, Verdi, Cardillo, De Curtis i Pennino

8.000/5.500/3.000 pts.

❹

Divendres 6 d'agost
Camerata Romeu, Cuba
Zenaida Romeu, directora

Obres de compositors cubans contemporanis

3.500/2.500/1.500 pts.

❺

Dissabte, 7 d'agost
Joaquín Achúcarro, piano

Chopin

5.000/3.500/2.000 pts.

❼

Dimarts 10 d'agost
Cor Glinka de la Capella de Sant Petersburg
Vladimir Tchernouchenko, director

Polifonia religiosa ortodoxa i cançons populars russes

4.000/2.800/1.500 pts.

❽

Divendres 13 d'agost
Orquestra de Cambra de la Filharmònica de Viena (37 músics)
Claudius Traunfellner, director
Karin Adam, violí

Haydn, Mozart i Schönberg

9.000/6.000/3.500 pts.

❿

Dimecres 18 d'agost
La Real Cámara
Marta Almajano, soprano
Emilio Moreno, director

Les músiques serioses i castisses en temps de Goya

5.000/3.500/2.000 pts.

⓫

Divendres 20 d'agost
Coro Kodaly • Péter Erdei, director
Capella Savaria • Zsolt Kalló, director
Maria Zadori, soprano / **Eva Lax,** contralto

Telemann i Esterházy

5.000/3.500/2.000 pts.

⓬

Diumenge 29 d'agost
Barbara Hendricks, soprano
Roland Pöntinen, piano

Schubert, Wolf, Fauré i Strauss

9.000/6.000/3.500 pts.

CICLE RICARDO VIÑES: EL PIANO AL SEGLE XX (DEL 1900 AL 1940)

❸

Dilluns 26 de juliol
Del 1900 al 1910
Gustavo Díaz, piano

Nielsen, Janacek, Joplin, Scriabin, Ratxmaninov, Debussy, Albéniz, Ravel i Fauré

1.500 pts.

❹

Dilluns 2 d'agost
Del 1910 al 1920
Francisco Sanemeterio, piano

Busoni, Satie, Sibelius, Grainger, Prokofiev, Szymanowsky i Falla

1.500 pts.

❺

Dilluns 9 d'agost
Del 1920 al 1930
Josep Enric Bagaria, piano

Antheil, Stravinsky, Hindemith, Schönberg, Rosevelt, Villa-Lobos, Bartok i Lecuona

1.500 pts.

❻

Dilluns 16 d'agost
Del 1930 al 1940
Jordi Masó, piano

Crawford, Coplan, Gershwin, Poulenc, Britten, Webern, Dessau, Wolpe i Gerhard

1.500 pts.

50È ANIVERSARI DE LA DECLARACIÓ DELS DRETS HUMANS: MÚSIQUES A L'ENTORN DE L'ESCLAVATGE

❼

Dissabte 14 d'agost
La Familia Valera-Miranda

El so cubà

2.500/1.700/1.200 pts.

❽

Diumenge 15 d'agost
Miriam Makeba

La música africana a Europa

6.000/4.000/2.300 pts.

MÚSICA TRADICIONAL CATALANA

❾

Divendres 30 de juliol
Cobla Els Montgrins
Martí Camós, director

Borgunyo, Saló, Serra, Morera, Font, Vilamanyà, Serra, Serrat, Garreta i Viladesau

1.500/1.000 pts.

❿

Diumenge 1 d'agost
La festa d'Ulisses (opereta folk)

Lletra de Jaume Arnella, coreografia de Joan Serra i Joaquim Serra i música de Ferran Martínez

1.500/1.000 pts.

LA MÚSICA DES DEL PROJECTOR

⓬

Dijous 5 d'agost
Don Giovanni (1979)
Joseph Losey, director

600 pts.

⓭

Dimecres 11 d'agost
Carmen (1984)
Francesco Rossi, director

600 pts.

MERCAT DEL MÓN
14 I 15 D'AGOST

⓮

De les 18 h a les 2 h, hi haurà instal·lades parades de venda d'objectes de tota mena de països diversos i s'obrirà la "cuina de menjars del món" on es podran provar els aliments i les begudes més característiques de diverses cultures i països.
Els mateixos dies, de les 19 h a les 20.30 h, a la plaça Pere Rigau, hi haurà diversos actes d'animació com tallers d'henna i perruqueria africana, tallers d'animació musical i contes africans per a mainada.

VENDA D'ENTRADES
Venda anticipada d'entrades:
A partir del 7 de juny pel servei teleentrada de Caixa Catalunya, telèfon 902 10 12 12.
Personalment o per telèfon, de 10 a 13 h i de 17 a 20 h els mesos de juliol i agost, de dilluns a dissabte, a les oficines del Festival, carrer d'Ullà, 26 (al centre de la vila), telèfon 972 76 10 98.
Horaris i llocs dels concerts i pel·lícules: els concerts es faran a l'església gòtica de Sant Genis a les 22.30 h, excepte els de Cobla Montgrins, l'opereta *folk La festa d'Ulisses,* el de La Familia Valera-Miranda i el de Miriam Makeba, que es faran a la plaça de la Vila.
Els recitals de piano del Cicle Ricardo Viñas es faran al Cine Petit i començaran a les 19.30 h.
Les pel·lícules Don Giovanni i Carmen es projectaran al Cinema Montgrí i començaran a les 22. 15 h.

Ho organitza
JM TdM Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí

Hi col·laboren
Germans Badrenas
Catalunya Música
Parròquia de Sant Genís
IM Institut Montgrí
Ajuntament de Torroella de Montgrí
UdG

Ho patronimen
Ajuntament de Torroella de Montgrí
Diputació de Girona
Ministerio de Educación y Cultura
Fundació Caixa Catalunya
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

sis de descans que necessitis. El fet de tenir una agenda més plena et dóna més seguretat, però també tens més responsabilitat, perquè el temps passa de pressa i has d'estar sempre ben preparat en les dates dels teus compromisos.

–Tornant a la qüestió del repertori, voldria que ens parlés de la seva visió del barítion còmic i del barítion dramàtic.

–Quan es fa un paper més dramàtic, en relació amb el tenor, sempre tens la possibilitat de fer el paper de dolent o d'home gran; poques vegades el personatge bo de l'obra. Jo, sortosament, puc canviar de repertori... Hi ha teatres que em demanen un repertori més belcantista, d'altres per a un repertori més dramàtic, verdià... Encara no faré Wagner, i espero que encara passarà molt temps -hi ha tant repertori per fer, fora de Wagner!... Per a mi és divertit i molt estimulant el fet de canviar de repertori. Puc fer des del Barbero de Sevilla, fins a Don Carlo o l'Otello que faré aquest mes de maig. Entremig hi ha tota una gamma de personatges que et permeten anar des del barítion còmic del Barbiere di Siviglia, *fins al més dolent Iago passant per Txaikovski,* Don Giovanni, Linda de Chamonix, *tot aquest repertori. Jo em sento feliç podent abastar tota aquesta extensió de repertori. La policromia m'agrada, fins i tot en els altres aspectes de la vida. Cadascuna exigeix una vocalitat diferent i això obliga, evidentment, a ampliar la teva pròpia capacitat. Això s'ha de saber sistematitzar molt bé. Quan, per exemple, s'està fent un Barbiere, podràs accedir a un Verdi, però no al contrari en pocs dies, un Don Carlo i un Barbiere al cap de pocs dies. D'això depèn la teva salut vocal i el teu èxit. La vocalitat en Wagner, per exemple, és diferent de la que tinc ara, ha de passar una mica més de temps, esgotar una mica més el repertori que estic fent ara. Demana una enorme densitat vocal i això vol temps i treballar certs aspectes de la tècnica. No ho descarto, però ara per ara haig de continuar fent un repertori més d'acord amb la meva vocalitat. L'idioma també et condiciona, en aquesta*

FOTO: A. BOFILL

vocalitat, i jo no puc deixar de ser un cantant llatí. Això et condiciona el teu propi cant i et permet saber quins són els límits del teu repertori.

–Què ha pogut observar dels diferents teatres on ha actuat?

–Hi ha el públic i la tradició del país. Hi ha ciutats que no han tingut gaire tradició i on el públic et rep com pot rebre qualsevol espectacle. En ciutats com Barcelona, el públic et mostra més les seves preferències, el que li agrada. En teatres europeus: la tradició de Viena; la pressió de La Scala; l'ambient social del Covent Garden de Londres; el gust per les produccions tradicionals del Metropolitan i dels teatres nord-americans en general... Cadascun té un posicionament diferent davant de l'òpera i fins i tot pot variar segons el dia de què es tracti, sigui un dijous o un diumenge. Ara hi ha un públic molt eclèctic. Hem de lluitar contra tot el que es presenta al voltant de l'òpera, televisió, cine, teatre... Hem de fer un espectacle atractiu, de qualitat, que és l'única manera perquè la gent, sobretot els més joves, s'aficionin a l'òpera.

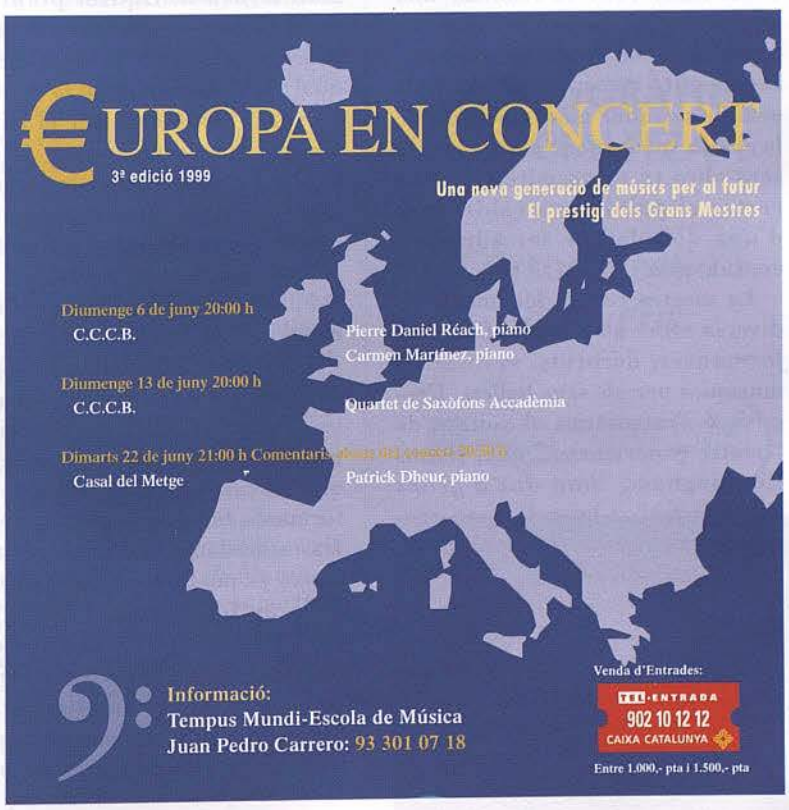

Merce Cunningham a la Fundació Tàpies

Des del dia 5 de febrer al 5 d'abril es va poder veure a la Fundació Tàpies l'exposició dedicada a una gran figura de la dansa moderna, Merce Cunningham, amb motiu de la celebració dels cinquanta anys de la seva trajectòria.

Per PEPA PASAMÓN

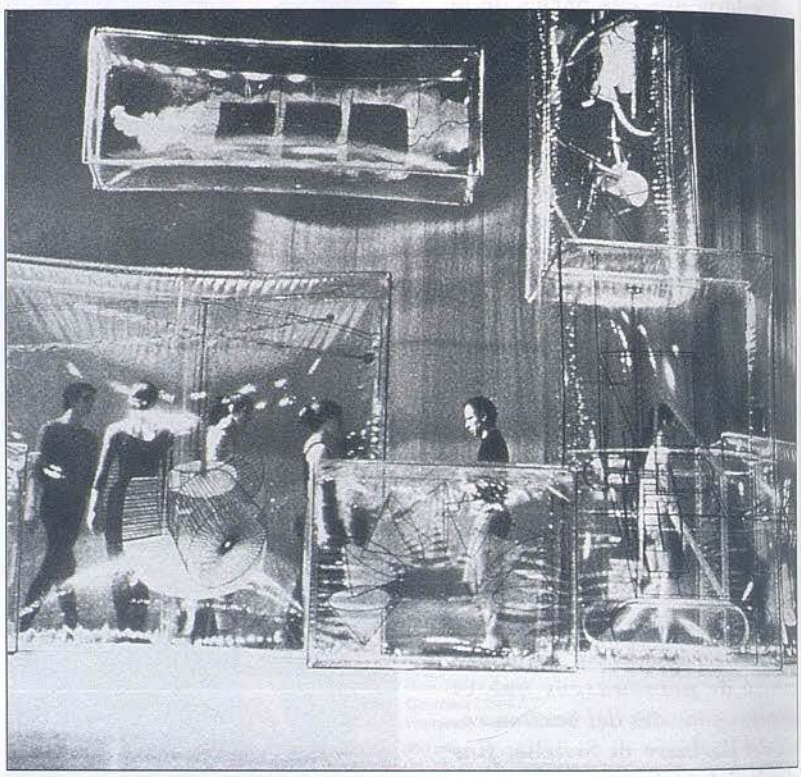

***Walkaround Time* (1968, per Jasper Johns)**

Merce Cunningham va començar a estudiar dansa als dotze anys amb Madame J. W. Barret i posteriorment va anar a la Cornish School (Seattle), on va conèixer John Cage, pianista i compositor, i amb qui col·laborà estretament durant cinquanta anys. Va conèixer Martha Graham el 1939, que el va contractar a la seva companyia. Però al mateix temps va iniciar una carrera independent, i creà el seu propi grup el 1953. L'any 1964 va realitzar una gira triomfal per tot el món i a partir del 1968 va ser un coreògraf reconegut i acceptat al seu país com l'innovador més important de la dansa moderna. Sens dubte, la seva obra va sorprendre i desconcertar el públic i va caldre més d'una dècada per ser admesa i considerada.

La mostra recull documentació diversa sobre les coreografies, *performances*, decorats, vestuaris i músiques per als seus ballets. L'exposició s'estructura al voltant de "quatre experiències" que, segons Cunningham, "*han dut a grans descobertes*", i les relaciona cronològicament amb els fets més rellevants de cada etapa.

La primera experiència fa referència a la separació entre dansa i música. Parteix de la base que dansa i música tenen entitat independent i que no s'han de subordinar entre si. Entén l'acompanyament sonor com un esdeveniment simultani que coexisteix junt amb la dansa. Aquest plantejament té com a objectiu una gran llibertat per a l'expressió individual. Així, desenvolupa la seva coreografia sense conèixer el suport musical que acompanyarà la seva dansa. Es va assegurar la col·laboració de diferents compositors contemporanis: a més a més de John Cage, el virtuós pianista David Tudor, Gordon Mumma, Pauline Oliveiros, Toschi Ichiyanagi...

Dins d'aquesta tècnica basada en la manca d'estructures formals, les operacions aleatòries en la coreografia són la segona experiència que va enriquir la seva particular forma de fer. Aconseguia diferents frases de dansa unides per l'atzar. I això és possible pel fet de no seguir cap forma musical ni estructura narrativa. És el pare dels *happenings* o "operacions fortuïtes", peces on l'atzar esdevé el factor impulsor de les coreografies.

Això també es tradueix en el trencament amb la utilització tradicional del decorat i el vestuari. Recorrerà a dos eminents pintors americans contemporanis. Amb Robert Rauschenberg coincidirà en la idea que la creació està dictada per l'esdeveniment immediat. I Jasper Johns serà el conseller artístic de la seva companyia.

L'obra realitzada en vídeo i pel·lícula forma part de la tercera experiència. Entra dins d'un nou espai limitat i li dóna la possibilitat de mostrar la dansa d'un manera diferent a la que ofereix l'espai escènic.

I la més recent, és la que ofereixen els ordinadors. Merce Cunningham introdueix exercicis de dansa en la memòria de l'ordinador (amb un programa anomenat Lifeforms) que els estudiants poden consultar després.

Cunningham no ha revolucionat només la dansa. Les seves idees han exercit una influència transformadora sobre totes les arts i, especialment, sobre el procés creatiu en general.

AUDITORIS DE CATALUNYA

Auditori Ireneu Segarra de Berga

-Nom: Auditori Ireneu Segarra.
-Adreça: Ciutat, 18, 1r. Berga. Tel.: 93.821.39.53
-Arquitectura: és una casa vella, abans era un bar –cal Pelegrí–, després va ser una acadèmia d'idiomes i actualment una escola de música. Malgrat tot, val la pena recordar que fa molts anys hi assajava el Cor Clavé de la Unió Coral Berguedana; per tant, ja hi ha una certa tradició de fer-hi música.
-Cost de la reforma: 1.000.000 de pessetes.
-Any de la restauració: 1982.
-Propietat: privada, l'escola de música hi està de lloguer.
-Gestió: privada.
-Capacitat d'ubicació d'intèrprets: l'escenari fa 2,5 x 4 m. És apte per a formacions de cambra. Hi ha un piano de mitja cua. La sala està equipada amb tots els aparells per fer-hi enregistraments, televisió, equips de so, etc.
–Funcionalitat i/o polivalència: bàsicament, l'activitat principal és la música, però diverses entitats de Berga demanen l'auditori per fer-hi actes culturals.
–Temporades estables: el Festival de Música Guillem de Berguedà.
–Pressupost: hem de parlar del pressupost del Festival, uns 4.700.000 pessetes, però es tracta d'un festival de tota la comarca del Berguedà.
–Subvencions: de la Generalitat, la Diputació i dels ajuntaments de la comarca, a més dels patrocinadors que troben cada temporada.

Per MONTSERRAT PUIG

Berga és una població de 14.000 habitants i té dues escoles de música: l'Escola Municipal de Música i l'Orfeó Berguedà. La Berguedana de Jazz és una altra formació que fa un concert cada quinze dies, i esporàdicament la Conselleria de Cultura també n'organitza algun. L'Escola Ireneu Segarra té 150 alumnes i van ser els mateixos nens els qui van triar el nom d'Ireneu Segarra per a l'Escola. Joan Cortina n'és el director actual.

–Quina és l'activitat musical que fan actualment?

–Abans fèiem uns cicles de 5 o 6 concerts a la tardor o a la primavera, eren concerts comentats. Ara a l'Escola fem el Concert de Santa Cecília i alguna altra activitat relacionada amb el curs, però hem concentrat tots els esforços en el Festival de Música Guillem de Berguedà, que és d'àmbit comarcal. Hem iniciat una modalitat que ens va prou bé, fer concerts en llocs típics: com una església romànica, una masia, una casa pairal, i hi hem copsat una gran acceptació del públic. S'acostumen a fer els diumenges a la tarda. El Festival dura dos mesos. Pensem la programació d'acord amb l'espai on es farà el concert. Per exemple, un quintet de vent a l'església romànica; el que vam fer a Queralt era un duet de soprano i piano, i per a l'església de Berga, vam convidar el Cor de Cambra del Palau. La idea va sorgir pensant en el futur i les possibilitats de turisme, ja que tenim moltes esglésies romàniques, el Castell de Berguedà, etc. Mirem de combinar la música amb espais d'interès i d'aprofitar altres elements que no siguin únicament musicals.

–Des del punt de vista econòmic, ¿com s'ho fan per mantenir el Festival Guillem de Berguedà perquè els surtin els números i alhora puguin dur-hi músics d'un cert nivell?

–Bé, en primer lloc hem sol·licitat, com tothom, les subvencions de la Generalitat i de la Diputació, després tots els ajuntaments de la comarca hi participen i, finalment, busquem espònsors, i els trobem, com la Caixa de Manresa, un supermercat o gran superfície de la zona, i per a la pròxima temporada ja tenim dues empreses emparaulades, l'una de carn i l'altra de licor. Això ens permet posar el preu de les entrades a 1.000 pessetes, que entenem que és una quantitat molt assequible.

escola de pedagogia musical
MÈTODE IRENEU SEGARRA

CURSOS DE FORMACIÓ PER A MESTRES ESPECIALISTES I PROFESSORS DE MÚSICA 1999-2000

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris
- Informàtica musical
- Gestió d'Escoles de Música

****

TALLERS MONOGRÀFICS ESPECIALITZATS

****

Cursos d'estiu i d'hivern

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

pla de Formació Permanent

Informació:
c/ Mn. Àngel Rodamilans, 130
08222 Terrassa
Telèfon: 93 783 79 72
Fax: 93 786 06 02
E-mail:epm@bcn.servicom.es.
http://epm.interspeed.net
de dilluns a divendres de 9 a 13 del matí

DESPRÉS DE 524 ANYS TREBALLANT AMB INSTRUMENTS DE

CORDA

I INSTRUMENTS DE

VENT

HEM ACABAT AFECCIONANT-NOS A TOTS ELS ALTRES INSTRUMENTS

Port de Barcelona

Autoritat Portuària de Barcelona

Membre d'Honor de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música

CLASSES
DE
CANT
cesc

LI. BARBERÀ, M. BUSQUÉ, M. CASTELLVÍ, A. DE LA CRUZ, C. LLONGUERAS, T. SOLER i C. VIDAL:

Tocar totes les tecles

Edita: Associació de Mestres Rosa Sensat. Col·lecció: Temes d'Infància, 30.

El món de la pedagogia de la música constantment ofereix noves iniciatives que enriqueixen el substrat patrimonial i obren cada dia noves perspectives.

És en aquest context genèric que cal situar el llibre que ens ocupa. Un llibre que neix amb la voluntat clara de facilitar la tasca dels educadors de nens de zero a sis anys d'edat, sobre la base de la tria d'un seguit de cançons damunt les quals s'ofereixen les consegüents propostes sobre la forma de ser treballades amb els infants. Són cançons que fugen deliberadament del món més conegut i ja llaurat, almenys en bona part, que d'una banda són analitzades en els seus trets de més interès pedagògic i de l'altra s'hi obren vies de transmissió i praxi per als alumnes.

En la introducció del llibre es deixen molt clares les intencions en afirmar que "*Ens hem adonat que els nens petits volen obres simples tant d'estructuració com de temàtica i instrumentació, i precisament la música del nostre segle no es caracteritza gaire per aquesta simplicitat.*" I més endavant: "*Aleshores vàrem mirar altres èpoques i estils, buscant obres poc conegudes i que potser per la seva temàtica, o la seva complexitat, o el seu autor inconegut, o el seu estil ignorat, haurien pogut semblar obres poc adients per als més menuts.*"

A partir d'aquesta declaració de principis hom exposa les diferents cançons explicant l'autor, en el cas de ser conegut, o posant en evidència el seu origen anònim quan és el cas, l'època, els referents bibliogràfics i definitivament les seves característiques formals. A continuació hi ha un cabdal capítol sota l'epígraf "Elements que s'hi han treballat", títol prou explícit que deixa pas al següent, "Com s'han treballat aquests elements", capítol igualment rellevant, en el qual es fa una proposta d'un clar contingut pedagògic –terme obligadament recurrent–, i que de fet esdevé la justificació fonamental del llibre.

D'un llibre fet per pedagogs, per tant amb una dimensió pragmàtica molt acusada, més que no teòrica, sense més ambicions que esdevenir un material útil per a mestres. ● **J.C.C.**

CAPDEVILA i FONT, MANUEL:

Tretze anys de Joventuts Musicals de Barcelona

Editorial Boileau.

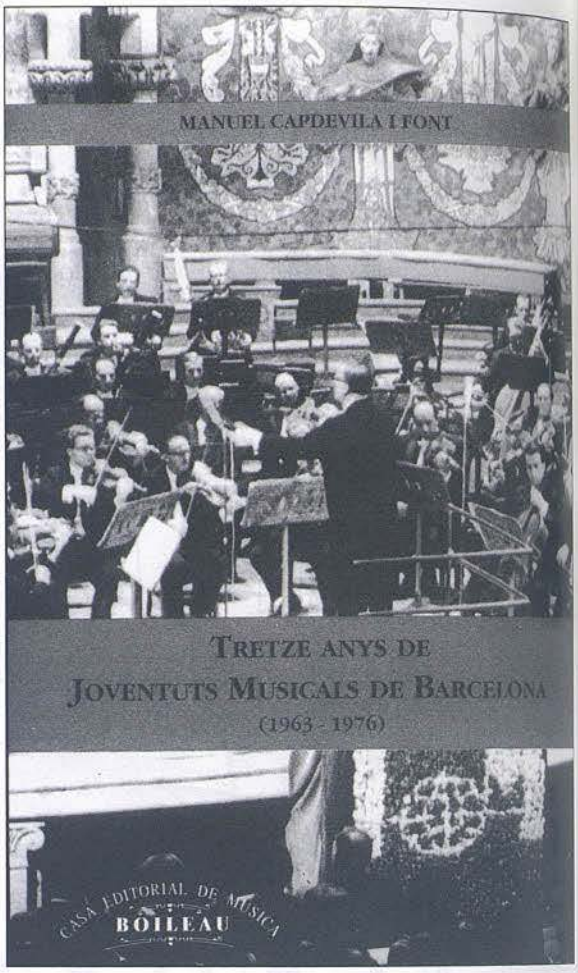

Manuel Capdevila és un home que a l'època a la qual es refereix el títol del llibre va tenir una actuació molt destacada en la vida musical barcelonina. Aquest llibre pretén ser, sobretot, la constància d'aquesta realitat.

Mitjançant una narració molt càlida, l'autor llança un discurs basat en uns quants eixos fonamentals. En primer lloc l'enumeració exhaustiva, molt exhaustiva, dels fets que va protagonitzar i va viure amb una gran intensitat. A cavall d'una memòria envejable i segurament d'un arxiu molt ben ordenat, Manuel Capdevila historia tàcitament una munió de dades d'un considerable interès, fet que d'entrada atorga al llibre una funcionalitat ben concreta.

En segon lloc el judici personal, per tant subjectiu, dels fets. Aspecte, aquest, tan palès com obert a interpretacions o valoracions d'índole molt variada sobretot tenint en compte que l'autor en més d'un cas es manifesta de manera molt directa, per dir-ho de forma eufemística. Finalment, i això en un pla implícit, o sigui que apareix per deducció fàcil i còmoda, la mostració sintètica i detallada de la realitat de la vida musical d'aquells anys tan importants per a la música del país.

Esdeveniments com la creació del Festival Internacional de Música de Barcelona, el Cicle d'Iniciació Musical dels Escolars, Serenates al Barri Gòtic, el Concurs Francesc Viñas, la mateixa constitució i primers anys de Joventuts Musicals de Barcelona i d'altres s'exposen en primera persona, sense, per tant, deixar escletxa per al contrast d'opinions, en el que esdevé un document apassionant d'unes vivències que el seu autor rememora, justificadament, amb un molt perceptible entusiasme.

Hi ha una mica allò de "quan érem capitans" idealitzador, en el bo i en el dolent, que esdevé gairebé una mena de leitmotiv conductor. L'escriptura és molt planera pel que fa a la dimensió formal, sempre en primera persona, amb acusat to de confidencialitat, de cosa escrita molt per al propi gaudi i expansió personal. ● **J.C.C.**

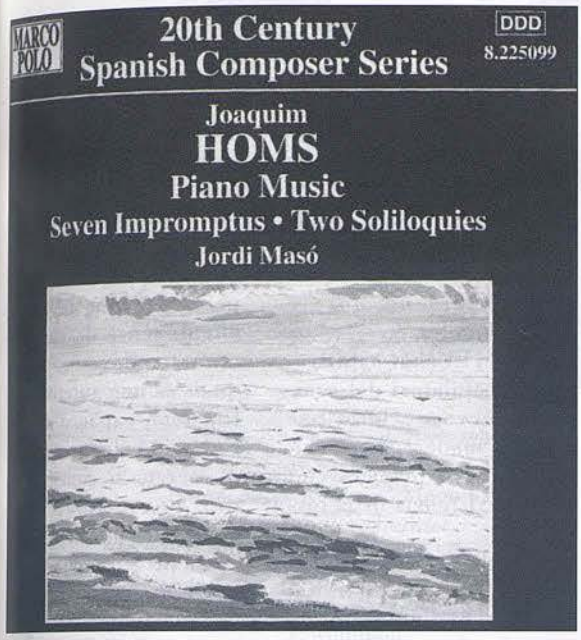

JOAQUIM HOMS: *Piano Music*

Jordi Masó, piano.
Marco Polo.

Un encomiable esforç de producció està menant a deixar constància d'una part substancial de l'obra pianística de Joaquim Homs en aquest compacte que s'inclou en el catàleg del segell multinacional Marco Polo. Es tracta, doncs, d'un intent important per tal d'afavorir l'assentament històric i alhora la projecció internacional d'una de les figures més rellevants de la música catalana d'aquest segle. En aquest sentit, només podem felicitar-nos-en.

I encara més quan els resultats són d'un notabilíssim interès. El lector mínimament atent sap molt bé que fer front a una obra de característiques tan riques i complexes com la de Joaquim Homs no constitueix una tasca fàcil. Joaquim Homs escriu des d'una fidelitat molt assumida als postulats avantguardistes de la música de la primera meitat del nostre segle, i d'una manera especial al llenguatge dodecafònic que ell, amb el seu mestre Gerhard, introduí a casa nostra, fet que atorga a les seves composicions una dimensió intel·lectual i especulativa en el pla morfològic molt depurada. Tanmateix, el compositor barceloní, com a artista que és per damunt de tot, és amatent en gran manera a la dimensió expressiva; transmet sempre la seva necessitat de projectar sentiments, estats d'ànim, emocions i, en definitiva, transcendència. I aquesta és una dimensió que sobre la base de llenguatges com els que ell empra, exigeix una molt depurada complicitat de l'intèrpret per tal que suri i es manifesti.

I aquest és el mèrit del pianista Jordi Masó, que una vegada més –com ja havia fet amb l'obra de Gerhard i amb la de Mompou–, mostra una extraordinària capacitat per penetrar en allò més essencial de les partitures. En el metallenguatge al marge de l'estricta, exclusiva i estricta sígnica o ortografia. Masó és un pianista que té molt clar que l'art del so és també un art sensitiu, no estrictament intel·lectual. Un art que ha de remoure l'ànim. I així, aquest deler tan genuïnament i intrínsecament artístic sura arreu i fa que emergeixi d'una obra, en principi hermètica com aquesta, el seu més valuós doll poètic, sovint amagat darrere d'un matís gairebé imperceptible. ● **J.C.C.**

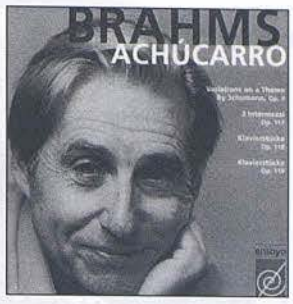

Brahms/ Achúcarro

Joaquín Achúcarro, piano.
Ensayo.

El segell català Ensayo acaba de produir un disc que amb molta probabilitat figurarà entre els més notables del seu, d'altra banda, prou conseqüent catàleg. Enregistrat a l'Auditori de Sant Cugat del Vallès, de característiques molt favorables per a aquesta tasca, uneix dos noms –creador i intèrpret– que tenen en comú haver confegit l'un, i estar confegint l'altre, sengles historials marcats pel rigor, pel delit del treball profund, mai no apressat, obsessivament delitós de transcendència.

El procés creatiu de Johannes Brahms es modela damunt una successió de passes molt pensades, molt responsables a través de les quals camina implacablement, però sense escarafall de cap mena, vers l'absolut. En certa manera, la trajectòria del bilbaí Joaquín Achúcarro es basteix també sobre una successió de petites fites molt elaborades en un caminar segur i intel·ligent, d'una acusada autoexigència.

Si així es fa palès a les seves feliçment sovintejades presències concertístiques a casa nostra, aquí es manifesta en la compromesa aventura de l'enregistrament, de confecció inevitablement freda i "industrial", si se'm permet l'expressió, que d'altra banda incideix sobre un material molt delicat, molt sensible, que és el recorregut pianístic en què se sintetitzen gairebé quaranta anys d'obra de Brahms. Hom camina des de l'*opus 9*, unes entranyables i gairebé juvenils *Variacions sobre un tema de Schumann*, fins als *Klavierstücke 118* i *119*, precedits pels delicats *3 Intermezzi, opus 117*, escrits a les acaballes de la seva trajectòria.

És un programa de característiques variades que té el mèrit de mostrar l'evolució al·ludida vers la maduresa creativa del compositor, que esclata en l'imponent *Klavierstücke 119*, una obra absolutament gran. I també mostra l'originalitat de l'obra pianística de Brahms, capaç alhora de ser fidel als postulats romàntics propis de l'època i transcendirlos amb una visió molt individualitzada d'un altíssim interès.

La interpretació de Joaquín Achúcarro, entre d'altres mèrits, té el de la capacitat per crear emoció. En una obra tan complexa i de característiques –insistim-hi– tan variades com aquesta, Achúcarro sap trobar en cada moment el matís just i exacte. Pondera cada passatge amb intel·ligència calculada, però sempre deixant a l'aire un alè d'emoció, de calidesa i d'humanitat. ● **J.C.C.**

Alfons el Magnànim. Música profana de la Cort Aragonesa a Nàpols (s. XV)

Capella de Ministrers. Dir.: Carles Magraner. Edició: E. G. Tabalet (València). Distribució: Harmonia Mundi Ibérica.

La Capella de Ministrers, dirigida per Carles Magraner, ens ofereix en aquest compacte –amb el títol *Alfons el Magnànim. Música profana de la Cort Aragonesa a Nàpols (s. XV)*– una antologia poeticomusical

de diversos reculls de l'època esmentada, relacionats de manera més o menys propera amb la Cort d'aquest monarca.

Així doncs, en aquest treball podem trobar els noms de Juan Cornago (1455-1485); Johannes Tinctoris (1435-1511), l'il·lustre teòric francoflamenc de qui la Biblioteca de la Universitat de València guarda un volum procedent de la biblioteca reial napolitana; d'Alexander Agricola (1446-1506) i d'Enrique de Paris (mort el 1487), composicions del qual es troben al *Cancionero Musical de Palacio*.

Es tracta d'una mostra de *villancicos*, romanços i baixes danses que reflecteixen d'una manera eloqüent el grau de refinament i d'exquisidesa artística a què es va arribar a la cort aragonesa a Nàpols durant la segona meitat del segle XV, amb exemples procedents dels cançoners de *Palacio*, *Montecassino* i *Cançoner de la Colombina*.

Les versions són refinades i alhora amb la vivacitat rítmica heretada de la música popular: els instruments de percussió tenen un paper importantíssim en aquesta "reconstrucció" acústica. Cal destacar la participació vocal de la soprano Isabel Monar, molt més clara i entenedora en els seus textos que no pas el contralt Shi Chiao-Tu. Entre les peces d'aquest compacte cal destacar, com a conegudes, *El cervel mi fa*, *Gentil dama, non se gana*, *Mi querer tanto vos quiere*, i les dues versions del famós villancet *Dindirín (Cancionero de Palacio* en castellà i *Cançoner de Montecassino* en català). ● **J.K.B.**

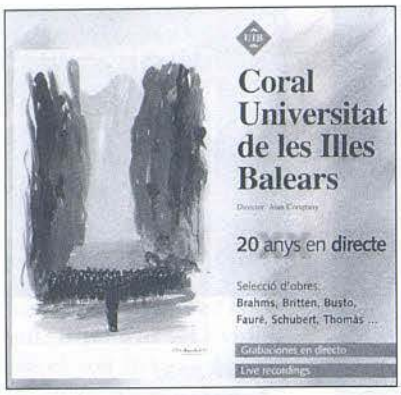

Coral Universitat de les Illes Balears. 20 anys en directe
Dir.: Joan Company.
Brahms, Britten, Busto, Fauré, Schubert, Thomàs, Tortell.

La Coral Universitat de les Illes Balears ha esdevingut al cap de vint anys de trajectòria una de les referències més importants de la música de les Illes. Nascuda tal com assenyala el seu nom de l'àmbit universitari, formada, doncs, per estudiants, professors i graduats, la mà d'una persona tan sensible i responsable com Joan Company l'ha portat a un important procés de progressió.

La seva presència s'ha fet imprescindible en les manifestacions corals i simfonicocorals més importants de l'illa en una trajectòria com més va més transcendent i més implicada en el teixit cultural balear.

Amb motiu de commemorar el seu vintè aniversari va confegir un disc amb un cert caràcter antològic i indicatiu dels seus delers estètics. Així, recull una sèrie de temes enregistrats en interpretacions en directe amb obres de Benjamin Britten, Joan Maria Thomàs, Miquel Tortell, David Wilcocks, Arthur Dorey, Javi Busto, Gabriel Fauré, Franz Schubert i Johannes Brahms, en els quals, al costat d'obres d'una gran ambició formal, n'apareixen d'altres d'un clar contingut popular, com l'himne universitari per excel·lència, *Gaudeamus Igitur*, o el tan conegut cant nadalenc *Adeste Fideles*.

El clar sentit recopilatori del compacte serveix alhora per fitar de manera molt acusada aquests primers vint anys d'existència de la formació.

La bellesa i el contingut del material que s'hi ofereix i la brillantor interpretativa fan que l'audició constitueixi un autèntic regal per a tot afeccionat sensible. A cavall, doncs, de l'homenatge, de l'interès del material que s'hi mostra i finalment del seu atractiu, aquest CD és un producte definitivament saludable. ● **J.C.C.**

Miniatures. 1 i 2
Marina Rodríguez i Ludovica Mosca, pianos.
Txaikovski, Khatxaturian, Kabalevski, Mozart.
Blue Moon Productions.

Amb el títol de *Miniatures*, i amb l'edició dels dos primers volums –respectivament interpretats per Marina Rodríguez i Ludovica Mosca–, hom llança una proposta singular. Es tracta de la interpretació d'un seguit de composicions breus adreçades molt específicament a estudiants de piano de cursos inicials.

La col·lecció neix, doncs, amb una clara voluntat pedagògica i en aquest sentit cal esperar que aquest segment destinatari específic hi trobi un món de suggestions molt interessant i alhora eficaç. Hom parteix d'unes interpretacions pulcres i brillants d'aquestes autèntiques miniatures, peces per tant de durada curta, sense desenrotllament, cadascuna de les quals és una autèntica petita joia, capaç d'atreure l'atenció de l'estudiant primerenc si, com és el cas que ens ocupa, a més compten amb interpretacions de tan plena idoneïtat.

Tanmateix, l'atractiu no és específic del destinatari més genuí acabat d'esmentar, sinó que es trasllada també a l'afeccionat genèric, perquè aquestes composicions posseeixen un encant notable atiat per la gran varietat temàtica que comporten els enregistraments. Ni més ni menys que 63 temes proposats durant 66 minuts el primer dels dos compactes esmentats, i una trentena en els 56 minuts del segon.

Aquesta varietat, aquesta generositat temàtica, ajuda també a fer de l'escolta d'aquest compacte una mena de regal per als sentits. Un regal que penetra les seves essències de forma espontània sense amb prou feines esforç intel·lectual. Heus ací, doncs, un darrer al·licient d'aquesta proposta. D'una proposta que tindrà continuïtat amb nous enregistraments. Se n'anuncia un amb interpretació de Joan Rubinat dedicat a *Invencions a dues i tres veus* de J. S. Bach, un altre a càrrec d'Albert Guinovart dedicat els *Estudis* de S. Heller, un de Carme Vilà amb l'*Àlbum per a la joventut* i *Escenes d'infants* de Robert Schumann. Finalment, Marina Rodríguez reincidirà amb De Clementi. ● **J.C.C.**

Concerts Simfònics al Palau

IV TEMPORADA 1999-2000

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Concert nº 1
Dissabte, 9 d'octubre de 1999, 19 h.
POESIA I MÚSICA CATALANES
(Homenatge a Miquel Martí i Pol)
Lluís Soler, *narrador*
Salvador Brotons, *director*

J. Solà
Suite de 3 poemes (estrena)
F. Mompou
El combat del somni
E. Toldrà
La maledicció del comte Arnau
S. Brotons
Absències per a narrador i orquestra (sobre poemes de M. Martí i Pol)

Concert nº 2
Dissabte, 13 de novembre de 1999, 19 h.
EL CLÀSSIC ROMÀNTIC
Albert Nieto, *piano*
Achim Fiedler, *director*

S. Rakhmàninov
Concert per a piano i orquestra núm. 2
J. Brahms
Simfonia núm. 2, op. 73

Concert nº 3
Dissabte, 11 de desembre de 1999, 19 h.
FESTIVAL DE VALSOS I DANSES
Salvador Brotons, *director*

J. Strauss
Valsos i polques

Concert nº 4
Dissabte, 5 de febrer de 2000, 19 h.
BALLET EN CONCERT
Salvador Brotons, *director*

P. I. Txaikovski
Trencanous, suite núm. 1 i 2
El llac dels cignes, suite

Concert nº 5
Dissabte, 25 de març de 2000, 19 h.
LA NOVENA
Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra
Orfeó Català
(Patrocinat per Fundació Caixa Penedès)
solistes a determinar
Pierre Cao, *director*

L. van Beethoven
Simfonia núm. 9, op. 125

Concert nº 6
Dissabte, 15 d'abril de 2000, 19 h.
CONCERT DE SETMANA SANTA
(250 Aniversari de la mort de J. S. Bach)
Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
(Patrocinat per Fundació Caixa Catalunya)
solistes a determinar
Jordi Casas Bayer, *director*

J. S. Bach
La Passió segons Sant Joan

Concert nº 7
Dissabte, 20 de maig de 2000, 19 h.
EL CLÀSSIC CLÀSSIC
Sergio Prieto, *violí*
Edmon Colomer, *director*

W. A. Mozart
Simfonia núm. 41 "Jupiter", K. 551
L. van Beethoven
Concert per a violí i orquestra, op. 61

Concert nº 8
Dissabte, 3 de juny de 2000, 19 h.
L'AMOR ETERN (Romeo i Julieta)
Salvador Brotons, *director*

H. Berlioz
Romeo i Julieta, op. 17 (escena d'amor)
P. I. Txaikovski
Romeo i Julieta, obertura fantasia
S. Prokófiev
Romeo i Julieta (selecció suites 1 i 2)

Abonaments: de 9.180 a 26.100
Localitats: de 1.200 a 4.000

Venda d'abonaments:
Antics abonats, del 7 al 16 de juny
Nous abonats, del 9 al 21 de juny

Venda de localitats:
A partir del 28 de juny

Informació i venda:
Palau de la Música Catalana. Tel. 93 268 10 00

Patrocina i organitza:

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

Orquestra Simfònica del Vallès

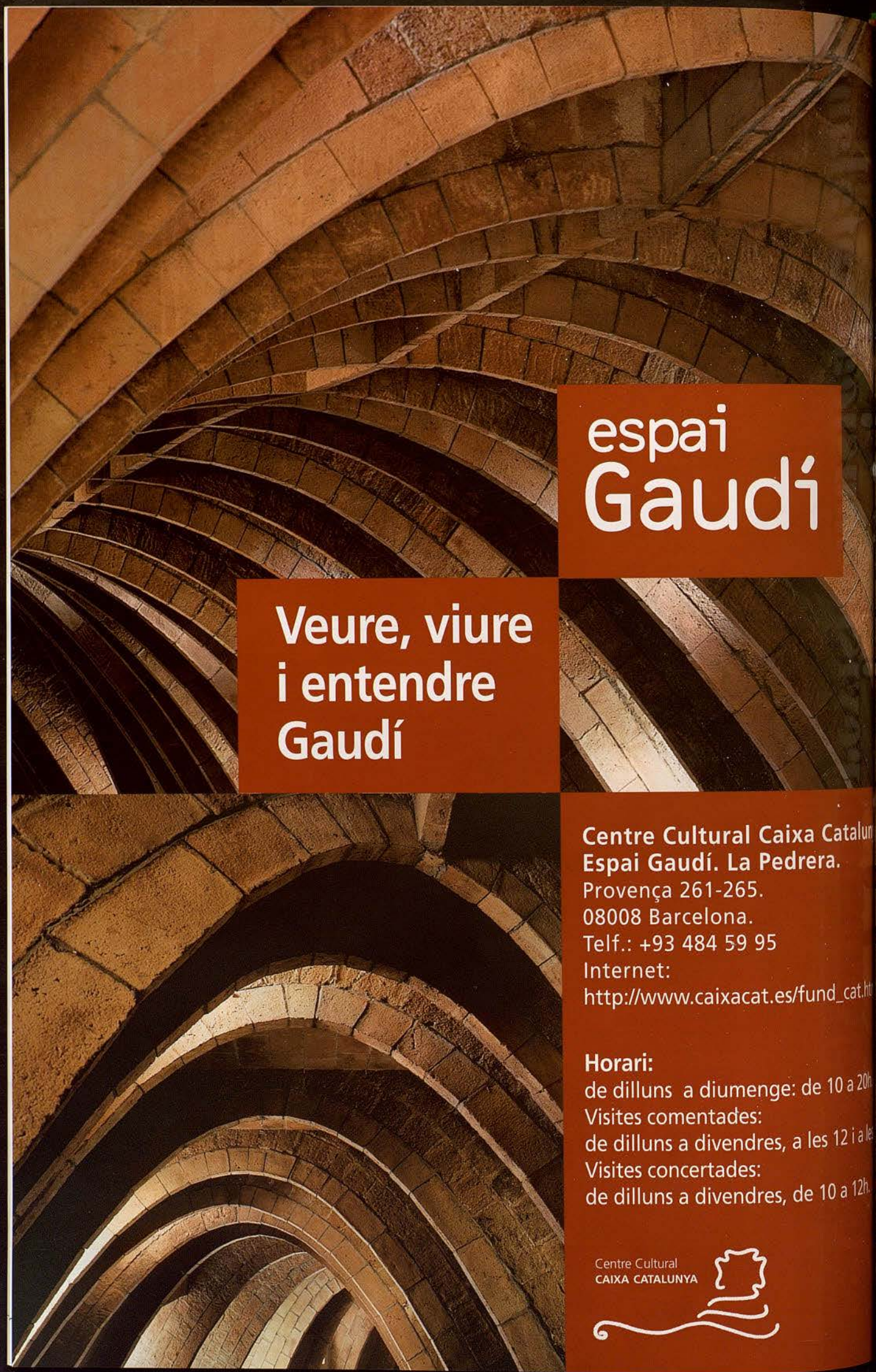

espai Gaudí

Veure, viure i entendre Gaudí

Centre Cultural Caixa Catalu
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265.
08008 Barcelona.
Telf.: +93 484 59 95
Internet:
http://www.caixacat.es/fund_cat.ht

Horari:
de dilluns a diumenge: de 10 a 20h
Visites comentades:
de dilluns a divendres, a les 12 i a le
Visites concertades:
de dilluns a divendres, de 10 a 12h.

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA